ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനം

Skill Enhancement Course for BA Malayalam Programme

Self Learning Material

B21ML01SE

വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക

SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

The State University for Education, Training and Research in Blended Format, Kerala

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Vision

To increase access of potential learners of all categories to higher education, research and training, and ensure equity through delivery of high quality processes and outcomes fostering inclusive educational empowerment for social advancement.

Missionv

To be benchmarked as a model for conservation and dissemination of knowledge and skill on blended and virtual mode in education, training and research for normal, continuing, and adult learners.

Pathway

Access and Quality define Equity.

ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനം

Course Code: B21ML01SE

Semester - III

Skill Enhancement Course
BA Malayalam Language and Literature
Self Learning Material

SGOU

വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക

SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

The State University for Education, Training and Research in Blended Format, Kerala

B21ML01SE
ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനം
Semester III

SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

All rights reserved. No part of this work may be reproduced in any form, by mimeograph or any other means, without permission in writing from Sreenarayanaguru Open University. Printed and published on behalf of Sreenarayanaguru Open University by Registrar, SGOU, Kollam.

www.sgou.ac.in

ISBN 978-81-966572-3-9

9 788196 657239

DOCUMENTATION

Academic Committee

Prof. Thomas Thamarasseri
Dr. R.S. Rajeev
Dr. Santhosh Manicheri
Dr. Haridas K.
Dr. Saramma Varghese
Dr. S. Sudarsana Babu
Dr. Abdul Azeez P.
Dr. Unnikrishnan S.
Dr. Aju K. Narayanan
Dr. Baburajan K.
Dr. Suja S.
Dr. S. Ajayakumar
Dr. Sudha Mary Thomas

Development of the Content

Dr. Leja V. R.

Review

Content : Reghunathan Pillai G.
Format : Dr. I.G. Shibi
Linguistics : Reghunathan Pillai G.

Edit

Reghunathan Pillai G.

Scrutiny

Dr. Vincent B. Netto, Dr. Abdusammed K.T., Aswani A.P., Deepam S., Dr. Muraleedharan K.V.

Co-ordination

Dr. I.G. Shibi and Team SLM

Design Control

Azeem Babu T.A.

Production

October 2023

Copyright

© Sreenarayanaguru Open University 2023

YouTube

MESSAGE FROM VICE CHANCELLOR

Dear

I greet all of you with deep delight and great excitement. I welcome you to the Sreenarayanaguru Open University.

Sreenarayanaguru Open University was established in September 2020 as a state initiative for fostering higher education in open and distance mode. We shaped our dreams through a pathway defined by a dictum 'access and quality define equity'. It provides all reasons to us for the celebration of quality in the process of education. I am overwhelmed to let you know that we have resolved not to become ourselves a reason or cause a reason for the dissemination of inferior education. It sets the pace as well as the destination. The name of the University centres around the aura of Sreenarayanaguru, the great renaissance thinker of modern India. His name is a reminder for us to ensure quality in the delivery of all academic endeavours.

Sreenarayanaguru Open University rests on the practical framework of the popularly known "blended format". Learner on distance mode obviously has limitations in getting exposed to the full potential of classroom learning experience. Our pedagogical basket has three entities viz Self Learning Material, Classroom Counselling and Virtual modes. This combination is expected to provide high voltage in learning as well as teaching experiences. Care has been taken to ensure quality endeavours across all the entities.

The university is committed to provide you stimulating learning experience. The curriculum follows the UGC guidelines of having three disciplines in a bundle with an impressive spread of other academic components. Skill Enhancement Courses occupy the curriculum of the UG programme with a view to expose the learner to discipline specific skills. This is an important step of the university to provide new experiences of vibrant content of the discipline. The details have been designed at par with similar courses of other premier institutions imparting skill training. We assure you that the university student support services will closely stay with you for the redressal of your grievances during your studentship.

Feel free to write to us about anything that you feel relevant regarding the academic programme.

Wish you the best.

Regards,
Dr. P.M. Mubarak Pasha

12.10.2023

Contents

BLOCK-1 ഭാഷ: അടിസ്ഥാനസങ്കല്പനങ്ങൾ 01

UNIT 1 ഭാഷ: സവിശേഷതകളും നിർവചനകളും 02
UNIT 2 സ്വനവിജ്ഞാനം 12
UNIT 3 സ്വനിമവിജ്ഞാനം 21
UNIT 4 രൂപിമവിജ്ഞാനം 32
UNIT 5 വാക്യവിജ്ഞാനം 37

BLOCK 2 ഭാഷ: സമൂഹവും പ്രയോഗവും 48

UNIT 1 ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനം 49
UNIT 2 ഭാഷാഭേദഭൂപടം 57
UNIT 3 ഭാഷാപരിണാമം 64
UNIT 4 ഭാഷാസൂത്രണം 72

SGOU

BLOCK 01

ഭാഷ: അടിസ്ഥാന സങ്കല്പനങ്ങൾ

SGOU

യൂണിറ്റ് 1

ഭാഷ: സവിശേഷതകളും നിർവചനകളും

Learning Outcomes

- ഭാഷയെക്കുറിച്ചും ഭാഷയെ ശാസ്ത്രീയമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും സാമാന്യ ധാരണയുണ്ടാക്കുക
- ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനധാരണകളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുക
- സമൂഹവും ഭാഷയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുക
- സാങ്കേതികരംഗത്ത് മലയാളം കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതോടൊപ്പം മലയാളം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ചും ധാരണയുണ്ടാക്കുക

Prerequisites

മനുഷ്യഭാഷ സദാമാറ്റത്തിന് വിധേയമായിരിക്കും. സംസാരിക്കുന്ന ജനവർഗ്ഗം കൈവരിയ്ക്കുന്ന സാമൂഹികവും വൈജ്ഞാനികവുമായ എല്ലാ മുന്നേറ്റങ്ങളും ഭാഷയിലും പ്രതിഫലിക്കും. പരിണാമവിധേയമാകുന്ന ഭാഷയെ അപഗ്രഥനവിധേയമാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ആ ധർമ്മമാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം നടത്തുന്നത്.

എ. ഡി. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 15-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ വ്യാകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മധ്യയുഗം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള ഉപകരണമായിട്ടാണ് ഇക്കാലത്തെ ചിന്തകർ ഭാഷയെ വീക്ഷിച്ചത്. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന കണ്ണാടി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'സ്പെക്കുലം' എന്ന പദത്തെ മുൻനിർത്തി ഈ കൂട്ടരെ 'സ്പെക്കുലേറ്റീവ് ഗ്രമേറിയൻസ്' എന്ന് വിളിച്ചുപോന്നു.

എ. ഡി. 16-17 നൂറ്റാണ്ടുകൾ നവോത്ഥാനകാലം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. പാരമ്പര്യവ്യാകരണത്തിന്റെ പരിമിതികൾ കണ്ടറിയാനും അത് അതിജീവിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കാനും ഈ ഘട്ടത്തിൽ തുടങ്ങി. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ 'പോർട്ട് റോയൽ ഗ്രാമർ' എന്ന ഗ്രന്ഥം ശാസ്ത്രീയമായ ഭാഷാപഠനത്തിന്റെ ഗതി കാണിച്ചുതന്നു.

ഭാഷയെ ജീവത്തായ ഒരു വസ്തുവായി കാണാനും മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അപഗ്രഥിക്കാനുമുള്ള ശ്രമമാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം ചെയ്തത്. ഭാഷയും രാഷ്ട്രീയവുമായുള്ള അഭേദ്യബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനവരെ അത് വികസിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതുവൈയാകരണന്മാർ എന്ന് വിളിക്കുന്ന കൂട്ടരിൽനിന്ന് സൊസ്സ്യൂറിലേക്കും ചോംസ്കിയിലേക്കുമെത്തുമ്പോൾ ഭാഷാപഗ്രഥനത്തിന്റെ അനന്തസാധ്യതകളാണ് നാം അറിയുന്നത്.

പുരോഗതിയുടെ യാത്രയിൽ മനുഷ്യൻ ആർജ്ജിച്ച നേട്ടങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. എല്ലാ ആർജ്ജിത വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നാൾവഴികൾ നിരന്തരഗവേഷണങ്ങളുടേതാണ്. ഇതഃപര്യന്തമുള്ള എല്ലാ നേട്ടങ്ങളും കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പരിണാമങ്ങൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും വിധേയമാക്കുക എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥപഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രയാണം. പുരോഗതിയുടെ

നാൾവഴികളിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ആർജ്ജിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമാണ് ഭാഷാപ്രയോഗ പ്രാവീണ്യം. ഇത് മസ്തിഷ്കത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും പ്രതിഫലനമാകയാൽ മറ്റെല്ലാ നേട്ടങ്ങളും ഇതിനു പിറകിൽ നിൽക്കുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുത. പരിണാമ സ്വഭാവം മനുഷ്യരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവ്യവസ്ഥകളിലും കാണാം. സമൂഹഘടന, സംസ്കാരം, സാഹിത്യം, കല എന്നിവയെല്ലാം ഇതര വൈജ്ഞാനിക മേഖലകളെപ്പോലെ കാലത്തിനനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യഭാഷയും ഈ സാമാന്യ നിയമത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമാകുന്നില്ല. ചില മാറ്റങ്ങൾ ദ്രുതഗതിയിലുള്ളതും ചിലത് മന്ദഗതിയിലുമാണെന്നു മാത്രം.

ഭാഷാസംസ്കാരത്തിന്റെ മഹനീയ ഉൽപ്പന്നമായ ഭാഷയുടെ പഠനം എല്ലാ കാലത്തും നടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഭാരതത്തിൽ പാണിനി മഹർഷി മുതലിങ്ങോളം ഗ്രീസിൽ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ തുടങ്ങി പിൽക്കാല പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാവരും ഭാഷയെന്ന അത്ഭുത പ്രതിഭാസത്തെ കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരും, പഠനകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളുമായിരുന്നു. വ്യാകരണം, ഭാഷാചരിത്രം എന്നിങ്ങനെയുള്ള പഠനമേഖലയിലൂടെ കടന്നുവന്ന ഭാഷാപഠനശാഖ താരതമ്യേന ആധുനിക കാലത്താണ് ഭാഷാപഗ്രഥനത്തിന്റെ ശാസ്ത്രമായ ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനമായി മാറുന്നത്.

Keywords

ഭാഷ - സ്വനം - സ്വനിമം - വ്യത്യയം - രൂപിമം - ഉപരൂപം - വാക്യം

Discussion

മനുഷ്യനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സിദ്ധിവിശേഷമാണ് ഭാഷ. ആശയവിനിമയത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയാണ് മനുഷ്യനെ മറ്റെല്ലാ ജീവികളിൽനിന്നും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നത്. മൃഗങ്ങളും മറ്റു ജീവികളും ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നില്ലേയെന്ന് സ്വാഭാവികമായും സംശയിക്കാം. അതുകൊണ്ട് മൃഗങ്ങൾക്കും ഭാഷയുണ്ടെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യവും പ്രസക്തമാണ്. മൃഗഭാഷ എന്ന ഒന്നുണ്ടെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഭാഷ എന്നതുകൊണ്ട് നാം അർത്ഥമാക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒന്നല്ല മൃഗങ്ങൾ ആശയവിനിമയത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ചില പ്രത്യേക തരം ശബ്ദങ്ങളും ചലനങ്ങളും ആശയസംവേദനത്തിനായി ജന്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവയ്ക്ക് നിശ്ചിതമായ ഒരു ക്രമമില്ല. വളരെ പരിമിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ മൃഗങ്ങൾ ആശയവിനിമയം നടത്താറുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് മൃഗങ്ങളുടെ ആശയവിനിമയരീതി ഭാഷാപരിധിയിൽ വരുന്നില്ല എന്ന് പറയാം.

തികച്ചും മാനുഷികമായ സിദ്ധിയാണ് ഭാഷ എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. തനിമയാർന്ന സാമൂഹികജീവിതം ഭാഷാസിദ്ധിയിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത്. വെറും ആശയവിനിമയം മാത്രമല്ല ഭാഷ നിർവഹിക്കുന്നത്. അത് തലമുറകൾ ആർജ്ജിക്കുന്ന വിജ്ഞാനവും നേടിയ സംസ്കാരവും അടുത്ത തലമുറകൾക്ക് വേണ്ടി കാത്തുവെച്ച് കൈമാറുന്നു. വിജ്ഞാനം തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്ന് മനുഷ്യരാശിയെ ഭാഷ പുരോഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ആശയവിനിമയോപാധി എന്ന നിലയിൽ ഭാഷയ്ക്കുപുറമെ മറ്റു പല മാർഗ്ഗങ്ങളും മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനം ആംഗ്യമാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആദ്യദശയിൽ ആംഗ്യവിദ്യ മാത്രമാണ് മനുഷ്യന് വശമായിരുന്നത്. ഭാഷ പോലെത്തന്നെ ആംഗ്യത്തെ നിയമബദ്ധമാക്കാനും അഭ്യസിപ്പിക്കാനുമുള്ള ശ്രമവും മനുഷ്യൻ നടത്തി. കഥകളിപോലെയുള്ള കലാസങ്കേതങ്ങൾ ആംഗ്യത്തിന്റെ അനന്ത സാധ്യതകൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ട്രാഫിക് സിഗ്നലുകളെ

പ്പോലെ കാണിച്ചും വിസിലിന്റെ ശബ്ദംപോലെ കേൾപ്പിച്ചും നമ്മിൽ ആശയങ്ങൾ എത്തിക്കുന്ന മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെ ഒന്നും നാം ഭാഷ എന്ന് വിളിക്കില്ല. ഭാഷയ്ക്ക് ആവശ്യം വേണ്ട ഗുണങ്ങളൊന്നും ഇവയ്ക്കില്ല എന്നതുതന്നെയാണ് കാരണം.

അതോടൊപ്പം മനസ്സിലാക്കേണ്ട മറ്റൊരു വസ്തുത കൂടിയുണ്ട്. ആശയവിനിമയത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും ഭാഷയാകുന്നില്ല. ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഭാഷാശബ്ദങ്ങളാകുന്നത്. അല്ലാത്തവയെ അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ, പ്രാകൃതശബ്ദങ്ങൾ എന്നെല്ലാമാണ് വിളിക്കുക. അടിസ്ഥാനചോദനകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കരച്ചിൽ, ചിരി തുടങ്ങിയ വികാരപ്രകടനങ്ങളും ഭാഷാശബ്ദങ്ങളല്ല. അടിസ്ഥാനചോദനകളുടെ പരിധിക്കപ്പുറം വളരാത്ത ഒരു പ്രയോഗവും ഭാഷാസങ്കല്പനത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നില്ല എന്നാണിതിനർത്ഥം.

ഭാഷ - നിർവചനങ്ങൾ

വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെ ഭാഷയെ നോക്കിക്കണ്ടവരാണ് ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ. ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അമൂർത്തതയായിരിക്കണം ഭാഷയുടെ നിർവചനത്തിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത്. പ്രസിദ്ധമായ ചില നിർവചനങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

- 'മാനസികാനുഭവങ്ങളുടെ പ്രതിനിധീകരണമാണ് ഭാഷണം' - അരിസ്റ്റോട്ടിൽ
- 'ഒരു പ്രത്യേക ജനവിഭാഗം ആശയവിനിമയാർത്ഥം ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആശയവുമായി വെറും താൽക്കാലികബന്ധം മാത്രമുള്ളതുമായ ഉച്ചാരണശബ്ദങ്ങളുടെ സ്വരൂപഘടനയോടുകൂടിയ പഠിതവൃത്തിയാണ് ഭാഷ' - കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ
- 'സ്വേച്ഛാപരമായി ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആശയങ്ങളും, വികാരങ്ങളും, ആഗ്രഹങ്ങളും വിനിമയം ചെയ്യാനുള്ള മാനുഷികവും വാസനാപ്രചോതിദമല്ലാത്തുമായ ഉപാധിയാണ് ഭാഷ.' - എഡ്വേർഡ് സപീർ
- 'നമ്മുടെ വികാരങ്ങളെയും വിചാരങ്ങളെയും അന്യോന്യം വിനിമയം ചെയ്യുന്നതിന് കണ്ഠനാളത്തെയും മൗഖീകങ്ങളായ അവയവങ്ങളെയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന വിവിധ ധ്വനികളുടെ കൂട്ടമാണ് ഭാഷ.' -കെ. ഗോദവർമ്മ.
- 'പരസ്പരം സഹകരിക്കാൻ സമൂഹം ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്വേച്ഛാപരമായ വാചിക പ്രതീകങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥയാണ് ഭാഷ' -ബ്ലോക്ക് ബെർണാഡ് & ട്രാഗർ
- 'ഏതെങ്കിലുമൊരു മനുഷ്യസമൂഹം ആശയവിനിമയത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതും, ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമായ നിശ്ചിതഘടനയുള്ള സ്വേച്ഛാപരമായ വാചികശബ്ദങ്ങളോ, ശബ്ദശ്രേണിയോ ആണ് ഭാഷ'-കരോൾ ജോൺ
- 'മനുഷ്യമനസ്സിലെ അന്തർഗത സ്വഭാവങ്ങളും നമ്മുടെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ജനിതകസിദ്ധിയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രാപഞ്ചിക നിയമങ്ങളുടെ ഒരു സവിശേഷഗണമാണ് ഭാഷ'- നോം ചോംസ്കി
- 'ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷയെന്നത് ആ സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഭാഷണങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ്' - ലിയനോൾഡ് ബ്ലൂം ഫീൽഡ്
- 'ഭാഷ മാനുഷികമാണ്..... വാചികവും ക്രമബദ്ധവുമായ പ്രതീകവ്യവസ്ഥയാണ്.... വിജ്ഞാനസംക്രമണത്തിനുള്ള ഉപാധിയാണ്... സാമൂഹികമായ ഇടപെടലുകളുടെ വ്യവസ്ഥാപിത രൂപമാണ്' - ജെ. വാറ്റ്മോഗ്
- 'സമസ്ത സമുദായവും പരസ്പരം ആശയവിനിമയത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന സാമ്പ്രദായിക സൂചകങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥയാണ് ഭാഷ'- എ. സി. ഗിംസൺ.

ഭാഷ - സവിശേഷതകൾ

മനുഷ്യഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് പൂർണ്ണമായും പറയുക വിഷമമാണ്. ലളിതവും ലഘുവുമായ നിർവചനത്തിന് വഴങ്ങാത്ത പ്രതിഭാസമാണ് ഭാഷ. ഏതുതരം

നിർവചനങ്ങളിലും അതിവ്യാപ്തി -അവ്യാപ്തി ദോഷമുണ്ടാകും. സൂക്ഷ്മമായി ഭാഷയുടെ സവിശേഷതകളെ അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനുപകരം ഭാഷയുടെ വ്യാവർത്തകസ്വഭാവത്തെ പഠനവിധേയമാക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം. ഇത്തരം പഠനം നടത്തുന്ന ശാസ്ത്രീയ മേഖലയാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം.

1. ആശയവിനിമയോപാധി - ആത്മപ്രകാശനോപാധി

ഭാഷ ആശയവിനിമയത്തിനും ആത്മപ്രകാശനത്തിനും ഉള്ള ഉപാധിയാണ്. ഭാഷ ചിന്തയെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു മാത്രമേ, ചിന്തകളെ ഭാഷയിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. മനുഷ്യവർഗത്തിനു മാത്രമുള്ളതും മനുഷ്യവർഗത്തിന് മുഴുവനായി ഉള്ളതുമായ ഒന്നാണ് ഭാഷാസിദ്ധി.

2. പ്രതീകാത്മകത

ഭാഷ പ്രതീകാത്മകമാണ്. ആശയം, അർത്ഥം, വസ്തു എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിഹ്നമാണ് പ്രതീകം. പ്രതീകത്തെ (ചിഹ്നത്തെ) സൂചകമെന്നും സൂചിതമെന്നും വേർതിരിയ്ക്കാം. ഭാഷയിലെ പ്രതീകങ്ങൾ (ചിഹ്നങ്ങൾ) വാക്കുകളാണ്. അവയിലെ ശബ്ദബിംബം (സൂചകം) മനസ്സിലുണ്ടാക്കുന്ന പ്രതിബിംബമാണ് സൂചിതം.

ചിഹ്നം: Sign, സൂചകം: Signifier,

സൂചിതം: Signfie

3. മൗഖികം

ഭാഷ മൗഖികമാണ്. മനുഷ്യന്റെ മുഖാവയവങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ മാത്രമേ ഭാഷാശബ്ദങ്ങളായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയൂ. ഭാഷ വാചികചിഹ്നങ്ങളുടെ സംഘാതമാണ്. മറ്റ് അവയവങ്ങളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന യാതൊരു ശബ്ദവും ഭാഷയല്ല.

4. സ്വേച്ഛാപരത - ആരോപിതത്വം

ഭാഷാശബ്ദങ്ങൾക്ക് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുവുമായോ പ്രത്യയവുമായോ ഉള്ള ബന്ധം ആരോപിതമാണ്. ഭാഷയിലുപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അത് എല്ലാ ഭാഷയ്ക്കും സ്വീകാര്യമാവണമെന്നില്ല. ഒരു വസ്തുവിനെ കുറിയ്ക്കാൻ ഒരു ജനസമൂഹം ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമല്ല, അതേ വസ്തുവിനെ കുറിയ്ക്കാൻ മറ്റൊരു ജനസമൂഹം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഒരേ വസ്തു വിവിധ ഭാഷകളിൽ വിവിധ നാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് മലയാളത്തിലെ പേന എന്ന പദം ഹിന്ദിയിൽ കലം, ഇംഗ്ലീഷിൽ പെൻ, തമിഴിൽ പേനൈ എന്നിങ്ങനെ രൂപഭേദം കൈകൊള്ളുന്നു.

5. അഭ്യസ്തവൃത്തി

ഭാഷ ജന്മനാ ലഭിയ്ക്കുന്ന സിദ്ധിയല്ല. അത് അഭ്യസ്തവൃത്തിയാണ്-പഠിതവൃത്തിയാണ്. ജന്മവാസനക്കനുസരിച്ചുള്ള പഠനമല്ല ഭാഷാസ്വാംശീകരണം. പൈതൃകമായി വ്യക്തിയിലേയ്ക്ക് ഭാഷ സംക്രമിക്കുന്നില്ല. ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷ വ്യക്തി പഠിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഏത് നാട്ടിൽ ജനിച്ചാലും അതിനുശേഷം ഏത് സ്ഥലത്താണോ ഒരു കുട്ടി വളരുന്നത്, ആ നാട്ടിലെ (ജീവിക്കുന്ന) ഭാഷയായിരിയ്ക്കും അവൻ സംസാരിക്കുക. ജീവിതപരിസരസ്വാധീനമാണ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിന്റെ നിർണ്ണയഹേതു. വളരെ നാളത്തെ പരിശീലനം കൊണ്ടാണ് ഒരു വ്യക്തി താൻ ആർജ്ജിച്ച ഭാഷാപ്രയോഗപ്രാവീണ്യം എഴുത്തിലേയ്ക്കും വായനയിലേയ്ക്കും വളർത്തിയെടുക്കുന്നത്. അഭ്യസ്തവൃത്തി എന്നതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നതിതാണ്.

6. ക്രമബദ്ധത

ഭാഷ ക്രമബദ്ധമാണ്. ക്രമീകരിക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങളുടെ ഒരു നിശ്ചിത വ്യവസ്ഥയാലാണ് ഭാഷ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്. ഘടകങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ഘടനക്കും ഉപഘടനക്കും കാരണമാകുന്നു. കോശങ്ങൾ ചേർന്ന് അവയവങ്ങളും, അവയവങ്ങൾ ചേർന്ന് മനുഷ്യശരീരവും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ വർണ്ണം, പദം, വാക്യം എന്നീ ഭാഷാഘടകങ്ങൾ ചേർന്ന് ഭാഷാഘടനയും ഉപഘടനയും ഉണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യഭാഷ പരസ്പരാശ്രിതവും ക്രമബദ്ധവുമായ ഘടകങ്ങളുടെ ശ്രേണിയായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യനെ വൈകാരികമായി അടുപ്പിക്കുന്ന ഘടകമായും അകറ്റാനുള്ള ശക്തമായ ഉപാധിയായും ഭാഷ നിലകൊള്ളുന്നു.

7. ഘടനാപരമായ സങ്കീർണ്ണത

മേല്പറഞ്ഞതിന്റെ സവിശേഷതയാണിവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. ഘടനാപരമായ ക്രമീകരണം ഭാഷയുടെ സവിശേഷതയാണ്. ഭാഷയിലുപയോഗിക്കുന്ന വർണ്ണങ്ങൾ ഒരു

പ്രത്യേകതരത്തിൽ അടുക്കുമ്പോൾ പദങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. പദങ്ങളുടെ സംയോജനത്തിലൂടെ വാക്യങ്ങളുണ്ടാകും. വാക്യങ്ങളാണ് ആശയം എത്തിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം നിയമബദ്ധമാണ്. ഭാഷയുടെ ഘടന സാധാരണഘടനകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഭാഷാവ്യവസ്ഥയിൽ പ്രധാനമായ മൂന്ന് തലങ്ങളുണ്ട്. ഏറ്റവും താഴെയുള്ളത് വർണ്ണതലം-ഭാഷാശബ്ദങ്ങളുടെ തലം. അതിന് മുകളിൽ രൂപതലം-അർത്ഥയുക്തമായ ശബ്ദസംഘാതങ്ങളുടെ തലം. മൂന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും മുകളിലുള്ളതുമായ തലമാണ് വാക്യതലം-അർത്ഥയുക്തമായ രൂപങ്ങളുടെ യോഗം ഉള വാക്കുന്ന തലം. ഇങ്ങനെ അടുക്കടുക്കായുള്ള ഘടനയാണ് ഭാഷക്കുള്ളത്.

8. പരിവർത്തനോന്മുഖത

പരിവർത്തനോന്മുഖതയാണ് ഭാഷയുടെ മറ്റൊരു സവിശേഷത. തനിക്കു കൈവന്ന പരിമിതമായ ശബ്ദങ്ങളും അവ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന പരിമിതമായ പദങ്ങളുമാണ് ഏതൊരു ഭാഷക്കും അടിസ്ഥാനം. അവയുടെ മാറ്റിയും മറിച്ചുമുള്ള വിന്യസനത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ അനന്തമായ ആശയപ്രപഞ്ചം കൈമാറുന്നു. ഈ സാധ്യത മനുഷ്യഭാഷയെ സജീവമാക്കുന്നു. ഇവ മനുഷ്യഭാഷയ്ക്കുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട പ്രത്യേകതകളാണ്. ഭാഷയുടെ സ്വഭാവം കാലം ചെല്ലുന്തോറും മാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കും. ശബ്ദസ്വരൂപമാണ് ഭാഷ. പരിണാമം ഭാഷകളുടെ പൊതുസ്വഭാവമാണ്. നിലവിലുള്ള എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നത് പലവിധ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലമാണ്. ഒരു ഭാഷയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റം എല്ലാ കാലത്തും ഒരേപോലെ ആകില്ല. പ്രയോഗ സാഹചര്യങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തിനനുസരിച്ച് ഭാഷയുടെ മാറ്റത്തിന്റെ രീതിയും മാറും.

9. ഭാഷയുടെ സ്ഥലകാലാതീത സൂചന

മറ്റ് ജീവികളുടെ ആശയപ്രകാശനം സ്ഥലകാലബദ്ധമാണ്. ആശയപ്രകാശനം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ആ സമയത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളേ അവയ്ക്ക് വിനിമയം ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന് ഈ പരിമിതിയില്ല. ഗതകാല സംഭവങ്ങളെയും ദൂരസ്ഥലത്തുള്ള കാര്യങ്ങളെയും പരാമർശിക്കാൻ മനുഷ്യഭാഷയ്ക്ക് കഴിയും. അതായത് ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവി കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിക്കാൻ മനുഷ്യ ഭാഷയ്ക്ക് കഴിയുന്നു. ഭാഷ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അടയാളമാണ്.

വാമൊഴി – വരമൊഴി

ഭാഷയെ വാമൊഴി അല്ലെങ്കിൽ സംസാരഭാഷ എന്നും വരമൊഴി അല്ലെങ്കിൽ ലിഖിതഭാഷ എന്നും രണ്ടായി തിരിയ്ക്കാറുണ്ട്. സാധാരണ വ്യവഹാരത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയാണ് സംസാരഭാഷ. ഒരാശയം മറ്റൊരാളിലേയ്ക്ക് പകരുക എന്ന പ്രാഥമികകൃത്യം മാത്രമേ ഇതിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു സമൂഹം അംഗീകരിച്ചതും അർത്ഥങ്ങളുടെ വാച്യപ്രതിരൂപങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നതുമായ ക്രമീകൃതശബ്ദങ്ങളാണ് ഭാഷ.

ലിഖിതഭാഷയിലാണ് നാം എഴുതുന്നതും വായിക്കുന്നതും. ലിഖിതഭാഷയ്ക്ക് ലിപി അത്യാവശ്യമാണ്. ശബ്ദത്തെ എഴുത്തിലൂടെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിഹ്നങ്ങളാണ് ലിപി. ശബ്ദത്തെ എഴുത്തിലൂടെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിഹ്നങ്ങളാണ് ലിപി. ഓരോ ശബ്ദത്തിനും നാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ലിപി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് എല്ലാ ഭാഷയിലും 'അ' ഉണ്ട്. എഴുതി കാണിക്കുമ്പോഴാണ് ഭാഷയുടെ വ്യത്യാസത്തിനനുസരിച്ച് അത് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. 'അ' എന്ന് ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്വരം നമുക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിയും. 'അ' എന്ന ലിപി എവിടെ കണ്ടാലും 'അ' എന്ന ശബ്ദം നമ്മിൽ ഉണരും. ഓരോ ശബ്ദത്തെയും ഇങ്ങനെ അടയാളപ്പെടുത്തുകയാണ് ലിപിയുടെ ധർമ്മം.

സംസാരഭാഷയാണ് ഭാഷയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. ആളുകൾ ഒരു വിഷമവും കൂടാതെ സ്വന്തം ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ എഴുതിയത് വായിച്ചെടുക്കാൻ ലിപി അറിയണം. സംസാരിക്കാൻ അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവർക്കും അനായാസം കഴിയും. അപ്പോൾ ഭാഷ പ്രത്യേകമായി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമെന്ത് എന്ന സംശയം തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഒരു ആശയം മറ്റൊരാളെ അറിയിക്കുക എന്ന കൃത്യം നിറവേറ്റാൻ ഭാഷാപഠനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഭാഷ കൊണ്ട് നാം ആശയനിവേദനം മാത്രമല്ല ഉദ്ദേ

ശിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ ആർജ്ജിച്ച അറിവും സംസ്കാരവും തലമുറകളിലേയ്ക്ക് കൈമാറാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം മനുഷ്യനുണ്ട്. ഭാഷയിലൂടെ മാത്രമേ ലോകവിജ്ഞാനം നേടിയെടുക്കാനാകൂ. ഭാഷയുടെ സവിശേഷതകളെ മുൻനിർത്തി, 'ഭാഷയ്ക്ക് നന്ദി, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു' എന്ന് ദെക്കാർത്തെ പ്രസ്താവിച്ചു.

കാലം ഭാഷയിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. പ്രയോഗിക്കുന്ന ആളുകളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതി, മാനസികഘടന എന്നിവയും ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ കാലാവസ്ഥ, ഭൂപ്രകൃതി മുതലായ ഘടകങ്ങളും ഭാഷയുടെ മാറ്റത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മാറിമറിയുന്ന ഭാഷയുടെ പൂർവ്വരൂപം മനസ്സിലാക്കാനും അവയുടെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് കണ്ടെത്താനും ഭാഷാപഠിതാവായ ഒരാൾക്ക് ഭാഷാചരിത്രത്തെയും വ്യാകരണത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ധാരണ ഉണ്ടായേ മതിയാകൂ. മാത്രവുമല്ല ഭാഷയുടെ ഏറ്റവും വലിയ കഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സാഹിത്യം തുറന്നുകാട്ടുന്ന ജീവിതദർശനവും കലാസൗന്ദര്യവും പൂർണ്ണമായും അനുഭവിയ്ക്കാൻ ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ആവശ്യമാണ്.

നാം കൈമാറാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആശയം ലളിതവും ശക്തവുമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് നല്ല ഭാഷ ചെയ്യേണ്ടത്. കേൾക്കുന്നവന് അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയും പാടില്ല. സംശയം ഉണ്ടാകുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രയോഗം തെളിഞ്ഞ ഭാഷയുടെ സ്വഭാവമല്ല. എത്രത്തോളം വിശദമായി അർത്ഥം ബോധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമോ അത്രയ്ക്കാണ് ഭാഷയുടെ വിജയം.

ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പഠനമേഖലകൾ

1. സ്വനവിജ്ഞാനം (Phonetics)

ഉച്ചാരണശബ്ദങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനശാഖയാണ് സ്വനവിജ്ഞാനം. സ്വനനിർമ്മാണം, സഞ്ചാരം, സ്വീകരണം എന്നീ ശാഖകൾ സ്വനവിജ്ഞാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

2. സ്വനിമവിജ്ഞാനം (Phonology)

ഉച്ചാരണശബ്ദങ്ങൾ ഭാഷയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന പഠനമാണ് സ്വനിമവിജ്ഞാനം. സ്വനങ്ങളുടെ അർത്ഥപരമായ വിന്യസനത്തിൽ സ്വനിമവിജ്ഞാനം ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

3. അക്ഷരവിജ്ഞാനം (Phonotactics)

സ്വനിമങ്ങൾ ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ കൂടിച്ചേരുന്നുവെന്നതിന്റെ വിശദീകരണമാണ് അക്ഷരവിജ്ഞാനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടായും സ്വനിമങ്ങൾ അക്ഷരപദവി കൈവരിക്കുന്നു.

4. രൂപിമവിജ്ഞാനം (Morphology)

അർത്ഥയുക്തമായ ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടനയാണ് രൂപിമം. രൂപിമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനശാഖയാണ് രൂപിമവിജ്ഞാനം.

5. രൂപിമസ്വനിമവിജ്ഞാനം(Morpho phonemics)

രൂപിമങ്ങളും സ്വനിമങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധമാണ് രൂപിമസ്വനിമവിജ്ഞാനത്തിന് അടിസ്ഥാനം.

6. വാക്യഘടനാവിജ്ഞാനം (Syntax)

പദങ്ങളുടെ യോജിപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനമാണ് വാക്യഘടനാവിജ്ഞാനം. വർണ്ണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന വാചകങ്ങളും വാചകങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന വാക്യങ്ങളും ഈ പഠനശാഖയുടെ പരിധിയിൽ വരുന്നു.

7. അർത്ഥവിജ്ഞാനം (Semantics)

ഭാഷയിലെ പദങ്ങളും വാക്യങ്ങളും നൽകുന്ന അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണമാണ് അർത്ഥവിജ്ഞാനം.

8. പ്രായോഗികഭാഷാശാസ്ത്രം (Applied Linguistisc)

ഭാഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും അന്വേഷിക്കുകയും പരിഹാരങ്ങൾ കാണാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഇന്റർ ഡിസിപ്ലിനറി മേഖലയാണ് പ്രായോഗിക ഭാഷാശാസ്ത്രം. രീതിപഠനം, സമൂഹപഠനം, മനഃശാസ്ത്രപഠനം എന്നീ മേഖലകൾ പ്രായോഗിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്നു. രീതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനശാഖയാണ് ശൈലീവിജ്ഞാനീയം.

ഇന്ന് ഏറ്റവുമധികം പ്രചാരത്തിലുള്ള ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനരീതിയാണ് സാമൂഹിക ഭാഷാപഠനം. സമൂഹത്തിന്റെ ഉൽപന്നമായി ഭാഷയെ കാണുന്ന രീതിയാണിത്.

മനോവിശ്ലേഷണത്തിൽ ഭാഷാശാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടതോടെ ഭാഷയും മനസ്സും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൃത്യമായി നിർവചിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ആശയങ്ങളെ ഭാഷയായി സങ്കേതനം നടത്തുകയും തിരിച്ച് വിസങ്കേതനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് മനഃശാസ്ത്രപഠനവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള പഠനത്തിൽ നിർവചിക്കുന്നു.

ഭാഷാപഗ്രഥന രീതികൾ

ഏത് വിഷയത്തെയും ലക്ഷ്യഭേദമനുസരിച്ച് പല രീതികളിൽ അപഗ്രഥിക്കാനാകും. ഭാഷയെപ്പോലെയുള്ള സങ്കീർണ്ണവ്യവസ്ഥകളെയും വ്യത്യസ്തമായ സമീപനരീതികളിലൂടെ വിശകലനം ചെയ്യാൻ കഴിയും.

1. ഏകകാലികം (Synchronic)

ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ഭാഷയെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കുന്നതാണ് ഏകകാലികപഠനം. ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തെ വാമൊഴിഭേദങ്ങളെയോ കൃതികളിലെ ഭാഷയെയോ ആസ്പദമാക്കി പഠനം നടത്താം. ഇതാണ് ഏകകാലികം. ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഈ തരത്തിലുള്ള അപഗ്രഥനത്തിനാണ് ഊന്നൽ കൊടുത്തിരുന്നത്. വസ്തുതകൾ വിവരിക്കുക, ഘടനയെ വ്യക്തമാക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഏകകാലികപഠനങ്ങൾക്ക് സാമാന്യമായി അവലംബിക്കുന്ന സമീപനരീതിയെ വിവരണാത്മകം എന്നും ഘടനാത്മകം എന്നും വിളിയ്ക്കുന്നു. ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അപഗ്രഥനസ്വഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ ആദ്യകാലത്ത് ശാസ്ത്രം, ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ ഏകകാലികപഠനം മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. എന്നാലും ഏകകാലികപഠനത്തിലെ വിവരണാത്മകരീതിക്ക് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചത് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെയാണ്.

വിവരണാത്മകരീതിയുടെ പ്രത്യേകതകൾ

- വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിവരണം മാത്രമാണ് ഈ രീതിയുടെ പഠനലക്ഷ്യം.
- സംഭരിച്ച വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അപഗ്രഥനം നടത്തുന്നത്.
- ഇന്ന പ്രയോഗം ശരി, മറ്റുള്ളവയെല്ലാം തെറ്റ് എന്ന വിധി നിർണ്ണയം നടത്തുന്നില്ല. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങളെ അവ ഏത് സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.
- ഭാഷാപ്രയോഗത്തിലുള്ള എല്ലാ തലങ്ങളിലെയും ഘടകങ്ങളെയും അവയുടെ സംയോജനരീതിയെയും വ്യക്തമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സമീപനം അപഗ്രഥനാത്മക രീതി അവലംബിക്കുന്നു. ഏകകാലികം എന്നതിൽ കാലദൈർഘ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിഷ്കൃഷ്ടമായ വിവക്ഷയില്ല. പരിണാമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി സ്വഭാവമാറ്റം കാണിക്കുന്ന ഭാഷാമാതൃകകളെ ഈ സമീപനരീതികളിലൂടെ വിശകലനം ചെയ്യാറില്ല. ഉദാഹരണമായി മലയാളത്തിലെ, മണിപ്രവാളകാവ്യ ശൈലിയെക്കുറിച്ച് വിവരണാത്മകരീതിയിലുള്ള ഏകകാലികപഠനം അസാധ്യമാണ്. കാരണം പ്രാചീനം, മദ്ധ്യം, ആധുനികം എന്നിങ്ങനെ മണിപ്രവാളകാവ്യശൈലി കാലികപരിണാമങ്ങളോടെ വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭേദങ്ങൾ, കൃതികളിലെ ഭാഷകൾ, ആദിവാസി ഭാഷകൾ തുടങ്ങിയവ ഈ രീതിയിലുള്ള അപഗ്രഥനത്തിന് വിധേയമാക്കാവുന്നതാണ്.

2. ബഹുകാലികം (Diachronic)

എല്ലാ ഭാഷകളും കാലാനുസൃതമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കും. ഭാഷയുടെ ഈ പരിണാമസ്വഭാവത്തെയാണ് ബഹുകാലികപഠനത്തിൽ അന്വേഷിക്കുന്നത്. ഭാഷാപരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ പറയേണ്ടി വരും. ദീർഘമായ കാലയളവിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഭാഷാപരിണാമത്തിന്റെ അപഗ്രഥനമാണ് ബഹുകാലികം. പരിണാമത്തിൽ ഭാഷയുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങൾക്കും മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നില്ല; പൂർ

ഘട്ടത്തിലെ പല സ്വഭാവങ്ങളും അതേപോലെ നിൽക്കും. രണ്ടാമതായി, ചില സ്വഭാവങ്ങൾ ഭാഷയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരും. രണ്ടും മൂന്നും പ്രക്രിയകൾ ഒന്നിച്ചും സംഭവിയ്ക്കാം. അതായത്, ചില സ്വഭാവങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിലില്ലാതാവുകയും അവയ്ക്കുപകരം, പുതിയ സ്വഭാവങ്ങൾ കടന്നുവരികയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ ഭാഷയുടെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും മാറ്റം സംഭവിയ്ക്കാം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ സാഹചര്യത്തെളിവുകളനുസരിച്ച് അനുമാനങ്ങളിലൂടെ ചരിത്രരചന നടത്തേണ്ടിവരും.

3. താരതമ്യാത്മകം

ഇത് ബഹുകാലികസമീപനരീതിയാണ്. ഒരു ഭാഷയുടെ പരിണാമചരിത്രം അന്വേഷിക്കുന്നതിന് പകരം ഒരു ഭാഷാഗോത്രത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ് താരതമ്യാത്മകപഠനത്തിൽ വിഷയമാക്കുന്നത്. അതായത് ഒരേ ഗോത്രത്തിൽ പെടുന്ന സമാനസ്വഭാവങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷകളിൽ കാണുന്ന സാജാത്യ-വൈജാത്യങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കിക്കൊണ്ട് വ്യാകരണം തയ്യാറാക്കുന്ന രീതിയാണ് താരതമ്യാത്മകപഠനം അഥവാ, തുലനാത്മകപഠനം. ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു മൂലഭാഷയും അതിൽനിന്ന് പല ഘട്ടങ്ങളിലായി വേർതിരിഞ്ഞ് സ്വതന്ത്രവ്യക്തിത്വം സ്ഥാപിച്ച ഭാഷകളും കടന്നുവരുന്നു. താരതമ്യാത്മക ഭാഷാപഗ്രഥനത്തെ ചരിത്രാത്മക ഭാഷാപഗ്രഥനം എന്നും പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം വേർപിരിഞ്ഞുപോകാനുണ്ടായ സാഹചര്യവും വേർപിരിഞ്ഞതിലൂടെ ഭാഷയ്ക്ക് വന്നുചേർന്ന ആഭ്യന്തരമായ മാറ്റങ്ങളും പഠനവിധേയമാക്കുന്നു. കാൽഡ്വലിന്റെ 'ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം' ദ്രാവിഡഗോത്രത്തെക്കുറിച്ച് തുലനാത്മകരീതിയിൽ രചിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ്. കെ. ഗോദവർമ്മയുടെ 'കേരള ഭാഷാവിജ്ഞാനീയ'ത്തിലും തുലനാത്മകസ്വഭാവം പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ട്. തമിഴ്-മലയാള ഭാഷാചരിത്രങ്ങളുടെ താരതമ്യപഠനം ഈ രീതിയിൽ നടത്താവുന്നതാണ്.

4. വ്യതിരേകാത്മകം

രണ്ട് ഏകകാലിക ഭാഷാപഗ്രഥനങ്ങളുടെ താരതമ്യമാണ് വ്യതിരേകാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം. രണ്ട് വ്യത്യസ്തഭാഷകളെ താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവയുടെ വ്യാകരണവ്യവസ്ഥകളുടെ സാമ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന സമീപനരീതിയാണിത്. അന്യഭാഷകളുടെ പഠനം എളുപ്പമാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്ന പ്രയോജനം ഇതിനുണ്ട്. അന്യഭാഷയെ പഠിക്കേണ്ടത് സ്വന്തംഭാഷയുടെ വ്യവസ്ഥകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അല്ലെന്നും പുതിയ വ്യവസ്ഥകളാണ് അതിന് വേണ്ടതെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ കാലത്ത് നിലവിലിരുന്ന തമിഴ്-മലയാളങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള താരതമ്യപഠനം വ്യതിരേകാത്മകരീതിയാണ്.

Recap

- ഭാഷയുടെ ശാസ്ത്രീയപഠനമാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം
- മാനുഷികമായ സിദ്ധിയാണ് ഭാഷ
- ആശയവിനിമയത്തിനും ആത്മപ്രകാശത്തിനുമുള്ള ഉപാധിയാണ് ഭാഷ
- ഭാഷ പ്രതീകാത്മകമാണ്
- ഭാഷ മൗഖീകമാണ്
- ഭാഷ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉല്പന്നമാണ്
- സ്വേച്ഛാപരത ഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്
- പഠിതവൃത്തിയാണ് ഭാഷ
- ക്രമബദ്ധമാണ് ഭാഷ
- ഘടനാപരമായ ക്രമീകരണവും സങ്കീർണ്ണതയും ഭാഷയുടെ സവിശേഷതയാണ്
- ഭാഷ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്
- ഭാഷ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അടയാളമാണ്

- ശബ്ദത്തെ എഴുത്തിലൂടെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിഹ്നങ്ങളാണ് ലിപികൾ
- ഒരു നിശ്ചിതകാലഘട്ടത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഭാഷാപഗ്രഥനമാണ് ഏകകാലികം
- ദീർഘമായ കാലയളവിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഭാഷാപരിണാമത്തിന്റെ അപഗ്രഥനമാണ് ബഹുകാലികം
- രണ്ടു ബഹുകാലിക ഭാഷാപഠനങ്ങളുടെ താരതമ്യമാണ് താരതമ്യാത്മകം
- രണ്ട് ഏകകാലിക ഭാഷാപഗ്രഥനങ്ങളുടെ താരതമ്യം – വ്യതിരേകാത്മകം

Objective Type Questions

1. ഭാഷാശാസ്ത്രം എന്നാലെന്ത്?
2. ഏത് ശബ്ദങ്ങളാണ് ഭാഷാശബ്ദങ്ങളായി പരിണമിയ്ക്കുന്നത്?
3. ശബ്ദസ്വരൂപം എന്താണ്?
4. ശബ്ദത്തെ എഴുത്തിലൂടെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിഹ്നങ്ങൾ?
5. 'മാനസികാനുഭവങ്ങളുടെ പ്രതിനിധീകരണമാണ് ഭാഷണം' എന്ന് ഭാഷയെ നിർവ്വചിച്ചതാര്?
6. ഭാഷാവ്യവസ്ഥയിലെ തലങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താഴെയുള്ളത്?
7. അർത്ഥയുക്തമായ ശബ്ദസംഘാതങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഷാതലം?
8. 'ഭാഷയ്ക്ക് നന്ദി, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച ചിന്തകൻ?
9. അർത്ഥയുക്തമായ ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടന?
10. ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ഭാഷയെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന പഠനരീതി?
11. കാലാനുസൃതമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാഷയെ പഠിക്കുന്ന രീതി?
12. ഒരു ഭാഷാഗോത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്ന ബഹുകാലിക സമീപന രീതിയുടെ പേര്?
13. രണ്ട് ഏകകാലിക ഭാഷാപഗ്രഥനങ്ങളുടെ താരതമ്യപഠനം?

Answers

1. ഭാഷയുടെ ശാസ്ത്രീയപഠനം
2. ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ
3. ഭാഷ
4. ലിപി
5. അരിസ്റ്റോട്ടിൽ
6. വർണ്ണതലം
7. രൂപതലം
8. ദെക്കാർത്തെ
9. രൂപിമം
10. ഏകകാലികം
11. ബഹുകാലികം
12. താരതമ്യാത്മകം
13. വ്യതിരേകാത്മകം

Assignment

1. ഭാഷയുടെ പ്രധാന നിർവ്വചനങ്ങളും സവിശേഷതകളും വിശദമാക്കുക.
2. വിവിധ ഭാഷാപഗ്രഥന രീതികളേവ? വിശദീകരിക്കുക.

References

1. ഡോ. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയർ, ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
3. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ, ഭാഷയും ഭാഷാശാസ്ത്രവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
4. വി. ആർ. സോളി, ഡോ. കെ. ജോയ്പോൾ, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, മലയാള പഠനഗവേഷണകേന്ദ്രം, തൃശൂർ.

യൂണിറ്റ് 2

സ്വനവിജ്ഞാനം

Learning Outcomes

- ഭാഷയിലെ അടിസ്ഥാനമാത്രയായ സ്വനത്തെക്കുറിച്ച് ധാരണ നേടുന്നു
- ഉച്ചാരണ പ്രക്രിയയിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്ന ശരീരാവയവങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നു
- സ്വരവ്യഞ്ജന വർഗ്ഗീകരണ രീതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു
- സ്വനപഠനവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധാരണ നേടുന്നു

Prerequisites

അനുസ്യൂതമായ ഭാഷണത്തെ, പഠനത്തിനായി പരിച്ഛിന്നഖണ്ഡങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലയായാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം പരിഗണിക്കുന്നത്. ഭാഷണത്തിൽ തിരിച്ചറിയാവുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാശബ്ദങ്ങളാണ് സ്വനങ്ങൾ (Phone). അതായത് ഭാഷയുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഘടകമായ ഉച്ചാരണ ശബ്ദമാണത്. സ്വനങ്ങളുടെ വ്യതിയാനം അർത്ഥത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ വാമൊഴിയിലല്ലാതെ വരമൊഴിയിൽ സ്വനത്തിന് കാര്യമായ പ്രസക്തിയില്ല. ഉച്ചാരണാവയവങ്ങളുപയോഗിച്ച് മനുഷ്യന് പ്രകടിപ്പിക്കാവുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ അനവധിയാണ്. അവയിൽ ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം മാത്രമേ മനുഷ്യൻ ഭാഷണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. അവയെ പഠനവിധേയമാക്കുന്ന പഠനരീതിയാണ് സ്വനവിജ്ഞാനം.

സ്വനങ്ങളുടെ ഭൗതികഗുണങ്ങളും അവയുടെ ഉല്പാദനം, ശ്രവണം, സംവേദനം എന്നിവയുമാണ് സ്വനവിജ്ഞാനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 2500 വർഷത്തോളം മുൻപ് പാണിനി സംസ്കൃതത്തിലെ വർണ്ണങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണരീതികളെയും ഉച്ചാരണസ്ഥാനങ്ങളെയും കുറിച്ച് തന്റെ 'അഷ്ടാദ്ധ്യായി'യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരതീയഭാഷകളുടെയെല്ലാം വർണ്ണങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് പാണിനിയുടെ വർഗ്ഗീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

മൂന്നുശാഖകളായാണ് പ്രധാനമായും സ്വനവിജ്ഞാനത്തെ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്വനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഠനമായ ഉച്ചാരണശാസ്ത്രം, സ്വനങ്ങളുടെ ഭൗതികസ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശബ്ദശാസ്ത്രനിഷ്ഠമായ പഠനമായ സ്വനഭൗതികം, ആന്തരകർണ്ണം സ്വനതരംഗങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് ആവേഗങ്ങളാക്കി മസ്തിഷ്കത്തിലേക്കയക്കുന്നതിനെയും തലച്ചോർ അതിനെ വിശകലനം ചെയ്ത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന ശ്രവണാസ്പദസ്വനവിജ്ഞാനം എന്നിവയാണവ.

Keywords

സ്വനം - സ്വനവിജ്ഞാനം - ഉച്ചാരണ പ്രക്രിയ - സ്വരവ്യഞ്ജന വർഗ്ഗീകരണം - സ്വനപഠന വിഭാഗങ്ങൾ

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Discussion

ഉച്ചാരണശബ്ദങ്ങളെയാണ് സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിൽ സ്വനം എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ ഭാഷണസ്വനങ്ങളാണ് ഏതൊരു ഭാഷയിലെയും അടിസ്ഥാന ശബ്ദമാത്രകൾ. സ്വനങ്ങൾക്ക് അർത്ഥഭേദനിർബന്ധം ഇല്ല. അതായത് അർത്ഥഭേദസാധ്യതകളിൽ സ്വനങ്ങൾ സജീവമാകുന്നില്ല എന്നർത്ഥം. സ്വനവ്യതിയാനം അർത്ഥഭേദമുണ്ടാക്കാത്തതുകൊണ്ട് വരമൊഴിയിൽ സ്വനത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. എന്നാൽ വാമൊഴിയിൽ സ്വനം പ്രസക്തമാണുതാനും. സ്വനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് സ്വനവിജ്ഞാനം അഥവാ **(Phonetics)** സ്വനങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവസവിശേഷതകളും സ്വനവിജ്ഞാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സ്വനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം, സഞ്ചാരം, സ്വീകരണം എന്നിവയും സ്വനവിജ്ഞാനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ

മനുഷ്യശരീരത്തിൽ പകുതിയിലേറെ ഭാഗം ഉച്ചാരണപ്രക്രിയയിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു. എന്നാൽ ഭാഷണസ്വനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തിനായി മാത്രം പ്രത്യേക അവയവങ്ങളൊന്നും മനുഷ്യനില്ല. ജീവശാസ്ത്രപരമായി പ്രധാനപ്പെട്ട പല ധർമ്മങ്ങളും നിർവഹിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ ഭാഷണസ്വനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവും നിർവഹിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം.

1. വക്ഷോദരഭിത്തി

വക്ഷസ്സിനെയും ഉദരത്തെയും വേർതിരിക്കുന്ന മാംസപേശി. വക്ഷോദരഭിത്തി താഴുമ്പോൾ ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ വിസ്താരം വർദ്ധിക്കും. അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്ന് വായു ശ്വാസകോശങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കും. ഈ മാംസപേശികൾ മുകളിലേയ്ക്കുയരുമ്പോൾ ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ ഉള്ളളവ് ചുരുങ്ങുകയും വായു വെളിയിലേയ്ക്ക് കടക്കുകയും ചെയ്യും. ഭാഷണശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിന് വായുവിന്റെ വെളിയിലേക്കുള്ള ഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഇത് സാധ്യമാകുന്നത് വക്ഷോദരഭിത്തിയുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമാണ്.

2. ഉരസ്ഥപേശികൾ

വാരിയെല്ലുകളെ തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്ന മാംസപേശികളാണിത്. വക്ഷോദരഭിത്തിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സഹായിക്കുന്നു. വക്ഷോദരഭിത്തി കീഴോട്ടമരുമ്പോൾ അതോടൊപ്പം ഈ മാംസപേശികൾ അയയുകയും വാരിയെല്ലുകൾ അകലുകയും ചെയ്യും. ശ്വാസകോശത്തിന്റെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഈ പ്രവർത്തനം സഹായിക്കും.

3. ശ്വാസകോശം

വക്ഷോദരഭിത്തിയുടെയും ഉരസ്ഥപേശികളുടെയും പ്രവർത്തനത്തിന് വിധേയമായി വായുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുകയും നിയന്ത്രിതമായി പുറത്തുവിടുകയും ചെയ്യുകയാണ് ശബ്ദോൽപാദനത്തിൽ ശ്വാസകോശം ചെയ്യുന്നത്.

4. ശ്വാസനാളം

ശ്വാസകോശങ്ങളിൽനിന്നും വായുവിനെ വായ്ക്കകത്ത് എത്തിക്കുന്നത് ശ്വസനനാളമാണ്. ഇതിന്റെ ഉപരിഭാഗം ശബ്ദോൽപാദനത്തിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ താടിക്കു താഴെയായി മുഴപോലെ കാണുന്ന ഭാഗമാണിതിന്റെ സ്ഥാനം. ഇതിനെ കൃകം എന്ന് പറയുന്നു. കൃകത്തിനുള്ളിൽ വിലങ്ങനെ കിടക്കുന്ന രണ്ടു പാടകളുണ്ട്. ഇവയാണ് സ്വനതന്തുക്കൾ (ശബ്ദതന്ത്രികൾ).

കൃകത്തിന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് മുൻഭാഗം വരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ശബ്ദഗ്രന്ഥികൾ രണ്ടു വശത്തേക്കുമകന്ന് ദീർഘവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു വിടവുണ്ടാകുന്നു. ഈ വിടവിലൂടെയാണ് ശബ്ദോച്ചാരണസമയത്ത് വായുപ്രവാഹം ആസ്യരന്ധ്രത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നത്. ശബ്ദതന്ത്രികൾക്കിടയിലുള്ള വിടവിനെ ശ്വാസനാളമുഖം എന്ന് പറയുന്നു. ഇത് വലുതാക്കുകയോ ചെറുതാക്കുകയോ അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാം. ശ്വാസനാളമുഖം അടഞ്ഞോ വളരെ ചുരുങ്ങിയോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശ്വാസത്തെ ബഹിർഗമിപ്പിച്ചാൽ ശബ്ദതന്ത്രികൾക്ക് പ്രകമ്പനമുണ്ടാകും. ശ്വാസനാളമുഖത്തിൽനിന്നും ഗളത്തിലേക്കാണ് വായു കടക്കുന്നത്. അന്നനാളിയും ശ്വാസനാളിയും തമ്മിൽ ചേരുന്ന ഭാഗമാണ് ഗളം. ആസ്യരന്ധ്രം വഴിയോ നാസികവഴിയോ വായുവിന് ഗതിഭേദം ഉണ്ടാകുന്നത് ഗളത്തിൽനിന്നാണ്.

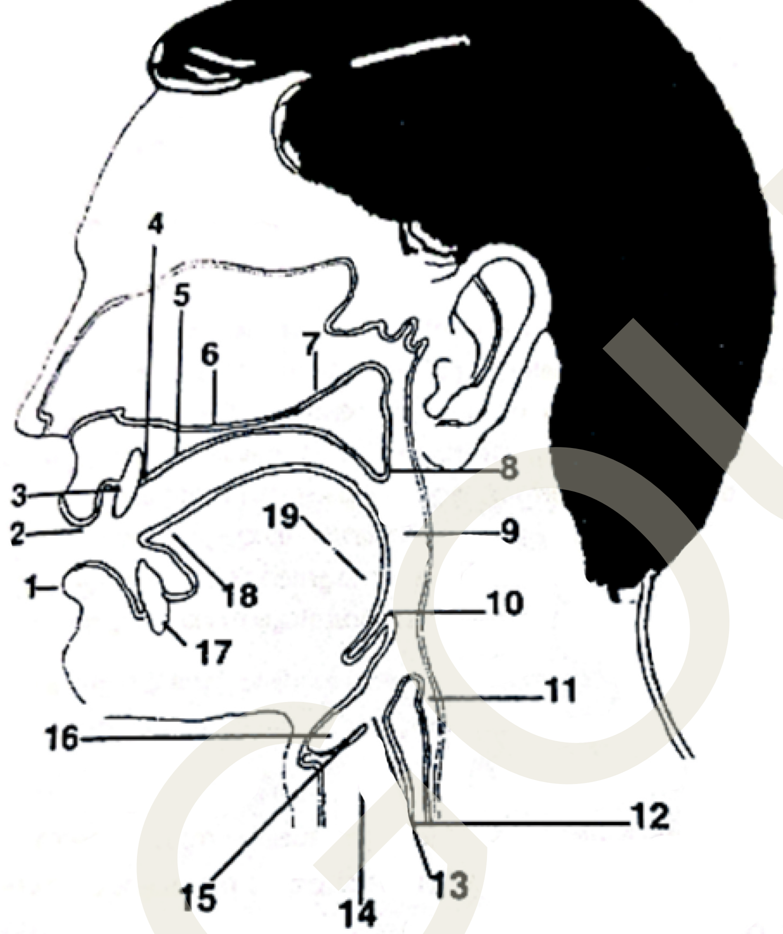

ഭാഷണപഥത്തിന്റെ ചിത്രം

1. കീഴ്ച്ചുണ്ട്
2. മേൽച്ചുണ്ട്
3. മേൽവരിപ്പല്ല്
4. ദന്തമൂലം
5. മൂർദ്ധാവ്
6. കഠിനതാലു
7. മൃദുതാലു
8. പ്രജിഹ്വ
9. കണ്ഠശീർഷം
10. ഉപജിഹ്വ
11. അന്നനാളം
12. കണ്ഠപാദം
13. കണ്ഠരന്ധ്രം
14. ശ്വാസനാളം
15. സ്വനതന്തുക്കൾ
16. സ്വനപേടകം
17. കീഴ്വരിപ്പല്ല്
18. നാവിന്റെ മുൻഭാഗം
19. നാവിന്റെ പിൻഭാഗം

SGOU

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

മുഖാവയവങ്ങൾ

സ്ഥിരകരണങ്ങൾ - പല്ല്, ഊന്, കഠിനതാലു, മൂർദ്ധാവ് എന്നിവയാണ് സ്ഥിരകരണങ്ങൾ. മേൽ വായുടെ ഭാഗങ്ങളാണ് ഇവ. ഉച്ചാരണവേളയിൽ ഇവയ്ക്ക് ചലനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇവയെ സ്ഥിരകരണങ്ങളെന്ന് പറയുന്നത്.

ചലനകരണങ്ങൾ - ചുണ്ട്, നാക്ക്, മൃദുതാലു, ചെറുനാക്ക് എന്നിവയാണ് ചരങ്ങൾ അഥവാ ചലകരണങ്ങൾ. ശബ്ദോച്ചാരണത്തിൽ ചലിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവയെ ചരങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്.

1. ചുണ്ട്- കീഴ്ചുണ്ടാണ് പ്രധാനം. മേൽചുണ്ടിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചലനശേഷി ഇതിനാണ്. മേൽചുണ്ടുമായി ചേർന്ന് വായുപ്രവാഹത്തെ പൂർണ്ണമായി രോധിക്കുന്നതിനും ചെറിയ ഒരു വിടവിൽകൂടി വെളിയിലേയ്ക്ക് വിടുന്നതിനും ഇതിന് കഴിയും.

2. നാക്ക്- മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും അയവുള്ള അവയവമാണിത്. ഉച്ചാരണപ്രയോഗത്തെ ആസ്പദമാക്കി നാവിനെ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാം. അഗ്രം, ഉപാഗ്രം, മധ്യം എന്നിങ്ങനെ.

3. മൃദുതാലു- മേൽവായിൽ മോണയ്ക്കു പിന്നിലായിക്കാണുന്ന കഠിനതാലുവിന് പിന്നിലായിട്ടാണ് മൃദുതാലു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഗളത്തിലെത്തുന്ന വായുവിനെ നാസാരന്ധ്രത്തിലേക്ക് കടത്തുകയോ കടക്കാതെ നിയന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് മൃദുതാലുവാണ്.

ഉച്ചാരണസ്ഥാനങ്ങൾ

മേൽച്ചുണ്ട് (ഓഷ്ഠം), മേൽവരിപ്പല്ലുകൾ (ദന്ത്യം), ഊന് (വർത്സ്യം), മൂർദ്ധാവ്, കഠിനതാലു, മൃദുതാലു, പ്രജിഹ്വ (ഉൾനാക്ക്) എന്നിവയാണ് വായുടെ മേൽത്തട്ടിൽ ഉച്ചാരണത്തെ സഹായിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ.

സ്വരവ്യഞ്ജനവർഗ്ഗീകരണ രീതികൾ

ശ്വസനം, സ്വനനം, സന്ധാനം എന്നീ പ്രക്രിയകളുമായി യഥാക്രമം ഉടൽ, കണ്ഠം, മുഖം എന്നിവയിലെ അവയവങ്ങൾ സഹകരിക്കുമ്പോൾ ഭാഷണസ്വനോൽപാദനം നടക്കുന്നു. ശ്വാസകോശങ്ങളും സ്വനപാളികളും, സ്ഥിര-ചലകരണങ്ങളും ചേർന്ന് ഭാഷണസ്വനോൽപാദനം സാധ്യമാക്കുന്നു. ചലകരണങ്ങളുടെ സന്ധാനസ്ഥലം സ്ഥിരകരണങ്ങളാണ്.

മലയാളത്തിലെ സ്വനിമമാലയിൽ 6 സ്വരങ്ങളും ഋ ഒഴികെയുള്ളവയുടെ ദീർഘങ്ങളും 28 വ്യഞ്ജനങ്ങളുമുണ്ട്.

സ്വരങ്ങൾ (Vowels)

വിവൃതമായ അഭ്യാഗമത്തിൽനിന്നാണ് സ്വരങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി. സ്വരങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണവേളയിൽ യാതൊരു തടസ്സവും കൂടാതെ നിശ്വാസവായു നിർഗ്ഗമിക്കുന്നു. നാവിന്റെ ഏത് ഭാഗമാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്നിരിക്കുന്നത്, പ്രസ്തുത ഭാഗം എത്രത്തോളം ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്, ചുണ്ടുകളുടെ സ്ഥിതി എന്ത് (വർത്തുളിതമോ-അവർത്തുളിതമോ) എന്നീ വസ്തുതകളെ ആസ്പദമാക്കി സ്വരങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്നു. രോധത്തേക്കാൾ അല്പം കുറഞ്ഞ തോതിലുള്ള ഇറുക്കം അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ് അഭ്യാഗമം.

സ്വരോച്ചാരണത്തിൽ വായുവിന്റെ ബഹിർഗമനം സാധാരണഗതിയിൽ വായിലൂടെയാണ്. ചലകരണങ്ങൾ സന്ധാനസ്ഥലത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നിരുന്നാൽ രോധം. വായുപ്രവാഹം പൂർണ്ണമായും തടസ്സപ്പെട്ടാൽ പൂർണ്ണരോധം. വായുപ്രവാഹത്തിന് ഇടവിട്ട് തടസ്സം വന്നാൽ അന്തരിതരോധം. 'റ'കാര രേഫോച്ചാരണങ്ങളിൽ വരുന്നത് അന്തരിതരോധം.

എന്നാൽ ചെറുനാക്ക് നാസാരന്ധ്രങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കാതിരുന്നാൽ നാസാരന്ധ്രങ്ങളിലൂടെയും വായുവിന് ബഹിർഗമിക്കാം. അപ്പോൾ സ്വരങ്ങൾക്ക് അനുനാസീകരണം സംഭവിക്കുന്നു. തമിഴ് ഭാഷയിൽ ഇത് സാധാരണമാണ്. വിളികേൾക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന 'ങേ' എന്ന ശബ്ദം അനുനാസീകരിച്ച 'ഏ' ആണ്. പൂർണ്ണരോധത്തിനുശേഷം വായുപ്രവാഹത്തെ വിടുതൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ക്, ച്, ട്, ത്, പ് തുടങ്ങിയ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. സ്വരങ്ങൾ ജിഹ്വാഗ്രത്തെ പുറകോട്ട് മടക്കി ഉച്ചരിക്കുന്നത് പ്രതിവേഷ്ടനം.

സാധാരണഗതിയിൽ നാദികളാണ് സ്വരങ്ങൾ. അവയെ ശ്വാസീകരിച്ചും ഉച്ചരിക്കാം. ശ്വാസീകരണം എന്ന പ്രക്രിയയാണിത്. നാദതന്തുക്കളുടെ

ത്രസനവേഗനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും സ്വരങ്ങളെ വിഭജിക്കാം. നാദതന്തുക്കളുടെ ത്രസനവേഗമനുസരിച്ച് സ്വനങ്ങൾക്ക് മുറുക്കം സംഭവിക്കാം.

വ്യഞ്ജനങ്ങൾ (Consonents)

ഭാഷണസ്വനങ്ങളിൽ നല്ലൊരു പങ്കിന്റെ ഉത്ഭവവേളയിലും കൃകത്തിന് മുകളിൽവെച്ച് വായുപ്രവാഹത്തിന് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ തടസ്സം സംഭവിക്കുന്നു. അത്തരം സ്വനങ്ങളാണ് വ്യഞ്ജനങ്ങൾ. ഈ തടസ്സം സ്വനനാളത്തിൽ ഏത് സ്ഥലത്തുവെച്ച് എപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി വ്യഞ്ജനങ്ങളെ വർഗ്ഗീകരിക്കാം.

സ്ഥാനം - സ്ഥലം (Position)

സ്വനനാളത്തിൽ എവിടെ വെച്ചാണോ വായുപ്രവാഹത്തിന് തടസ്സം നേരിടുന്നത് ആ സ്ഥാനത്തെ സന്ധാനസ്ഥാനം എന്നു പറയുന്നു. സന്ധാനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന സ്ഥിരകരണമാണ് സന്ധാനസ്ഥലം. ഉദാഹരണമായി തകാരത്തിന്റെ സന്ധാനസ്ഥലം ദന്ത്യമാണ്. അതേസമയം തകാരത്തിന്റെ സന്ധാനസ്ഥാനം അഗ്രദന്ത്യമാണ്.

സന്ധാനസ്ഥലങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി വ്യഞ്ജനങ്ങളെ ഓഷ്ഠ്യം, ദന്ത്യം, വർത്സ്യം, മൂർദ്ധന്യം, താലവ്യം, കണ്ഠ്യം എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിയ്ക്കാം.

പ്രകാരം (Mood)

ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണ് വായുപ്രവാഹത്തിന് മാർഗ്ഗതടസ്സം ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്പർശം, അനുനാസികം, ഘർഷം, കമ്പിതം, ഉൽക്ഷിപ്തം, പാർശ്വികം, പ്രവാഹി എന്നിങ്ങനെ ഏഴ് തരത്തിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങളെ വിഭജിക്കാം.

1. സ്പർശങ്ങൾ (Stops)

ചലകരണം സന്ധാനസ്ഥലത്തെ വ്യക്തമായി സ്പർശിക്കുന്നതുമൂലം വായുനിബദ്ധമായ ഒരു തടസ്സം താൽക്കാലികമായി വായുപ്രവാഹത്തിനുണ്ടാകുകയും ക്രമേണ ചലകരണം ഒരു സ്ഫോടനത്തോടെ സന്ധാനസ്ഥലത്തുനിന്നും വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സ്പർശങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

ഉദാ: ക്, ട്, ത്, പ്, ...

2. അനുനാസികങ്ങൾ (Nasals)

മേൽച്ചുണ്ട് മുതൽ പ്രജിഹ്വവരെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്ത് പൂർണ്ണരോധം സംഭവിക്കുന്നു. മൃദുതാലു പ്രജിഹ്വയോടുകൂടി കീഴ്പോട്ടിറങ്ങി വായുവിന് നാസാഗളത്തിലേയ്ക്ക് വഴിതുറന്നിടുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ വായുവിന് നാസാരന്ധ്രങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ പുറത്തേക്ക് പോകാൻ കഴിയൂ. ഉദാ: ങ്, ഞ്, ണ്, ന്, മ്. അനുനാസികങ്ങളല്ലാത്ത എല്ലാ സ്വനങ്ങളുടെയും ഉച്ചാരണത്തിൽ വായു ഏറിയ പങ്കും വായിൽക്കൂടിയാണ് പ്രവഹിക്കുക. അതുകൊണ്ട് അവയെ അനനുനാസികങ്ങൾ അഥവാ മുഖീയങ്ങൾ എന്ന് വിളിയ്ക്കാം. അനുനാസികങ്ങളും അനനുനാസികങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വായുവിന്റെ നിർഗ്ഗമനമാർഗ്ഗത്തിലാണ്.

3. ഘർഷങ്ങൾ (Fricatives)

ചലകരണം, സന്ധാനസ്ഥലത്തെ സ്പർശിക്കാതെ സമീപിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുമ്പോൾ ചലകരണത്തിനും സന്ധാനസ്ഥലത്തിനും ഇടയ്ക്ക് അവശേഷിക്കുന്ന ചെറിയ വിടവിലൂടെ വായു ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങി ഘർഷണത്തോടുകൂടി പുറത്തുപോകുമ്പോൾ ഘർഷങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. സന്ധാനസമയത്ത് ചലകരണത്തിനുണ്ടാകുന്ന ആകൃതിഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഘർഷങ്ങളെ നാളീഘർഷങ്ങൾ എന്നും വിവരഘർഷങ്ങൾ എന്നും രണ്ടായി തിരിയ്ക്കാം. ചലകരണത്തിനും വായുവിന്റെ മേൽത്തട്ടിനുമിടയിൽ തിരശ്ചീനമായ ഒരു വിടവാണുള്ളതെങ്കിൽ അത്തരം ഘർഷങ്ങളെ വിവരഘർഷങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു. ഉദാ: സ്, ശ്. ചലകരണത്തിനും വായുടെ മേൽത്തട്ടിനും ഇടയിൽ കുഴലിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള വിടവാണെങ്കിൽ നാളീഘർഷം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാ: ഷ്.

സ്, ഷ്, ശ് എന്നീ അഗ്രശീർഷങ്ങളെ സരവങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു.

4. കമ്പിതങ്ങൾ (Trills)

വായുപ്രവാഹത്തിന് ഇടവിട്ടിടവിട്ട് മാത്രം തടസ്സമുണ്ടാകുന്ന വിധം ചലകരണം സന്ധാനസ്ഥലത്ത് തുടരെത്തുടരെ തൊടുകയും ഉടനുടൻ വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്യുക എന്ന സ്വഭാവമുള്ള അന്തരിതനികോചത്തിൽനിന്നും കമ്പിതങ്ങൾ

ഉത്ഭവിക്കുന്നു. കാറോടിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒച്ചയെ അനുകരിച്ച് കുട്ടികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ർ...ർ...ർ കമ്പിതങ്ങൾക്കുദാഹരണമാണ്.

5. ഉൽക്ഷിപ്തം (Flapped)

ചലകരണം സന്ധാനസ്ഥാനത്തെ പെട്ടെന്ന് തൊട്ടുരുമ്മിക്കടന്ന് പോകുന്നതിനിടയ്ക്ക് വായുപ്രവാഹത്തിനുണ്ടാകുന്ന തടസ്സമാണ് ഉൽക്ഷിപ്തങ്ങൾക്ക് കാരണം. അന്തരിതരോധം ഉൽക്ഷിപ്തങ്ങളുടെയും കമ്പിതങ്ങളുടെയും പൊതുസ്വഭാവമാണ്. കമ്പിതസന്ധാനത്തിന്റെ ആവൃത്തി ഉൽക്ഷിപ്തത്തിനേക്കാൾ വളരെ കൂടിയിരിക്കും. ഉദാ: ...'ര്'

6. പാർശ്വികങ്ങൾ (Laterals)

സ്വനനാളത്തിന്റെ മധ്യതലത്തിൽ വച്ചു മാത്രം ചലകരണം സന്ധാനസ്ഥലത്തെ സ്പർശിക്കുന്നു. വായുപ്രവാഹത്തിന്റെ ഗതി അപ്പോൾ ചലകരണത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള വിടവുകളിലൂടെയാകുന്നു. ഓരോ വക്താവിന്റെയും സ്വനനാളത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു വശത്തിലൂടെയോ ഇരുവശങ്ങളിലൂടെയോ വായു പ്രവഹിക്കാം. ഇത്തരം ഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാർശ്വികങ്ങളെ ഏകപാർശ്വികങ്ങളെന്നും ദ്വിപാർശ്വികങ്ങളെന്നും വിഭജിയ്ക്കാം. ഉദാ: ൽ, ൾ – – –

7. പ്രവാഹി (Continuant)

ചലകരണം സന്ധാനസ്ഥലത്തെ സ്പർശിക്കുന്നത് ഇരുവശങ്ങളിലുമാകുമ്പോൾ സ്വനനാളത്തിന്റെ മധ്യതലത്തിൽ സന്ധാനസ്ഥാനത്ത് വലിയൊരു വിടവ് ബാക്കിയുണ്ടാകുന്നു. അതിലൂടെ വായു തടസ്സം കൂടാതെ പ്രവഹിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ വിവൃതമായ അഭ്യാഗമത്തിൽ നിന്നാണ് പ്രവാഹികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.
ഉദാ: യ്, ഴ്.

സ്വനപഠനവിഭാഗങ്ങൾ

മനുഷ്യന്റെ ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾക്ക് എണ്ണമറ്റ ശബ്ദവൈവിധ്യം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയും. അവയിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഓരോ ഭാഷയും ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. ഭാഷണശബ്ദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയപഠനത്തിൽ മൂന്നുവിധത്തിലുള്ള സമീപനങ്ങൾ സാധ്യമാണ്.

1. ശ്രവണാസ്പദം (Audiotry)

അന്തരീക്ഷത്തിൽ ശബ്ദവീചികൾ ഉളവാക്കുന്ന പ്രകമ്പനങ്ങൾ ശ്രോതാവിന്റെ ശ്രവണഫലകത്തിൽ എത്തുമ്പോഴാണ് അയാൾ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത്. അന്തരീക്ഷവായുവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദതരംഗങ്ങളുടെ ചലനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ശ്രോതാവിന്റെ ശ്രവണഫലകം ചലിക്കുന്നു. ആ ചലനങ്ങൾ, ശബ്ദവാഹികളായ സിരകൾ വഴിയായി ബുദ്ധിയിലെത്തിച്ചേരുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും അവരവരുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിന്റെ ഗ്രഹണപരിധിക്കകത്തുവരുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ മാത്രമേ കേൾക്കുകയുള്ളൂ. ശ്രവണത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ശബ്ദശാസ്ത്രപഠനം വ്യക്തിപരമാകാനാണ് സാധ്യത. ഒരേ ശബ്ദം രണ്ടുപേർ കേൾക്കുന്നത് ഒരേ രീതിയിലല്ല; അതുകൊണ്ട് ശ്രവണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ശബ്ദശാസ്ത്രപഠനത്തിന് ശാസ്ത്രീയത കൈവരുത്താൻ പ്രയാസമാണ്.

2. ഉച്ചാരണാസ്പദം (Ariticulatory)

ഉച്ചാരണാവയവങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ശബ്ദപഠനത്തിന് പലവിധ ഉപകരണങ്ങളുമുണ്ട്. മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ഘടനയിൽ ശബ്ദോൽപാദനത്തിന് പ്രത്യേകം അവയവങ്ങളില്ല. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനും ആഹാരത്തിനും ഉപകരിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ തന്നെയാണ്, ഭാഷണശബ്ദങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഉച്ഛ്വാസവായുവാണ് ഭാഷണശബ്ദങ്ങൾക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നത്.

3. സ്വനഭൗതികം (Accoustisc) (ശബ്ദതരംഗാസ്പദം)

ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങളുടെ ഭൗതികസ്വഭാവം അപഗ്രഥിച്ചു പഠിക്കുന്ന രീതിയാണ് സ്വനഭൗതികം. ശബ്ദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ പഠനം ഭൗതികവിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതിൽ എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള ശബ്ദങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഭൗതിക സ്വനവിജ്ഞാനത്തിൽ ഭാഷാശബ്ദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്. ഉച്ചാരണക്രിയയ്ക്ക് ശേഷം അന്തരീക്ഷവായുവിലുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദതരംഗങ്ങളുടെ ഭൗതികഗുണങ്ങളെയാണ് കൃത്യമായി അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്നത്. തരംഗത്തിന്റെ

ദൈർഘ്യം, ആവൃത്തി, സ്ഥായിഭേദം, തീവ്രത എന്നിവയെല്ലാം നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ അറിയാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ ഭാഷാശബ്ദങ്ങളുടെ ഭൗതികഗുണങ്ങൾ അറിയുന്നതിന് ഉപകരണങ്ങൾ ആവശ്യമായി വരുന്നു. ഇങ്ങനെ യന്ത്രോപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ നടത്തുന്ന പഠനമായതുകൊണ്ട് ഇത് പരീക്ഷണാത്മകമാണ്.

സാമാന്യഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ സ്വനപഠനത്തിന് ഉച്ചാരണാസ്പദമായ (അവയവാസ്പദം) രീതിയാണ് അവലംബിക്കുന്നത്. മറ്റു രണ്ടു രീതികളിലുമുള്ള സങ്കീർണ്ണതകൾ ഈ രീതിയിലില്ലാത്തതാണ് സ്വനപഠനത്തിന് ഈ രീതി സ്വീകരിക്കാൻ കാരണം.

Recap

- ഭാഷയിൽ ഉച്ചരിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ ശബ്ദമാത്രയാണ് സ്വനം
- സ്വനങ്ങൾക്ക് അർത്ഥഭേദനിർബന്ധം ഇല്ല
- വരമൊഴിയിൽ സ്വനത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല
- സ്വനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് സ്വനവിജ്ഞാനം
- സ്ഥിരകരണങ്ങളും ചലകരണങ്ങളുമാണ് ശബ്ദോൽപാദനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത്
- ഓഷ്ഠ്യം, ദന്ത്യം, വർത്സ്യം, മൂർദ്ധാവ്, താലവ്യം, പ്രജിഹ്വ എന്നിവയാണ് ഉച്ചാരണസ്ഥാനങ്ങൾ
- രോധമെന്നാൽ ഇറുക്കം എന്നാണർത്ഥം
- വായുപ്രവാഹസമയത്ത് രോധത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞതോതിലുള്ള ഇറുക്കം അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ് അഭ്യാഗമം
- വിവൃതമായ അഭ്യാഗമത്തിൽനിന്ന് സ്വരങ്ങളുണ്ടാകുന്നു
- ചലകരണങ്ങൾ സന്ധാനസ്ഥാനത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നിരുന്നാൽ രോധം
- വായുപ്രവാഹം പൂർണ്ണമായും തടസ്സപ്പെട്ടാൽ പൂർണ്ണരോധം
- വായുപ്രവാഹത്തിന് ഇടവിട്ട് തടസ്സംവന്നാൽ അന്തരിതരോധം
- സ്വരങ്ങൾ നാദികളാണ്
- സ്വനനാളത്തിൽ വായുപ്രവാഹം തടസ്സപ്പെടുന്ന സ്ഥാനമാണ് സന്ധാനസ്ഥാനം
- വായുപ്രവാഹം തടസ്സപ്പെടുന്ന പ്രകാരത്തെ ആധാരമാക്കി വ്യഞ്ജനങ്ങളെ -സ്പർശം, അനുനാസികം, ഘർഷം, കമ്പിതം, ഉൽക്ഷിപ്തം, പാർശ്വികം, പ്രവാഹി എന്ന് ഏഴായി വേർതിരിയ്ക്കാം
- സ്പർശങ്ങൾ - ക്, ട്, ത്, പ്, ...
- അനുനാസികങ്ങൾ- ങ്, ഞ്, ണ്, ന്, മ്
- ഘർഷങ്ങൾ- സ്, ശ്, ഷ്.
- കമ്പിതങ്ങൾ - ർ
- ഉൽക്ഷിപ്തം-ര
- പാർശ്വികങ്ങൾ- ൽ, ൾ
- പ്രവാഹി- യ്, ഴ്
- സ്വനപഠനവിഭാഗങ്ങൾ - ശ്രവണാസ്പദം, ഉച്ചാരണാസ്പദം (അവയവാസ്പദം), സ്വനഭൗതികം
- യന്ത്രോപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ നടത്തുന്ന സ്വനപഠനരീതിയാണ് സ്വനഭൗതികം
- ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ, സ്വനപഠനത്തിന് ഉച്ചാരണാസ്പദമായ രീതിയാണ് അവലംബിക്കുന്നത്

Objective Type Questions

1. ഭാഷയിൽ ഉച്ചരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ ശബ്ദമാത്ര?
2. സ്വനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനശാഖ?
3. സ്ഥിരകരണങ്ങൾ ഏവ?
4. ചലനകരണങ്ങൾ ഏവ?
5. ഉച്ചാരണസ്ഥാനങ്ങൾ ഏവ?
6. ഏതാണ് ചലനകരണങ്ങളുടെ സന്ധാനസ്ഥലം?
7. എന്താണ് പ്രതിവേഷ്ടനം?
8. സന്ധാനസ്ഥാനം എന്നാലെന്ത്?
9. എങ്ങനെയാണ് അനുനാസികങ്ങളും അനനുനാസികങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്?
10. സ്വനപഠനവിഭാഗങ്ങൾ ഏവ?
11. വായുവിന്റെ വെളിയിലേക്കുള്ള ഗതിയെ നിയന്ത്രിച്ച് ഭാഷണശബ്ദ നിർമ്മിതിയിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്ന ഭാഗം?
12. ചലനകരണങ്ങൾ സന്ധാനസ്ഥലത്തോട് ഒട്ടിച്ചേരുന്നത്?
13. സ്വരങ്ങൾ ജിഹ്വാഗ്രത്തെ പുറകോട്ട് മടക്കി ഉച്ചരിക്കുന്നത്?
14. നാദികളെ ശ്വാസീകരിച്ച് ഉച്ചരിക്കുന്ന പ്രക്രിയ?

Answers

1. സ്വനം
2. സ്വനവിജ്ഞാനം
3. പല്ല്, ഊന്, കഠിനതാലു, മൂർദ്ധാവ്
4. ചുണ്ട്, നാക്ക്, മൃദുതാലു, ചെറുനാക്ക്
5. ഓഷ്ഠ്യം, ദന്ത്യം, വർത്സ്യം, മൂർദ്ധാവ്, കഠിനതാലു, മൃദുതാലു, പ്രജിഹ്വ
6. സ്ഥിരകരണങ്ങൾ
7. സ്വരങ്ങൾ ജിഹ്വാഗ്രത്തെ പുറകോട്ട് മടക്കി ഉച്ചരിക്കുന്നത്
8. സ്വനനാളത്തിൽ വായുപ്രവാഹത്തിന് തടസ്സം നേരിടുന്ന സ്ഥാനം
9. വായുവിന്റെ ബഹിർഗമനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ആധാരമാക്കി
10. ശ്രവണാസ്പദം, ഉച്ചാരണാസ്പദം, സ്വനഭൗതികം

11. വക്ഷോദരഭിത്തി
12. രോധം
13. പ്രതിവേഷ്ടനം
14. ശ്വാസീകരണം

Assignment

1. ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ ഏവ? അവയുടെ ധർമ്മങ്ങളെന്ത്? വിശദമാക്കുക.
2. സ്വരവ്യഞ്ജന വർഗ്ഗീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്ന് വിശദീകരിക്കുക.

References

1. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ, ഭാഷയും സമൂഹവും, പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം, കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാല.
2. പ്രൊഫ. എം. ശ്രീനാഥൻ, ഡോ. സെയ്തലവി സി. (എഡി.), മലയാള ഭാഷാശാസ്ത്രം ലേഖന- ഗ്രന്ഥ - പ്രബന്ധ സൂചി, തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാള സർവകലാശാല, തിരൂർ.
3. ഡോ. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
4. കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയർ, ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

SGOU

യൂണിറ്റ്
3

സ്വനിമവിജ്ഞാനം

Learning Outcomes

- സ്വനിമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമാന്യധാരണ നേടുന്നു
- ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ സ്വനിമവിജ്ഞാനീയത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുന്നു
- സ്വനിമവിജ്ഞാനീയത്തിലെ പ്രാഥമികതത്ത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു
- മലയാളത്തിലെ സ്വനിമങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നു

Prerequisites

ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം അവതരിപ്പിച്ച നൂതന വീക്ഷണങ്ങളിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ് സ്വനിമസങ്കല്പം. ഭാഷാപഠനത്തിൽ സാമാന്യമായും പൂർവ്വഭാഷാപഠനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായും സ്വനിമം എന്ന ഭാഷാമൂലകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്വനിമസിദ്ധാന്തം ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചത് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലാണെന്ന് പറയാം.

1893-ൽ റഷ്യൻ ഭാഷാപണ്ഡിതനായ ബോദോയിൻ കോർതിനെ സ്വനിമമാത്രയെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി പരാമർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബന്ധത്തിൽ സ്വനിമത്തെ ശാസ്ത്രീയമായ നിലയിൽ വിലയിരുത്തുന്നു. അതിനുശേഷം പല ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും സ്വനിമസങ്കല്പം വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന് അടിത്തറയിട്ട അമേരിക്കൻ ഭാഷാശാസ്ത്രകാരനായ ലിയനാൾഡ് ബ്ലൂം ഫീൽഡിന്റെ 'ലാംഗ്വേജ്' (1933) എന്ന കൃതിയിലാണ് സ്വനിമ സങ്കല്പം സിദ്ധാന്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

സംസാരിക്കുമ്പോൾ, പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും അതിന്റെ എല്ലാ പ്രത്യേകതകളോടും കൂടി ആശയഗ്രഹണത്തിന് ആവശ്യമില്ല. ഒരു ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവരും ഒരേ പോലെയല്ല സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു ഭാഷയിലെ അർത്ഥം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ ശബ്ദമാത്രകൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അപഗ്രഥനത്തിലൂടെ സ്വനിമവിജ്ഞാനത്തിൽ നിർണയിച്ചുകാണിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ശാബ്ദികമാത്രകളാണ് ഭാഷയിലെ അടിസ്ഥാനവർണങ്ങൾ. അവയ്ക്കാണ് ലിപികൾ ആവശ്യമായി വരുന്നത്.

വ്യക്തിക്കനുസരിച്ചും സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ചും ഉച്ചാരണത്തിൽ മാറ്റം വരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഉച്ചാരണഭേദങ്ങളിൽനിന്നും ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യമായ അർത്ഥനിവേദനത്തിന് ഉപയുക്തങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങളെമാത്രം വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുകയാണ് സ്വനിമവിജ്ഞാനത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്.

ഭാരതീയഭാഷകളിലെ ലിപികൾക്കും ആ ഭാഷകളിലെ അടിസ്ഥാനവർണങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഏറെക്കുറെ സമാന്തരബന്ധം ഉണ്ട്. എന്നാൽ, അങ്ങനെ സമാന്തരബന്ധം ഇല്ലാത്ത ഭാഷകളും ഉണ്ട്.

Keywords

സ്വനം - സ്വനിമം - വ്യത്യയം - ലീനധ്വനികൾ - സ്വനിമമാല - സ്വനിമനിർണ്ണയം

Discussion

ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ സ്വനിമസിദ്ധാന്തം ഭാഷാവിജ്ഞാനികളെ മാത്രമല്ല, ഭരണാധികാരികളെക്കൂടി ആകർഷിക്കുകയുണ്ടായി. രാഷ്ട്രീയതലത്തിൽ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന് സാമാന്യവും സ്വനിമസിദ്ധാന്തത്തിന് സവിശേഷമായും അന്തസ്സ് ലഭിച്ചത് പ്രധാനമായും രണ്ട് കാരണങ്ങളാലാണ്. വൈദേശികാധിപത്യത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ പല രാജ്യങ്ങളിലും നാട്ടുഭാഷകളെ ദേശീയഭാഷകളാക്കാനുള്ള ശ്രമം നടന്നിരുന്നു. അതുവരെ സംസാരഭാഷയായി മാത്രം പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഭാഷകളെ ദേശീയ ഭാഷകളാക്കണമെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് ലിഖിതരൂപം ഉണ്ടാകണം. അതുവരെ ലിപികൾ ഇല്ലാതിരുന്ന നാട്ടുഭാഷകൾക്ക് ലിപികൾ തയ്യാറാക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ ഏതെല്ലാം ശബ്ദങ്ങൾക്കാണ് ലിപികൾ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടത് എന്ന പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ സ്വനിമസിദ്ധാന്തം സഹായകമായി. ഉച്ചാരണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ മറ്റുള്ളവയിൽനിന്ന് വ്യാവർത്തിപ്പിക്കാനും അർത്ഥവ്യത്യാസം ഉണ്ടാക്കാനാവുന്നവയെ വേർതിരിച്ച് കാണിച്ച്, അവയ്ക്ക് മാത്രം ലിപികളുണ്ടാക്കാനും സ്വനിമസങ്കല്പം പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

സ്വനിമസിദ്ധാന്തത്തിന് മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള പ്രയോജനവുമുണ്ടായി. മറ്റു ഭാഷകൾ പഠിക്കുന്നവർക്ക് പലതരത്തിലുള്ള പ്രയാസങ്ങളും നേരിടേണ്ടതായുണ്ട്. അവയിൽ മുഖ്യം ഉച്ചാരണശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയമാണ്. സ്വാഭാവികമായ ഭാഷണത്തിന് അതിനനുഗുണമായ ഉച്ചാരണവും വേണം. ഉച്ചാരണത്തെ സ്വാഭാവികമാക്കണമെങ്കിൽ ഏതേതു ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഏതേത് സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഏതുരത്തിലെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് അറിയണം. ഭാഷയിലെ അടിസ്ഥാനശബ്ദമൂലകങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നും അവയ്ക്ക് സ്ഥാനഭേദം, രീതിഭേദം, സാഹചര്യഭേദം എന്നിവ കൊണ്ട് സംഭവിയ്ക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് സ്വനിമസിദ്ധാന്തം എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് അനുവദിക്കുന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയണം. സ്വനിമസിദ്ധാന്തത്തിലെ ഈ വിശകലനരീതി അങ്ങനെ മറ്റു ഭാഷകൾ പഠിയ്ക്കാൻ സഹായകമാകുന്നു.

ലിപി പരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളിൽ സ്വനിമപഠനത്തിനുള്ള പ്രസക്തിയും അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അർത്ഥം വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ പ്രാപ്തമല്ലാത്ത ലിപികൾ ഉപേക്ഷിക്കാനും പുതിയ ഭാഷണമാതൃകകൾക്ക് രൂപംകൽപ്പിക്കാനും ഭാഷാപരിണാമം മൂലമുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദമാത്രകൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകാനും സ്വനിമപഠനം ഉപയോഗപ്രദമാണ്.

അർത്ഥവ്യത്യാസത്തിന് കാരണമാകുന്ന സ്വനത്തെയാണ് സ്വനിമം എന്ന് പറയുന്നത്.

പറ

പട

പന

പത

എന്നീ പദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഒരൊറ്റ സ്വനത്തിന്റെ വ്യത്യാസമാണ് ഈ പദങ്ങളിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസം ജനിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു സ്വനത്തിന് പകരമുള്ള മറ്റൊരു സ്വനത്തിന്റെ ആഗമനം അർത്ഥവ്യത്യാസത്തിന് കാരണമാകുന്നു. അതിനാൽ റ്, ട്, ന്, ത് എന്നിവയ്ക്ക് വ്യക്തമായ സ്വനിമത്വം ഉണ്ടെന്ന് പറയാം.

പറ

പാറ

എന്നീ പദങ്ങളിൽ അകാരം ദീർഘിച്ചത് അർത്ഥവ്യത്യാസത്തിന് കാരണമാകുന്നു. അ, ആ എന്നിവ സ്വനിമങ്ങളാണെന്ന് പറയാം.

സ്വനിമം - നിർവചനങ്ങൾ

ഭാഷാശാസ്ത്രകാരന്മാരിൽ ഒട്ടുമിക്കപേരും

സ്വനിമത്തെ സ്വന്തം നിലയിൽ നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

- വേർതിരിച്ച് കാണിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാഷണശബ്ദങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ മാത്ര-ലിയനാൾഡ് ബ്ലൂംഫീൽഡ്
- ഒരു ഭാഷയുടെ സ്വനവ്യവസ്ഥയിലെ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്ന മൂലകങ്ങളാണ് സ്വനിമങ്ങൾ- സി. എഫ്. ഹോക്കറ്റ്.
- ഉച്ചരിക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതുമായ ശബ്ദഖണ്ഡങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്ന് ഭാഷകന് ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരിക്കും. ആ ധാരണയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമായ ഭാഷണശബ്ദമാണ് സ്വനിമം-എഡ്വേർഡ് സപീർ.
- ഒരേ സ്വനിക സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തതും ശ്രവണം, ഉച്ചാരണം എന്നീ കാര്യത്തിൽ സമാനസ്വഭാവമുള്ളതുമായ ഭാഷണശബ്ദങ്ങളുടെ കൂട്ടം-ഡാനിയൽ ജോൺസ്.
- ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയുടെ അപഗ്രഥനത്തിനുവേണ്ടി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന, ആ ഭാഷയിലെ അടിസ്ഥാനശബ്ദമാത്രയാണ് സ്വനിമം-കെ. എൽ. പൈക്.
- പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്തതും സ്വനികമായി സാദൃശ്യമുള്ളതും ആയ സ്വനങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തെയാണ് സ്വനിമം എന്ന് പറയുന്നത്-ബി. ബ്ലോക്ക്
- ശാബ്ദിക ലക്ഷണങ്ങളുടെ സമൂഹമാണ് സ്വനിമം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ സ്വനിമത്തെ മറ്റൊന്നിൽനിന്ന് വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നു -റോബർട്ട് എ. ഹാൾ.

ഒരേ സ്വനികസാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തതും സാദൃശസ്വഭാവമുള്ളതും പ്രവചനീയ പ്രത്യക്ഷസ്ഥാനങ്ങളോടുകൂടിയതും ആയ സ്വനങ്ങളാണ് ഉപസ്വനങ്ങൾ.

സ്വനിമനിർണ്ണയം

പ്രയുക്ത സ്വനിമവിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് കെ. എൽ. പൈക് രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് സ്വനിമനിർണയത്തിൽ ഓർത്തിരിക്കേണ്ട അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇവയെ പൈക്കിന്റെ പൂർവകല്പനകൾ എന്ന് പറയുന്നു. പൈക് ചൂണ്ടികാണിക്കുന്ന പൂർവകല്പനകളിൽ മുഖ്യമായ നാലെണ്ണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. സ്വനിമങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തിനനുസരിച്ച് അതിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളിലും വ്യത്യാസം വരുന്നു.

സ്വനിമനിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന പൈക്കിന്റെ കൃതി - ഫൊണിമിക്സ്: 'എ ടെക്നിക് ഫോർ റഡ്യൂസിംഗ് ലാംഗ്വേജ്.'

എല്ലാ സ്വനങ്ങൾക്കും എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ഒരേ മാതിരിയുള്ള ഉച്ചാരണമല്ല ഉള്ളത്. സാഹചര്യം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് സ്വനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം വരാം. കടൽ, പകരം, പക എന്നിവയിലെ കകാരങ്ങൾക്ക് ഉച്ചാരണത്തിൽ മാറ്റം വരുന്നുണ്ട്. 'കടൽ' എന്നതിൽ കകാരം പദാദിയിലും 'പകലി'ൽ പദമധ്യത്തിലും 'പക'യിൽ പദാന്ത്യത്തിലും ആണ്. സ്ഥാനം, അടുത്തുവരുന്ന മറ്റു സ്വനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം എന്നിവ മൂലമാണ് ഘടകസ്വനങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണം വ്യത്യസ്തമാകുന്നത്.

2. സ്വനവ്യവസ്ഥ ഐകരൂപ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരാനുള്ള പ്രവണത പ്രദർശിപ്പിക്കും.

സാമാന്യവ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കുന്ന സ്വഭാവങ്ങളും ഭാഷയിലുണ്ടാകാം. അങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ സാമാന്യവ്യവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനുള്ള നീക്കങ്ങൾ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ അനുനാസികമൊഴികെയുള്ള ചവർഗ്ഗ സ്വനങ്ങൾ സ്വനപരമായി വിരാമഘർഷങ്ങളാണ്. മറ്റു വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വ്യത്യാസമാണിത്. എന്നാൽ സ്വനിമതലത്തിൽ അവ വിരാമങ്ങളെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്വനിമങ്ങളെന്ന നിലയിൽ അവയെ വിരാമങ്ങളായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കാം. സ്വരയോഗം, ഇരട്ടിപ്പ്, വ്യഞ്ജനസംഘാതം മുതലായവയിൽ വിരാമങ്ങൾക്കുള്ളതിന് സമാന്തരമായ പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണങ്ങളാണ് ചവർഗ്ഗത്തിനുള്ളത്. അങ്ങനെ സ്വനതലത്തിലെ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ സ്വനിമ വ്യവസ്ഥയിൽ ഐകരൂപ്യത്തിലെത്തുന്നതു കാണാം.

3. അർത്ഥഭേദത്തിന് കാരണമായില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഉച്ചാരണങ്ങൾക്ക് സ്വനിമപദവി നൽകേണ്ടതില്ല.

അർത്ഥം വ്യാവർത്തിപ്പിക്കുക എന്നത് സ്വനിമത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. അതിന് ഉതകുന്ന ശബ്ദഖണ്ഡങ്ങളെ മാത്രമേ സ്വനിമങ്ങളായി പരിഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അത്തരം സ്വനിമങ്ങൾക്കു മാത്രമേ വരമൊഴിയിൽ ലിപികൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളൂ. ഈ പരികല്പന വരമൊഴിയില്ലാത്ത ഭാഷകൾക്ക് ആദ്യമായി ലിപിവ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുമ്പോഴാണ് പ്രസക്തമാവുന്നത്. സ്ഥാനംകൊണ്ടോ സാഹചര്യംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാവുന്ന ഉച്ചാരണവ്യത്യാസങ്ങൾക്കെല്ലാം വ്യത്യസ്തലിപികൾ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതില്ല.

4. വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിലെ സ്വനിമങ്ങൾ നിർണയിക്കുമ്പോൾ അതാത് ഭാഷകളുടെ സ്വനഘടനാസ്വഭാവങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് ആവശ്യമായ പുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ നടത്തേണ്ടതായി വരും.

എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും പൊതുവായ സ്വനിമനിർണയപദ്ധതികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്ക് പുറമെ, ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും പൊരുത്തപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള പുതിയ വ്യവസ്ഥകളും ആവശ്യമായി വരും. സംസ്കൃതത്തിൽ വിസർഗം പ്രത്യേകവർണമാണെന്നതുകൊണ്ടും മലയാളത്തിൽ ചില പദങ്ങളിൽ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടും വിസർഗം മലയാളത്തിലെ അടിസ്ഥാനവർണമാണെന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല. മലയാളസ്വനിമവ്യവസ്ഥയുമായി തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതാണ് സംസ്കൃതത്തിലെ വിസർഗോച്ചരണം. മലയാളത്തിൽ വിസർഗത്തെ സംസ്കൃതത്തിലെന്നപോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നില്ല. സ്വനിമ നിർണയം അതത് ഭാഷകൾക്ക് സ്വാഭാവികമായ രീതിയിൽ നടത്തണം.

വ്യത്യയം (Contrast)

ഒരേ ശാബ്ദികപരിസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അർത്ഥവ്യത്യാസം ജനിപ്പിക്കുന്ന സ്വനയുഗ്മങ്ങളെ വ്യത്യയമുള്ള ജോടികൾ എന്ന് പറയാം. വ്യത്യയമുള്ള ജോടികളിലുൾപ്പെടുന്ന സ്വനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തസ്വനിമങ്ങളായിരിക്കും. സ്വനിമനിർണ്ണയം നടത്തുന്നതിന്റെ ഉപാധിയാണ് വ്യത്യയസ്ഥാപനം.

A change in one sound Produces a change in meaning

ഒരൊറ്റശബ്ദത്തിന്റെ വ്യത്യാസം കൊണ്ടായിരിയ്ക്കണം വ്യത്യയം സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടത്. അതിന് രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷമാർഗ്ഗവും പരോക്ഷ മാർഗ്ഗവും ആണ് വ്യത്യയസ്ഥാപനത്തിലൂടെയുള്ള സ്വനിമാപഗ്രഥനത്തിനുള്ള രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ. പ്രത്യക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ അല്പവ്യത്യയജോടികളും പരോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിൽ അല്പേതരവ്യത്യയജോടികളും. ഇവയിലേതെങ്കിലുമൊരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ വ്യത്യയമുണ്ടെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താനായാൽ ജോടികളിലുൾപ്പെടുന്ന സ്വനങ്ങൾ സ്വനിമങ്ങളെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താം.

അല്പവ്യത്യയജോടി (അല്പതമസദൃശ ജോടികൾ):

അല്പതമമായ വ്യതിയാനം കൊണ്ട് അർത്ഥമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒരേ സ്ഥാനത്തുള്ള ഒരു വർണ്ണത്തിന്റെ വ്യത്യാസം മൂലം അർത്ഥവ്യതിയാനം സംഭവിക്കുകയാണിവിടെ.

കളി	-	ക്+അ+ള്+ഇ
കിളി	-	ക്+ഇ+ള്+ഇ
കുളി	-	ക്+ഉ+ള്+ഇ

രണ്ട് പദങ്ങളിൽ സമാനസ്ഥാനത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്വനങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം അർത്ഥവ്യത്യാസം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ പദ ജോടിയെ അല്പവ്യത്യയജോടി എന്ന് പറയാം.

ഈ മൂന്നു പദങ്ങളിലും ഒരേ സ്ഥാനത്തുണ്ടാകുന്ന സ്വനഭേദം മൂലം അർത്ഥവ്യതിയാനം സംഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ അ, ഇ, ഉ എന്നീ മൂന്നു സ്വനങ്ങൾക്കും സ്വനിമപദവി ലഭിയ്ക്കുന്നു.

കളി	-	ക്+അ+ള്+ഇ
കിള	-	ക്+ഇ+ള്+അ

ഈ ജോടികളിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വനഭേദം ഉള്ളതുകൊണ്ട് സ്വനിമ നിർണ്ണയം സാധ്യമല്ല. ജോടികൾ അല്പതമം അല്ല എന്നർത്ഥം.

അല്പേതരവ്യത്യയജോടി (അല്പതമസദൃശജോടികൾ):

ഇവയിൽ 'അല്പതമം' എന്ന് പറയുന്നതിൽ നിന്നും കുറച്ചുകൂടി സ്വനവ്യതിയാനം ഉണ്ട്. ഒരൊറ്റ സ്വനത്തിന്റെ വ്യതിയാനം എന്ന സങ്കല്പനത്തെ തകിടം മറിക്കുകയാണ് ഈ ജോടികൾ. ഉദാഹരണമായി പലം, ബലം എന്ന ജോടിയെ പരിശോധിക്കാം. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഇവയുടെ ഉച്ചാരണം പലം-ബെലം എന്നാണല്ലോ.

പലം	-	പ്+അ+ല്+അം
ബെലം	-	ബ്+എ+ല്+അം

ഇവയിൽ പ്, ബ് എന്നീ സ്വനങ്ങൾ സ്വനിമങ്ങളാണോ എന്നാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്.

അല്പേതര വ്യത്യയജോടികൾ ഉലാല്പതമം, ന്യൂനകല്പതമം എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്നു.

ഈ സ്വനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്പവ്യത്യയ ജോടിയാണെന്ന് കരുതാനിടയുണ്ട്. എന്നാൽ ബലം എന്ന വാക്ക് മലയാളികളുടെ സ്വാഭാവികമായ ഉച്ചാരണത്തിൽ ബെലം എന്നാണ്. സ്വനിമനിർണ്ണയത്തിൽ ഉച്ചാരണമനുസരിച്ചുള്ള സ്വനങ്ങളെയാണ് അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പലം, ബെലം എന്നിവ അല്പേതരവ്യത്യയജോടിയാണ്. വ്യത്യയബന്ധമുള്ള സ്വനിമങ്ങൾ നിർണയിക്കുന്നതിന് അല്പവ്യത്യയജോടികളെയോ അല്പേതരവ്യത്യയജോടികളെയോ ആശ്രയിക്കാം.

പൂരകബന്ധം

പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം കൊണ്ടോ സാഹചര്യം കൊണ്ടോ വ്യത്യാസം സംഭവിക്കുന്ന സ്വനങ്ങൾക്ക് തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണ് പൂരകബന്ധം എന്ന് പറയുന്നത്. മലയാളത്തിലെ 'ട'കാരം താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പദാദിയിൽ (ടിപ്പണി, ടവൽ, ടാപ്പ്, ടെക്സ്റ്റ്, ടെലഫോൺ, ടൈപ്പ് റൈറ്റർ, ടൗൺ), പദമദ്ധ്യത്തിൽ സ്വരങ്ങൾക്കിടയിൽ (കുടം, തടാകം, പീടിക, മടിയൻ), പദമധ്യത്തിൽ ഇരട്ടിച്ച് (പട്ടിക, ചട്ടുകം, കാട്ടാന), സവർണാനുനാസികത്തിനുശേഷം (മണ്ടൻ, ഉണ്ട, കൊണ്ടാടുക), മറ്റ് വ്യഞ്ജനങ്ങളോട് ചേർന്ന് (നഷ്ടം, നാട്യം, ട്രെയിൻ). ഇങ്ങനെ അഞ്ച് വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും മൂന്ന് ഉച്ചാരണങ്ങളാണ് ടകാരത്തിനുള്ളത്. പദാദിയിലും ഇരട്ടിപ്പിലും ഇതരവ്യഞ്ജനങ്ങളോട് ചേരുമ്പോഴും ശ്വാസിയായ മൂർദ്ധന്യവിരാമം (ട1). പദമധ്യത്തിൽ സ്വരങ്ങൾക്കിടയിൽ വരുമ്പോൾ നാദിയായ മൂർദ്ധന്യ ഉൽക്ഷിപ്തം (ട2). സവർണാനുനാസികത്തിന് ശേഷം അല്പനാദിത്വം (ട3). ഈ മൂന്ന് സ്വനങ്ങളുടെയും (ട1, ട2, ട3) പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണം സാഹചര്യബദ്ധമാണ്. അവ എവിടെയെല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്ന് പ്രവചിക്കാനാവും. ഇങ്ങനെ പ്രവചനീയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്വനങ്ങളെയാണ് ഉപസ്വനങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്. ഉപസ്വനങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് പൂരകബന്ധം. സ്വനസാദൃശ്യമുള്ളവയും പൂരകബന്ധത്തോടുകൂടിയവയും ആയ ഉപസ്വനങ്ങളെചേർത്ത് ഒരു സ്വനിമമായി പരിഗണിക്കുന്നു.

രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പൂരകബന്ധങ്ങളുണ്ട്. ഭാഗികപൂരണവും ബഹുവിധപൂരണവും.

1. ഭാഗികപൂരകബന്ധം

രണ്ട് സ്വനങ്ങൾ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യയത്തോടും മറ്റിടങ്ങളിൽ പൂരകബന്ധത്തോടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ആ സ്ഥിതിയെ ഭാഗികപൂരകബന്ധം എന്ന് പറയും. മലയാളത്തിലെ ദന്ത്യവർത്സ്യ അനുനാസികങ്ങൾക്ക് പദമധ്യത്തിൽ ഇരട്ടിച്ച് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴേ വ്യത്യയമുള്ളൂ. 'എന്നാൽ' (ദന്ത്യാനുനാസികം-പക്ഷേ എന്നർത്ഥത്തിൽ), 'എന്നാൽ' (വർത്സ്യാനുനാസികം-ഉത്തമപുരുഷസർവനാമത്തിന്റെ പ്രയോജികാവിഭക്തിരൂപം). ഇരട്ടിപ്പില്ലാതെ, മറ്റിടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു അനുനാസികങ്ങൾ പൂരകബന്ധം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് പദാദിയിൽ യകാരം തുടർന്ന് വരാത്തപ്പോഴും (നല്ല, നെഞ്ച്, സിന്ദൂരം) ത്, ഗ്, സ് എന്നിവക്കു ശേഷവും (രത്നം, അഗ്നി, സ്നേഹം) ദന്ത്യാനുനാസികമാണ് ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റിടങ്ങളിൽ വർത്സ്യാനുനാസികവും. ഇരട്ടിപ്പിൽ അർത്ഥവ്യാവർത്തനശേഷിയുള്ളതിനാൽ ഇവയെ വ്യത്യസ്ത സ്വനിമങ്ങളായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കണം.

2. ബഹുവിധപൂരകബന്ധം

ഒരു സ്വനം മറ്റ് രണ്ട് സ്വനങ്ങളുമായി പൂരക

ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിനെയാണ് ബഹുവിധപൂരകബന്ധം എന്ന് പറയുന്നത്. കുളം, അടുപ്പം, തടവ് എന്നിവയിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പദങ്ങളിൽ ഉകാരചിഹ്നം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ ഉച്ചാരണം ഒരുപോലെയല്ല. കുളം എന്നതിലെ ഉകാരം ഉച്ചമായ വർത്തുള പിൻസ്വരമാണ്. അടുപ്പം എന്നതിലെ പദമധ്യസ്വരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം നിമ്നോച്ചമായ അവർത്തുള കേന്ദ്രസ്വരത്തിൻറേതാണ്. പദമധ്യത്തിൽ വരുന്ന ഉകാരങ്ങളെ അനൗപചാരികഭാഷണത്തിൽ വർത്തുളീകരിച്ച് ഉച്ചരിക്കാറില്ല. മൂന്നാമത്തെ പദത്തിലെ അവസാനസ്വരം മധ്യവും അവർത്തുളവുമായ കേന്ദ്രസ്വരമാണ്. കുളത്തിലെ ആദ്യസ്വരത്തിന് വിവൃതം എന്നും തടവ്-ലെ അന്ത്യസ്വരത്തിന് സംവൃതം എന്നും വിളിയ്ക്കാം. ഈ രണ്ട് സ്വരങ്ങൾ (വിവൃതവും സംവൃതവും) മലയാളത്തിലെ സ്വതന്ത്ര സ്വനിമങ്ങളാണ്.

പരിച്ഛിന്ന വർണ്ണങ്ങളും ലീനധ്വനികളും

സ്വതന്ത്രമായി നിൽക്കുന്ന സ്വനിമങ്ങളായ സ്വരങ്ങളെയും വ്യഞ്ജനങ്ങളെയും ഭാഷാശാസ്ത്രം പരിച്ഛിന്ന വർണ്ണങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഖണ്ഡ സ്വനിമങ്ങൾ, വ്യതിരക്തധ്വനി, segmental Phonemers എന്നൊക്കെ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. അർത്ഥവ്യവർത്തകസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു ഇത്തരം വർണ്ണങ്ങൾ കൂടാതെയുള്ള ചില സവിശേഷതകളും സ്വനിമനിർണ്ണയത്തിലുണ്ട്. അതൊലൊന്നാണ് ലീനധ്വനി (Supera Segmental Phonemers) എന്നു പറയുന്നത്. പ്രധാന ധ്വനിയിൽത്തന്നെ ലയിച്ചു ചേർനിർന്നിരിക്കുന്നു സ്വഭാവത്തിലാണ് ലീനധ്വനികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഉദാ: അവൻ ജയിച്ചു എന്ന വാക്യത്തിലെ അവസാന സ്വനം 'ഉ' ആണ്. ഈ വർണ്ണം മാറ്റാതെ തന്നെ അതിനെ നീട്ടിയോ, ബലപ്പെടുത്തിയോ ഉച്ചരിച്ചാൽ. അവൻ ജയിച്ചൂ (ചോദ്യമാകും)'അവൻ ജയിച്ചു' എന്ന് അത്ഭുതാർത്ഥമൊക്കെ കിട്ടിയെന്നുവരാം. ബലം, സ്ഥായി, ഈണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉച്ചാരണത്തിലെ വൈവിധ്യമാണ് ലീനധ്വനിയുടെ പശ്ചാത്തലം. സാധാരണയായി പാശ്ചാത്യ ഭാഷയിലാണ് ഇത്തരം സ്വഭാവം കൂടുതലായി കണ്ടുവരുന്നത്.

മലയാളത്തിലെ സ്വനിമങ്ങൾ

സ്വരം

	അഗ്രം അവർത്തുളിതം	കേന്ദ്രം വർത്തുളനം അപ്രസക്തം	മൂലം വർത്തുളിതം		
ഉച്ചം	ഇ	-	ഉ		2
മധ്യം	എ	-	ഒ		2
നിമ്നം		അ	-		1
				ഌ	1
				ആകെ	6

സ്വനിമമാല

മലയാളത്തിലെ സ്വനിമമാലയിൽ ആറു സ്വരങ്ങളും (അ, ഇ, ഉ, ഋ, എ, ഒ) ഇരുപത്തിയെട്ട് വ്യഞ്ജനങ്ങളും ഉള്ളതായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇവയുടെ ദീർഘങ്ങൾ- ഈ, ഊ, ഏ, ഓ, ആ- എന്നിവയും ചേർത്തതാണ് മലയാളത്തിലെ സ്വരസ്വനിമമാല. ഋ എന്ന സ്വരത്തിന്റെ ദീർഘം ഉപയോഗത്തിലില്ലാത്തതിനാൽ ഒഴിവാക്കാം. ഋ എന്ന സ്വരത്തിനുപകരം ർ എന്ന ചില്ലിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതും ശരിയല്ല.

വ്യഞ്ജനം

പട്ടികയിൽ മലയാളത്തിലെ വ്യഞ്ജനസ്വനിമങ്ങളെ സ്പർശം, സ്പർശഘർഷം, അനുനാസികം, പാർശ്വികം ഉൽക്ഷിപ്തം, ഘർഷം, പ്രവാഹി എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്, പ്, ട്, ത് എന്നിവ സ്പർശങ്ങളും ച് സ്പർശഘർഷവും ആണ്. എന്താണ് സ്പർശഘർഷം എന്ന് വിശദമാക്കാം. ക്, ട്, ത് ഇവയുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ ചലകരണം സന്ധാനസ്ഥലത്ത് വ്യക്തമായി സ്പർശിച്ച് വായുനിബദ്ധമായ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുകയും പെട്ടെന്ന് സ്ഫോടനത്തോടുകൂടി വിട്ടുമാറുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ച് എന്ന സ്വനം ഉച്ചരിച്ചുനോക്കൂ. സന്ധാനസ്ഥലത്തുനിന്ന് ചലകരണം വിട്ടുപോരുന്നത് വളരെ സാവധാനത്തിലാണ്. ഈ സമയത്ത് നാവിനും സന്ധാനസ്ഥലത്തിനും ഇടയ്ക്ക് ചെറിയ വിടവ് രൂപംകൊള്ളുകയും ഈ വിടവിലൂടെ വായു പുറത്തേക്കൊഴുകുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായാണ് ചകാരം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഘർഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവംകലർന്ന സ്പർശമാണ് ചകാരം എന്നതുകൊണ്ട് ചകാരത്തെ സ്പർശഘർഷം എന്ന് വിളിക്കാം. ചകാരച്ചോരണത്തിന്റെ ഒടുവിൽ മാത്രമുള്ള ഘർഷണം സ, ഷ, ശ, ഹ എന്നിവയുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ ആദ്യന്തമുണ്ട്. ഇവയെ ഘർഷങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. സ, ഷ, ശ, ഹ ഇവയിൽ സ-ദന്ത്യഘർഷമാണെന്ന് പട്ടികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'സ'യുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ നാവിൻതുമ്പ് മേൽവരിപ്പല്ലുകളെ സമീപിക്കുകയും പല്ലിനും നാവിനും ഇടക്കുണ്ടാവുന്ന ചെറിയ വിടവിലൂടെ വായു പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം 'സ' കാരത്തെ ദന്ത്യഘർഷം എന്ന് വിളിക്കാം. ചലകരണാഗ്രത്തിനും താലുവിനും ഇടയ്ക്കുള്ള വിടവിലൂടെ ഉച്ഛ്വാസവായു പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന 'ഷ'കാരമാണ് മൂർദ്ധന്യഘർഷം. നാവിൻനടുവിനും താലുവിനുമിടക്കുണ്ടാവുന്ന വിടവ് 'ശ' കാരത്തിനും നാവിന്റെ പിൻഭാഗത്തിനും മൃദുതാലുവിനും ഇടയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന വിടവ് 'ഹ' കാരത്തിനും കാരണമാകുന്നു. ഇവയെ യഥാക്രമം താലവ്യഘർഷം എന്നും മൃദുതാലവ്യഘർഷമെന്നും വിളിക്കാം. നാവിൻതുമ്പ് സന്ധാനസ്ഥാനത്തെ പെട്ടെന്നൊന്ന് തൊട്ടുരുമ്മിപ്പോകുന്നതിന്റെ ഫലമായി ര, റ ഇവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. സന്ധാനസ്ഥാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ര, റ എന്നീ ഉൽക്ഷിപ്തങ്ങളെ ദന്ത്യവർത്സ്യ ഉൽക്ഷിപ്തങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കാം.

ഓഷ്ഠം, ദന്തം, വർത്സ്യം, മൂർദ്ധാവ്, താലു, മൃദുതാലു എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും വച്ച് പൂർണ്ണമായും തടയപ്പെടുന്ന നിശ്വാസവായു മൂക്കിലൂടെ പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ ങ്, ഞ്, ണ്, ന്, മ് എന്നീ അനുനാസികങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

ൻ, ൾ എന്നിവയുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ ചലകരണത്തിന്റെ അഗ്രം സന്ധാനസ്ഥാനത്തെ സ്പർശിക്കുകയും നാവിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലൂടെയും വായു ഘർഷണമില്ലാതെ പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ൽ, ൾ എന്നീ പാർശ്വികങ്ങളെ സന്ധാനസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യഥാക്രമം വർത്സ്യപാർശ്വികമെന്നും മൂർദ്ധന്യപാർശ്വികമെന്നും വിളിക്കാം. ചലകരണത്തിനും സന്ധാനസ്ഥാനത്തിനും നടുവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിടവിലൂടെ ഘർഷണമില്ലാതെ വായു പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ യ്, വ്, ഴ് എന്നീ പ്രവാഹികൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

വ്-ഓഷ്ഠ്യദന്ത്യ പ്രവാഹി-വിടവ് കീഴ്ചുണ്ടിനും മേൽവരിപ്പല്ലുകൾക്കുമിടയിൽ

യ്-താലവ്യപ്രവാഹി-വിടവ് നാവിൻനടുവിനും താലുവിനുമിടയ്ക്ക്

ഴ്-മൂർദ്ധന്യപ്രവാഹി-വിടവ് വളഞ്ഞ നാവിൻതുമ്പിനും താലുവിനുമിടയ്ക്ക്

	ഓഷ്ഠ്യം		ഓഷ്ഠ്യ ദന്ത്യം	ദന്ത്യം		ദന്ത്യവർത്സ്യം		വർത്സ്യം		മൂർധന്യം		താലവ്യം		മൃദു താല വ്യം		എണ്ണം
	ശ്വാ സി	നാ ദി		ശ്വാ സി	നാ ദി	ശ്വാ സി	നാ ദി	ശ്വാ സി	നാ ദി	ശ്വാ സി	നാ ദി	ശ്വാ സി	നാ ദി	ശ്വാ സി	നാ ദി	
സ്പർശം	പ	ബ		ത	ദ					ട	ഡ			ക	ഗ	9
സ്പർശഘർഷം												ച	ജ			2
അനുനാസികം		മ			ന				–		ണ		ഞ		ങ	6
പാർശ്വികം									ല		ള					2
ഉൽക്ഷിപ്തം							ര		റ							2
ഘർഷം						സ				ഷ		ശ		ഹ		4
പ്രവാഹി			വ								ഴ		യ			3
ആകെ																28

പട്ടികയിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം-അനുനാസികം, പാർശ്വികം, ഉൽക്ഷിപ്തം, പ്രവാഹി എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന എല്ലാ വ്യഞ്ജനങ്ങളും നാദികളും ഘർഷങ്ങളെല്ലാം ശ്വാസികളും എന്നതാണ്.

Recap

- 1893-ൽ ബോദോയിൻ കോർതിനെ സ്വനിമമാത്രയെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി പരാമർശിച്ചു.
- സ്വനിമസങ്കല്പം ആധുനിക സിദ്ധാന്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് – ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ 'ലാംഗ്വേജ്' എന്ന കൃതിയിൽ
- അർത്ഥവ്യാവർത്തനത്തിന് കാരണമാകുന്ന സ്വനങ്ങളാണ് സ്വനിമങ്ങൾ
- സ്വനിമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥവ്യതിയാനങ്ങൾ – ഉപസ്വനങ്ങൾ
- ഒരേ സ്വനിക സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തതും സദൃശസ്വഭാവമുള്ളതും പ്രവചനീയ പ്രത്യക്ഷസ്ഥാനങ്ങളോടു കൂടിയതുമായ സ്വനങ്ങളാണ് ഉപസ്വനങ്ങൾ
- ഒരേ ശാബ്ദിക പരിസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അർത്ഥവ്യത്യാസം ജനിപ്പിക്കുന്ന സ്വനയുഗ്മങ്ങളാണ് വ്യത്യയജോടികൾ. ഒരൊറ്റ ശബ്ദത്തിന്റെ വ്യത്യാസം കൊണ്ടാണ് വ്യത്യയം സ്ഥാപിക്കുന്നത്
- അല്പതമമായ വ്യതിയാനം കൊണ്ട് അർത്ഥമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നത്, അല്പവ്യത്യയജോടി
- അല്പേതര വ്യത്യയജോടികൾ ഉപാല്പതമം, ന്യൂനകല്പതമം എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്നു
- പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം കൊണ്ടോ സാഹചര്യം കൊണ്ടോ വ്യത്യാസം സംഭവിക്കുന്ന സ്വനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം – പൂരകബന്ധം
- രണ്ടുതരം പൂരകബന്ധം – ഭാഗികപൂരകവും ബഹുവിധപൂരകവും
- മലയാളത്തിലെ സ്വനിമമാലയിൽ 6 സ്വരങ്ങളും 28 വ്യഞ്ജനങ്ങളുമുണ്ട്
- അ, ഇ, ഉ, ഋ, എ, ഒ എന്നീ സ്വരങ്ങളും അവയുടെ ദീർഘങ്ങളായ ആ, ഈ, ഊ, ഏ, ഓ എന്നിവയും ചേർന്നതാണ് സ്വരസ്വനിമമാല
- മലയാളത്തിലെ വ്യഞ്ജന സ്വനിമങ്ങൾ - സ്പർശം, സ്പർശഘർഷം, അനുനാസികം, പാർശ്വികം, ഉൽക്ഷിപ്തം, ഘർഷം, പ്രവാഹി എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു

Objective Type Questions

1. സ്വനിമമാത്രയെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി പരാമർശിച്ച ഭാഷാ പണ്ഡിതൻ?
2. സ്വനിമ സങ്കല്പം സിദ്ധാന്തമായി അവതരിപ്പിച്ചതാർ?
3. സ്വനിമസിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിച്ച ബ്ലൂം ഫീൽഡിന്റെ കൃതി?
4. സ്വനിമങ്ങൾ എന്നാലെന്ത്?
5. വേർതിരിച്ച് കാണിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാഷണശബ്ദങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ മാത്രയെന്ന് സ്വനിമത്തെ നിർവചിച്ച പണ്ഡിതൻ?

6. സ്വനിമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥ വ്യതിയാനങ്ങൾ എന്താണ്?
7. സ്വനിമനിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന പൈക്കിന്റെ കൃതി?
8. പൈക്കിന്റെ പൂർവ്വകല്പനകൾ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത് എന്താണ്?
9. വ്യത്യയജോടികൾ എന്നാലെന്ത്?
10. പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ഥാനംകൊണ്ടോ സാഹചര്യംകൊണ്ടോ വ്യത്യാസം സംഭവിക്കുന്ന സ്വനങ്ങൾക്ക് തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഏത്?
11. മലയാളത്തിലെ സ്വരസ്വനിമ മാലയിൽ എത്ര വർണ്ണങ്ങളുണ്ട്?

Answers

1. ബോദോയിൻ കോർതനെ
2. ലിയനാർഡ് ബ്ലൂംഫീൽഡ്
3. ലാംഗ്വേജ്
4. അർത്ഥവ്യാവർത്തനത്തിന് കാരണമാകുന്ന സ്വനങ്ങൾ
5. ലിയനാർഡ് ബ്ലൂംഫീൽഡ്
6. ഉപസ്വനങ്ങൾ
7. 'ഫൊണിമിക്സ്: എ ടെക്നിക്ക് ഫോർ റഡ്യൂസിംഗ് ലാംഗ്വേജ് റ്റു റൈറ്റിംഗ്'
8. സ്വനിമനിർണ്ണയം
9. ഒരേ ശാബ്ദികപരിസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അർത്ഥവ്യത്യാസം ജനിപ്പിക്കുന്ന സ്വനയുഗ്മങ്ങൾ
10. പൂരകബന്ധം
11. 11

Assignment

1. സ്വനവും, സ്വനിമവും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായബന്ധം ചർച്ചചെയ്യുക.
2. സ്വനോല്പാദന പ്രക്രിയ വിവരിക്കുക.
3. ഉച്ചാരണ രീതികളും ഉച്ചാരണ സ്ഥാനങ്ങളും അനുസരിച്ചുള്ള സ്വരവ്യഞ്ജന വിഭജനം വ്യക്തമാക്കുക.

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

4. സ്വനിമ നിർണയോപാധികൾ എന്നാലെന്ത്? അവയെ പരിചയപ്പെടുത്തുക.
5. പൂരക – വ്യത്യയബന്ധം എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിന് സ്വനിമ പഠനത്തിലുള്ള പ്രസക്തി വ്യക്തമാക്കുക.

References

1. ഡോ. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. ടി. ബി. വേണു ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ഭാഷാലോകം, ഡി. സി ബുക്സ്, 2006.
3. കുഞ്ചുണ്ണി രാജാ കെ., ഭാഷാദർശനവും ചരിത്രവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000.
4. ഡോ. ഇ. വി. എൻ. നമ്പൂതിരി, ഭാഷാശാസ്ത്ര പ്രവേശിക, കേരള സർവ്വകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം.
5. കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ഭാഷാശാസ്ത്ര വിവേകം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം.

യൂണിറ്റ് 4

രൂപിമവിജ്ഞാനം

Learning Outcomes

- രൂപിമവിജ്ഞാനീയത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ഭാഷയിലെ രൂപകങ്ങളെയും അവയുടെ വൈവിധ്യസ്വഭാവത്തെയും തിരിച്ചറിന്നു
- സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളും ആശ്രിതരൂപിമങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ഭാഷയിൽ ഉപരൂപങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുന്നു

Prerequisites

സാർത്ഥകശബ്ദങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറുതാണ് രൂപിമം അഥവാ (Morphym). (മല, പുഴ, കുന്ന്)ഇതിനു രൂപമൂലകം എന്നും പേരുണ്ട്. ബഹുവചന പ്രത്യയത്തിന് ഭാഷയിൽ 'കൾ' എന്നും 'മാർ' എന്നും രൂപഭേദങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഇവ രണ്ടും ഒരേ രൂപിമത്തിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളാകയാൽ സമാനാർത്ഥകവും പരസ്പരപൂരകവുമാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരേ രൂപിമത്തിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളായിവരുന്നവയെ ഉപരൂപിമങ്ങൾ (Allomorphs)എന്നുപറയും. ഒരു രൂപം ഏതെങ്കിലുമൊരു രൂപിമത്തിന്റെ രൂപഭേദമായിട്ടല്ലാതെ കേവലമായി വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ Morph അഥവാ രൂപം എന്നുപറയും. ഇവയ്ക്ക് അർത്ഥപ്രദാനശേഷി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇവ സ്വനങ്ങളുടെ കേവലമായ കൂടിച്ചേരൽ മാത്രമാണ്. രൂപം, രൂപീമം, ഉപരൂപം, ഇവതമ്മിലുള്ള ബന്ധം സ്വനം, സ്വനിമം, ഉപസ്വനം എന്നിവ തമ്മിലുള്ളതുപോലെയാണ്.

രൂപവിജ്ഞാനീയം(Morphology) പദവ്യാകരണമാണ് എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. അർത്ഥയുക്തമായ ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടകങ്ങളെപറ്റിയുള്ള പഠനമാണ് രൂപവിജ്ഞാനീയം. പദങ്ങളെയും അവയുടെ സാർത്ഥക ഘടകങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണത്. ശൂന്യരൂപിമങ്ങൾ, നിരർത്ഥക രൂപങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പരികൽപ്പനകളും രൂപിമപഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി വരുന്നവയാണ്.

Keywords

രൂപിമം – രൂപവിജ്ഞാനീയം – ഉപരൂപം – ശൂന്യരൂപിമങ്ങൾ – രൂപിമവർഗ്ഗീകരണങ്ങൾ

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Discussion

രൂപിമം (Morpheme)

അർത്ഥവിനിമയം സാധ്യമാക്കുന്ന ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഏകകമാണ് രൂപിമം.

സ്വനിമങ്ങളുടെ വിന്യസനം കൊണ്ടു മാത്രം സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് അർത്ഥപൂർണ്ണത കൈവരില്ല. വ്യക്തികൾ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും നവീനമായ അറിവുകൾക്കും വേണ്ടിയാണ്.

സ്വനിമങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി വ്യക്തമായ ആശയവിനിമയം സാധ്യമാക്കുന്ന ഒരു ഏകകത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉച്ചാരണവേളയിൽ അർത്ഥസാന്ദ്രത നിറയ്ക്കും.

അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടകങ്ങളെ രൂപിമം എന്ന് പറയുന്നു.

ഏതൊരു ഭാഷയുടെയും വ്യാകരണം ആ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന രൂപിമങ്ങളും, ഉച്ചാരണവേളയിൽ രൂപിമങ്ങളുടെ പരസ്പരബന്ധസാധ്യതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഭാഷയുടെ ആന്തരികഘടനയായ വ്യാകരണം അതുകൊണ്ടുതന്നെ രൂപിമങ്ങളുടെ വിന്യസനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനമായിത്തീരുന്നു.

കേരളപാണിനി 'ശബ്ദം' എന്ന പേരിൽ വിവക്ഷിക്കുന്നത് രൂപിമത്തെയാണ്. വർണ്ണങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന അക്ഷരക്കൂട്ടത്തെയാണ് അദ്ദേഹം 'ശബ്ദം' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. കുറെക്കൂടി കൃത്യമായ നിർവചനം 'സാർത്ഥകമായ വർണ്ണസമൂഹമാണ് ശബ്ദം' എന്നതാണ്. അർത്ഥയുക്താക്ഷരം ശബ്ദം. പക്ഷേ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ വർണ്ണസമൂഹത്തിന് അർത്ഥപ്രദാനശേഷി ഇല്ലെങ്കിൽ അതിനെ രൂപിമം എന്ന് വിളിക്കാനാകില്ല. അത് രൂപം മാത്രമാണ്.

പുലി, വാൽ എന്നീ പദങ്ങൾ ഓരോന്നും രൂപിമങ്ങളാണ്. അവയ്ക്ക് സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥമുണ്ട്. അവ വിഭജിച്ചാൽ അർത്ഥസാധ്യത ഇല്ലാതാകും.

രൂപിമങ്ങൾ സ്വനിമങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഏകകങ്ങളാണ്. രൂപിമം വ്യാകരണതലത്തിലെ ഏകകമാണെങ്കിൽ സ്വനിമം ശാബ്ദികതലത്തിലെ ഏകകമാണെന്നു മാത്രം. രൂപിമം അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയുള്ളതാണെങ്കിൽ സ്വനിമം അർത്ഥവ്യതിയാനത്തിന് കാരണമാകുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. സ്വനിമത്തിന് അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയില്ല.

രൂപിമനിർവചനങ്ങൾ

1. ഭാഷയിലെ അർത്ഥയുക്തമായ ഏറ്റവും ചെറിയ മൂലകമാണ് രൂപിമം- കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ.

2. സ്വനങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടകമാണ് രൂപിമം- യൂജിൻ എ. നിഡ

ഉപരൂപങ്ങൾ (Allomorphs)

സ്വനിമം എന്നതുപോലെത്തന്നെ രൂപിമം എന്നുള്ളതും അമൂർത്തമായ ആശയസങ്കല്പനമാണ്. സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങളിൽ അർത്ഥം ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഉപരൂപങ്ങൾ ആണ്. രൂപിമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥവ്യതിയാനങ്ങളാണ് ഉപരൂപങ്ങൾ.

സമാനാർത്ഥമുള്ളതും പൂരകബന്ധം ഉള്ളതുമായ രൂപങ്ങളാണ് ഉപരൂപങ്ങൾ.

ചില രൂപിമങ്ങൾക്ക് ഒരൊറ്റ ഉപരൂപം മാത്രമേ കാണൂ. അവിടെ രൂപിമവും ഉപരൂപവും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കും. ഇതിനെ തനതുരൂപിമം എന്ന് പറയാം. എല്ലാ പരിസരങ്ങളിലും ഒരേ ഉപരൂപം മാത്രം പ്രത്യക്ഷവൽക്കരിക്കുന്ന തനതുരൂപിമത്തിന് ഉദാഹരണമായി മലയാളത്തിലെ പ്രയോജികാവിഭക്തിപ്രത്യയത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം.

ഉദാ:- അവൻ + ആൽ - അവനാൽ

അവൾ + ആൽ- അവളാൽ

അവർ + ആൽ - അവരാൽ

പരിസരഭേദമനുസരിച്ച് രൂപവ്യതിയാനം കൈക്കൊള്ളുന്ന രൂപിമങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയെ ബഹുരൂപിമം എന്ന് പറയുന്നു. പരിസരവ്യത്യാസത്തിനനുസരിച്ച് ബഹുരൂപിമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥ വ്യതിയാനങ്ങൾ രൂപഭേദത്തോടെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഉപരൂപങ്ങൾ പ്രസക്തമാകുന്നത്

ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് മലയാളത്തിലെ സംബന്ധികാവിഭക്തിപ്രത്യയം ഉടെ, ന്റെ എന്നിവയാണ് ഇപ്രകാരം പ്രസക്തമാകുന്ന സംബന്ധികാവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ. 'ൻ' എന്ന സ്വനത്തിലവസാനിക്കുന്ന രൂപങ്ങളിൽ മാത്രമേ 'ന്റെ' പ്രത്യയം ചേരൂ. മറ്റ് പരിസരങ്ങളിലെല്ലാം 'ഉടെ' എന്നാണ്. വ്യക്തമായ പരിസരവ്യത്യാസം പ്രകടമാകുന്ന ഇത്തരം അവസരത്തിലേ ഉപരൂപങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയുള്ളൂ.

ഉദാ: അവൻ + ന്റെ - അവന്റെ

അവൾ + ഉടെ - അവളുടെ

അവ + ഉടെ - അവരുടെ

(Allomorph of phonologically distinct variants of the same morphene)

രൂപിമവർഗ്ഗീകരണങ്ങൾ

രൂപിമത്തെ പ്രധാനമായും രണ്ടായി തരംതിരിയ്ക്കാം. സ്വതന്ത്രരൂപിമം എന്നും ആശ്രിതരൂപിമം എന്നും.

സ്വയമൊരു പദമായി നിലകൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന രൂപിമത്തെയാണ് സ്വതന്ത്രരൂപിമം എന്ന് പറയുന്നത്. സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വമുള്ള ഇത്തരം രൂപിമങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് ആശ്രിതരൂപിമങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥ. നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി അവ സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്നു.

ആശ്രിതരൂപിമത്തെ ബദ്ധരൂപിമം എന്നും പറയുന്നു.

ഇതിൻറെ ഭാഗമായി ഒരൊറ്റ രൂപിമം മാത്രമുള്ള പദങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഒരു സ്വതന്ത്രരൂപിമവും ഒരു ആശ്രിതരൂപിമവും ചേർന്ന പദവും സാധ്യമാകുന്നു.

ഉദാ: കുട്ടിയുടെ- കുട്ടി (സ്വതന്ത്രം) + ഉടെ (ആശ്രിതം)

രണ്ടിൽ കുറയാത്ത സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളും ആശ്രിതരൂപിമങ്ങളും ചേർന്ന സംയുക്തപദങ്ങളുമുണ്ട്.

ഉദാ: മാതൃഭാഷയിൽ

Recap

- അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടകം - രൂപിമം
- അർത്ഥവിനിമയം സാധ്യമാക്കുന്ന ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഏകകമാണ് രൂപിമം
- ഏ. ആർ. 'ശബ്ദം' എന്ന് പറയുന്നത് രൂപിമത്തെയാണ്
- സാർത്ഥകമായ വർണ്ണസമൂഹമാണ് ശബ്ദം
- സമാനാർത്ഥമുള്ളതും പൂരകബന്ധം ഉള്ളതുമായ രൂപങ്ങളാണ് ഉപരൂപങ്ങൾ
- ഒരൊറ്റ ഉപരൂപം മാത്രമുള്ള രൂപിമങ്ങൾ - തനതുരൂപിമങ്ങൾ
- പരിസരഭേദമനുസരിച്ച് രൂപവ്യതിയാനം ഉണ്ടാകുന്ന രൂപിമങ്ങൾ - ബഹുരൂപിമം
- രൂപിമങ്ങൾ രണ്ടുവിധം - സ്വതന്ത്രം, ആശ്രിതം/ബദ്ധം
- സ്വയം ഒരു പദമായി നിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന രൂപിമമാണ് സ്വതന്ത്രരൂപിമം

Objective Type Questions

1. അർത്ഥവിനിമയം സാധ്യമാക്കുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ ഏകകം?
2. അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഷാഘടകം?
3. കേരളപാണിനി ശബ്ദം എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഏതിനെയാണ്?

4. സാർത്ഥകമായ വർണ്ണസമൂഹം/അർത്ഥപൂർണ്ണമായ വർണ്ണസമൂഹം ഏത്?
5. ഉപരൂപങ്ങൾ എന്നാലെന്ത്?
6. ഒരു ഉപരൂപം മാത്രമുള്ള രൂപിമം?
7. പരിസരഭേദമനുസരിച്ച് രൂപവ്യതിയാനം സംഭവിക്കുന്ന രൂപിമങ്ങൾ?
8. സ്വയം ഒരു പദമായി നിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന രൂപിമം ഏതാണ്?

Answers

1. രൂപിമം
2. രൂപിമം
3. രൂപിമത്തെ
4. ശബ്ദം
5. സമാനാർത്ഥമുള്ളതും പൂരകബന്ധമുള്ളതുമായ രൂപങ്ങൾ
6. തനതുരൂപിമം
7. ബഹുരൂപിമം
8. സ്വതന്ത്രരൂപിമം

Assignment

1. രൂപം, രൂപിമം, ഉപരൂപം എന്നിവ വിശദമാക്കുക
2. രൂപിമനിർണ്ണയം എന്താണെന്ന് വിശദമാക്കുക
3. രൂപിമവിജ്ഞാനീയത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക?
4. രൂപിമനിർണ്ണയനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾ വിശദമാക്കുക
5. സ്വതന്ത്ര-ആശ്രിത രൂപിമങ്ങൾ എന്നിവ വിശദമാക്കുക

References

1. പ്രഭാകരവാരിയർ കെ. എം., ഭാഷാശാസ്ത്രവിവേകം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം.

2. പ്രബോധനചന്ദ്രൻനായർ വി. ആർ., ഭാഷാശാസ്ത്ര ദൃഷ്ടിയിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവന്തപുരം.
3. ജോർജ്ജ് സി. ജെ., ചിഹ്നശാസ്ത്രവും ഘടനവാദവും, ഡി. സി ബുക്ക്, കോട്ടയം.
4. ഡോ. ഇ. വി. എൻ. നമ്പൂതിരി., ഭാഷാശാസ്ത്ര പ്രവേശിക, കേരള സർവ്വകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം.
5. ടി. ബി. വേണു ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ഭാഷാലോകം, ഡി. സി ബുക്സ്, കോട്ടയം.
6. ഡോ. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

SGOU

യൂണിറ്റ് 5

വാക്യവിജ്ഞാനം

Learning Outcomes

- ഭാഷയെ വിവിധതലങ്ങളായി അപഗ്രഥിക്കുന്നതിന്റെ സാംഗത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ഘടനാഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ അപഗ്രഥനരീതികൾ പരിചയപ്പെടുന്നു
- സ്വന-രൂപവിജ്ഞാനീയങ്ങളുടെ തുടർച്ച എന്ന നിലയിൽ വാക്യവിജ്ഞാനീയത്തിലെ പ്രാഥമിക തത്ത്വങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നു
- നോം ചോംസ്കി, ബ്ലൂംഫീൽഡ് എന്നിവരുടെ സംഭാവനകൾ തിരിച്ചറിയുന്നു

Prerequisites

പദങ്ങൾ വാക്യങ്ങളിൽ എപ്രകാരം ഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് വാക്യവിജ്ഞാനീയം അഥവാ (syntax) അന്വേഷിക്കുന്നത്. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ വാക്യവിചാരങ്ങൾ പ്രധാനമായും ചോംസ്കിയും ഹാരിസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. പദസംഹിത ഘടനാവ്യാകരണം, രചനാന്തരണ വ്യാകരണം എന്നിവയാണ് മുഖ്യമായും ചോംസ്കി അവതരിപ്പിച്ച വാക്യവിജ്ഞാനീയസിദ്ധാന്തങ്ങൾ. ബ്ലൂംഫീൽഡിലൂടെയും ഹാരിസിലൂടെയും മറ്റും ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്ന സന്നിഹിത ഘടകാപഗ്രഥനരീതി, പദസംഹിത രചനാവ്യാകരണം, രചനാന്തരവ്യാകരണം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രചനാന്തര പ്രജനക വ്യാകരണം, ഭാഷയുടെ ആന്തര ബാഹ്യഘടനകൾ എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ വാക്യവിജ്ഞാനീയത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ്. ഭാഷയ്ക്ക് രണ്ടു പ്രതലങ്ങളുണ്ട്. ഉപരിതല ഘടനയും (surface structure) ആന്തരതലഘടനയും (deep structure). ബാഹ്യതലം അർത്ഥഗ്രഹണത്തിനു സഹായകമായ എല്ലാ ഉപാധികളും ഉൾക്കൊണ്ടതായിരിക്കുകയില്ല. ആന്തരരചനയിൽനിന്നു ബാഹ്യരചനയിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനമാണ് രചനാന്തരണം. വാക്യാർത്ഥബോധം ആന്തരഘടനയെ ആശ്രയിച്ചാണുണ്ടാകുക. വാക്യത്തിൽ പദങ്ങൾക്കുള്ള പരസ്പരബന്ധമാണ് ആന്തരരചനയിൽ മുഖ്യമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. വാക്യങ്ങളുടെ ആന്തരഘടന ഒരിക്കലും ദ്വയാർത്ഥമുളവാക്കരുത്. അതിനാൽ ഒരു വാക്യം എത്ര അർത്ഥങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നുവോ അത്രയും ആന്തരരചനകളും അതിനുണ്ടെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വാക്യഘടനാപഗ്രഥനത്തിനു ഘടനാവാദികൾ രൂപപ്പെടുത്തിയ ഉപാധിയാണു സന്നിഹിത ഘടനാപഗ്രഥനം. ICA എന്ന സംക്ഷിപ്ത രൂപത്തിലാണ് ഇതറിയപ്പെടുന്നത്. ബ്ലൂംഫീൽഡ് അവതരിപ്പിച്ച ഈ സിദ്ധാന്തം വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയത് വെൽസും ഹാരിസുമാണ്. ഉച്ചരിത വാക്യങ്ങളെ സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം ചെറിയ സാർത്ഥകഘടകങ്ങളായി അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ രീതി. അപഗ്രഥനാന്ത്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളാണ് അന്തിമഘടകങ്ങൾ (Ultimate constituents). ഓരോ വിഭജനത്തിനു ശേഷവും ലഭിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണ് സന്നിഹിത ഘടകങ്ങൾ. ICA യുടെ നവീന മാതൃകയാണു ചോംസ്കിയുടെ പദസംഹിതരചനാവ്യാകരണം.

Keywords

ഭാഷ - സ്വനം - സ്വനിമം - വ്യത്യയം - രൂപിമം - ഉപരൂപം - വാക്യം.

Discussion

ആശയവിനിമയത്തിനുതകുന്ന അടിസ്ഥാന ഏകകമാണ് വാക്യം. ഭാഷയിലെ വ്യത്യസ്ത ഏകകങ്ങളായ സ്വനം, സ്വനിമം, രൂപിമം, പദം എന്നിവയ്ക്ക് ചില പരിമിതികളുണ്ട്. ഭാഷയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം ആശയവിനിമയമായതുകൊണ്ട് അതിന്നുപയുക്തമായ വാക്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഭാഷാപഗ്രഥനത്തിൽ നിർണ്ണായകമാണ്. ബാഹ്യഘടനയും ആന്തരഘടനയും തമ്മിലുള്ള സമന്വയമാണ് വാക്യരചനയിൽ മൗലികമാകുന്നത്. സാധാരണ ഭാഷകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വാക്യമാണ് പരിചിതമായ ഭാഷാഘടകം.

1. പദസംഘാതം

വ്യാകരണപൂർത്തിയുള്ള വാക്യത്തിൽ ഒന്നിലധികം പദങ്ങൾ ചേർന്നിരിയ്ക്കും. ചുരുങ്ങിയത് ആഖ്യയും ആഖ്യാതവും ഉണ്ടാകും. അവയിൽ ഒറ്റപദം കൊണ്ടുതന്നെ അർത്ഥപൂർണ്ണത വരുത്താൻ കഴിയും. വാ, പോ തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവിനെക്കൂടാതെ തന്നെ അർത്ഥം കിട്ടും. ഇത്തരം വാക്യങ്ങളെ ലുപ്തവാക്യങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. കർത്താവും ക്രിയയും ചേർന്ന വാക്യങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയെ ലഘുവാക്യങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

2. ആഖ്യാതത്വം

ആശയവിനിമയത്തിന് പല രീതിയിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഭാഷണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന വാക്യത്തിന് രൂപഭേദം വരാം. വിധി, നിർദ്ദേശകം, ആശംസ, ആജ്ഞ, അപേക്ഷ തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ ധരിപ്പിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് ആഖ്യാതത്വം എന്ന് പറയുന്നു. വാക്യത്തിൽ എന്ത് പറയുന്നു എന്നത് പ്രധാനമാണ്.

പദങ്ങളുടെ വാക്യത്തിനുള്ളിലുള്ള വിന്യസനവും പരസ്പരബന്ധവും അവയുടെ ലീനധ്വനികളും ചേർന്ന പഠനമാണ് വാക്യവിചാരം.

3. ഘടനാബന്ധം

വാക്യത്തിലെ പദങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽ ഘടനാപരമായ ബന്ധം ഉണ്ടാകണം. ഘടനയുടെ പൊരുത്തമാണ് വാക്യത്തിന് അർത്ഥം നൽകുന്നത്. ഘടന മാറിയാൽ അർത്ഥവും മാറും.

വാക്യത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരരൂപഘടനയെ ആസ്പദമാക്കി വാക്യത്തെ രണ്ടായി തിരിയ്ക്കാം- പൂർണ്ണവാക്യം, ലഘുവാക്യം എന്നിങ്ങനെ. ഘടനാപരമായി പൂർണ്ണമായവയെ അതായത് ആഖ്യയും ആഖ്യാതവും ഉള്ളവയെയാണ് പൂർണ്ണവാക്യങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്.

ഘടനാപരമായി പൂർണ്ണമല്ലാത്തവയാണ് ലഘുവാക്യങ്ങൾ. സംബോധന, ലുപ്തം, വ്യാക്ഷേപകം എന്നിങ്ങനെ ലഘുവാക്യങ്ങൾ മൂന്നു തരത്തിലുണ്ട്.

ഉദാ: സംബോധന	-	രാമാ, ദേവാ
ലുപ്തം	-	കണ്ടു, പോയി
വ്യാക്ഷേപകം	-	ഉം, അയ്യോ

സംബോധനാ വാക്യത്തിൽ ആഖ്യാതമുണ്ടാവില്ല.

വ്യാക്ഷേപകങ്ങൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ പദങ്ങളാണെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും അവ വാക്യവിഭാഗത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്. അവ പൂർണ്ണമായ ആശയവിനിമയം സാധ്യമാക്കുന്നു.

ആഖ്യയും ആഖ്യാതവും ഇല്ലാത്തവയാണ് വ്യാക്ഷേപകങ്ങൾ.

ലുപ്തവാക്യത്തിൽ ആഖ്യയുണ്ടാകില്ല.

4. ആർത്ഥികപൊരുത്തം

പദങ്ങളുടെ ക്രമം ശരിയായതുകൊണ്ടോ പദങ്ങൾ അർത്ഥവത്തായതുകൊണ്ടോ ആശയനിവേദനം സാധ്യമായെന്ന് വരില്ല. അതിന് അർത്ഥത്തിന്റെ യുക്തിഭദ്രമായ നില വേണം. വാക്യത്വത്തിന് ഘടകപദങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽ അർ

ത്ഥപരമായ പൊരുത്തം വേണമെന്ന് ഭാരതീയ ദാർശനികന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യാകരണപരമായി സുഘടിതവും അർത്ഥപരമായി സ്വീകാര്യവും ആയ ആവ്യാതത്തോടുകൂടിയ പദസംഘാതമാണ് വാക്യം.

പ്രധാന സൈദ്ധാന്തികർ

1. ലിയനാൾഡ് ബ്ലൂംഫീൽഡ്

അമേരിക്കയിൽ ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെത്തുടർന്നാണ് ഘടനാവാദം ശക്തിപ്രാപിച്ചത്. ഭാഷാപരമായ അർത്ഥങ്ങളുടെ ചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം ഭൗതികഘടകങ്ങളെ ആധാരമാക്കി വിവരിക്കാവുന്ന രൂപപരമായ വസ്തുതകളെന്നായിരുന്നു ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ ഘടനാവാദത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ഭാഷയുടെ അപഗ്രഥനവും വിവരണവും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഭദ്രമായ ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന് നിരക്കുന്നതായിരിക്കണം, അത് ലളിതവും സമഗ്രവും പ്രയോജനപ്രദവുമാകണം, പരസ്പരയോജനവും വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്തതുമായിരിയ്ക്കണം എന്നും അമേരിക്കൻ ഘടനാവാദികൾ സിദ്ധാന്തിച്ചു. വാമൊഴിയാണ് മൗലികമെന്നും ദൃശ്യചിഹ്നങ്ങളുടെ ഭാഷണം രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള വഴി മാത്രമാണ് എഴുത്തെന്നും, എഴുത്ത് ഭാഷയായി കരുതാൻ സാധിക്കില്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ മറ്റൊരു നിരീക്ഷണം.

ആദിവാസി ഭാഷകളെപ്പറ്റി അമേരിക്കയിൽ നടന്ന ബഹുമുഖപഠനങ്ങളിലെ ഭാഷാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രീയമായ അടിത്തറപാകിയത് ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ 'ഭാഷ' എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് - (Language, 1933). വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ഒന്നുംതന്നെ ശാസ്ത്രീയ പ്രസ്താവങ്ങളിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന നിലപാട് ആദ്യമായി കൈക്കൊള്ളുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് ബ്ലൂംഫീൽഡാണ്. നിഷ്കൃഷ്ടമായ വസ്തുസമാഹരണം, ഭാഷണത്തിലെ വിവിധ ഏകകങ്ങളുടെ വിതരണം, സൂക്ഷ്മവും സമഗ്രവുമായി പരിശോധിച്ച് പരമാവധി ലളിതമായ വിതരണനിയമങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരൽ-ഇതാണ് ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ സിദ്ധാന്തം. 1950കളുടെ ഒടുവിൽ നോം ചോംസ്കിയുടെ രംഗപ്രവേശംവരെ അമേരിക്കൻ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തെയും സ്വാധീനിച്ചത് ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ ചിന്തകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഭാഷ' എന്ന ഗ്രന്ഥവുമായിരുന്നു.

ബ്ലൂഫീൽഡിയൻ മാതൃകയിലുള്ള ഘടനാവാദത്തിന് ശാസ്ത്രീയഭദ്രത കൈവരുത്തിയ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് സെലിഗ് ഹാരിസ്.

2. നോം ചോംസ്കി

ഭാഷയെക്കുറിച്ചും ഭാഷയുടെ ശാസ്ത്രീയമായ വിശകലനത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ നിരന്തരം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാഷാശാസ്ത്രാന്തരീക്ഷത്തിലാണ് ചോംസ്കി വളർന്നുവന്നത്. സൊസ്സ്യൂറിന്റെ നിലപാടുകൾ മറ്റൊരു നിലയിൽ വിശദീകരിക്കുകയാണ് നോം ചോംസ്കി ചെയ്തത്. ലാങ്-പരോൾ ദ്വന്ദ്വം അപര്യാപ്തമാണെന്നറിഞ്ഞ് ഭാഷാവിജ്ഞാനം (Competance)-, ഭാഷാനിർവഹണം (Performance) എന്ന ദ്വന്ദ്വസങ്കല്പം അദ്ദേഹം ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിനുമുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ലാങ് സാമൂഹികതയിലൂന്നുമ്പോൾ ഭാഷാവിജ്ഞാനം വൈയക്തികതയിലാണ് ഊന്നുന്നത്. അഗാധമായ ഘടനയിൽ (Deep structure) നിറയുന്ന ഭാഷാർജ്ജനത്തിനുശേഷം മാത്രമേ ഉപരിഘടനയിലുള്ള (Surface structure) ഭാഷാനിർവഹണം സാധ്യമാകൂ എന്നദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു. എന്നാൽ വ്യക്തി നേടിയെടുത്ത ഭാഷാജ്ഞാനത്തിന്റെ ചെറിയ ഒരു ശതമാനം മാത്രമാണ് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാനാകുന്ന ഭാഷാപ്രയോഗത്തിനു മാത്രമേ സാർത്ഥകതയുള്ളൂ. അതിന്റെ അളവ് ഓരോ വ്യക്തിയിലും ഏറിയും കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. ഒരേ വ്യക്തി തന്നെ വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായി ഭാഷാ നിർവഹണം നടത്തുന്നതും സാധാരണമാണെന്ന് ചോംസ്കി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

റോമൻ യാക്കോബ്സൺ, ഡേവിഡ് ലോഡ്ജ്, ലെവിസ്ട്രോസ്, ലകാൻ, ദറീദ എന്നിവർ ഘടനാവാദത്തെ ഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും പുനരാലോചനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയവരാണ്.

3. ഫെർഡിനാൻഡ് ഡി. സൊസ്സ്യൂർ

'ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്വിസ് ഭാഷാ പണ്ഡിതനാണ് സൊസ്സ്യൂർ. ഭാഷയുടെ ഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങളാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാഷാശാസ്ത്രമെന്ന വിജ്ഞാനശാഖയുടെ വളർച്ചക്കും ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിനോടുള്ള പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്കും കാരണമായത്. ഘടനാത്മകസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പരിധികൾ വ്യക്തമാക്കിയത് സൊസ്സ്യൂർ ആണ്. ഭാഷയുടെ ബഹുമുഖമായ സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഭാഷാപഠനം വ്യത്യസ്ത സമീപനരീതികളിലൂടെ നിർവഹിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സൊസ്സ്യൂറിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഷാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ (A course in General Linguistics) പ്രധാനമായും ഭാഷയുടെ മൂന്നു സ്വഭാവങ്ങളാണ് പരിഗണിച്ചത്.

1. ആശയവിനിമയോപാധി എന്ന നിലയിൽ
2. സാംസ്കാരിക പ്രതിഭാസമെന്ന നിലയിൽ
3. ഘടനാത്മകമായി

ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ഭാഷകളെ സമീപിക്കാമെന്ന് സൊസ്സ്യൂർ പറയുന്നു. സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ, ഭൂമിശാസ്ത്ര പരിഗണനകളിലൂടെ ഭാഷയെ സമീപിക്കുന്നതാണ് ബാഹ്യമായ സമീപനം. ഭാഷയുടെ ആന്തരികഘടനയുടെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ അപഗ്രഥനമാണ് ആന്തരസമീപനത്തിലുള്ളത്. ഇതിനായി ഭാഷാപരിണാമചരിത്രം പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് സൊസ്സ്യൂർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഭാഷയുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രത്യേകതയായി അദ്ദേഹം പറയുന്നത് അതിന്റെ 'വ്യവസ്ഥാപൂർവമായ ഘടന'യാണ്. പരസ്പരാശ്രിതമായ വിഭിന്നചിഹ്നങ്ങളുടെ സാകല്യബന്ധ സ്വരൂപത്തെയാണ് വ്യവസ്ഥാപൂർവ്വമായ ഘടന എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഭാഷയുടെ പ്രയോഗരൂപങ്ങളല്ല, ആ പ്രയോഗങ്ങൾക്ക് ആധാരമായി വർത്തിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് ഘടനാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇത് ബാഹ്യപ്രേരണകളുടെ പ്രത്യക്ഷസമ്മർദ്ദത്തിന് വിധേയമാകാത്തതാണ്. ഭാഷയുടെ ഈ ആന്തരികവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ആധാരമായ രണ്ടുതരം ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൊസ്സ്യൂർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അക്ഷതലബന്ധം, ലംബതലബന്ധം.

വാക്യഘടനയിലെ ഘടകങ്ങൾക്കുള്ള അന്യോന്യബന്ധമാണ് അക്ഷതലബന്ധം. വാക്യത്തിലെ കർത്താവ്-കർമ്മം-ക്രിയ എന്നിവയ്ക്ക് അക്ഷതലബന്ധമാണുള്ളത്. വാക്യഘടനയിലെ ഓരോ ഘടകത്തിനും തുല്യധർമ്മങ്ങളുള്ള ഇതരഘടകങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ലംബതലബന്ധം. അതായത് വാക്യത്തിലെ ഓരോ ഘടകത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാവുന്ന മറ്റു ഘടകങ്ങൾക്കും ആ ഘടകത്തിനും തമ്മിലുള്ള അന്യോന്യ ആദേശബന്ധമാണ് ലംബതലബന്ധം.

അക്ഷതലബന്ധത്തെ ആധാരമാക്കി വാക്യഘടനാ നിയമങ്ങളും ലംബതലബന്ധത്തെ ആധാരമാക്കി രൂപതലമാത്രകളുടെ സ്വഭാവവും വ്യവസ്ഥീകരിക്കുന്നു. ഭാഷാഘടനയുടെ സമഗ്രമായ വ്യവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ രണ്ടു തലങ്ങളിലൂടെ നടത്തുന്ന അപഗ്രഥനം സഹായിക്കുന്നു.

ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ നാല് അടിസ്ഥാനധാരണകളാണ് ഭാഷ, ഭാഷണം (ലാങ്, പരോൾ); സൂചകം, സൂചിതം; ഏകകാലികം, ബഹുകാലികം; വിന്യസനപരം, സദൃശ്യപരം എന്നിവ.

1. ലാങ് - പരോൾ

പരമ്പരാഗതവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ ഭാഷണമാതൃകകളുടെ കൂട്ടത്തെ അഥവാ ഭാഷണസമൂഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന വ്യാകരണവ്യവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ സൊസ്സ്യൂർ ഉപയോഗിച്ച സംജ്ഞയാണ് ലാങ്. ഇത് അമൂർത്തമാണ്. മറ്റ് വ്യക്തികൾ സംസാരിക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കാനും മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ സംസാരിക്കാനും വ്യക്തിയെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നത് ലാങാണ്.

ഭാഷാസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തി ബോധപൂർവ്വമല്ലാതെ ആർജ്ജിക്കുന്ന ചില രീതികളുടെ കൂട്ടമാണ് ലാങ്.

വ്യക്തിയുടെ ഭാഷാപ്രകടനത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് സൊസ്സ്യൂർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ് പരോൾ (ഭാഷണം). മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വ്യക്തിയുടെ ഭാഷണത്തിലൂടെ പ്രകടമാകുന്ന ഭാഷാവസ്തുതയാണ് പരോൾ. ഭാഷാക്ഷമതയുടെ സമൂഹസൃഷ്ടിയാണ് ലാങ്.

ഭാഷണത്തിലേർപ്പെടുന്ന വ്യക്തി പലപ്പോഴും സ്വേച്ഛാനുസരണം പ്രത്യേക നിർമ്മിതികളായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

വ്യക്തി സംസാരിക്കുന്നതിന്റെ ആകെത്തുകയാണ് പരോൾ.

അപ്പോഴെല്ലാം സ്വതന്ത്രമായ തെരഞ്ഞെടുക്കലിന് വിധേയമായ ഭാഷാ പ്രകടനപ്രക്രിയകളെയായിരിക്കും അയാൾ അവലംബിക്കുന്നത്. പരോളിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നവയാണ് ഇവയെല്ലാം.

വ്യക്തിയുടെ ബോധപൂർവ്വമായ സൃഷ്ടിയാണ് പരോൾ അഥവാ ഭാഷണം. തികച്ചും വ്യക്തിഗതമായതുകൊണ്ട് പരോളിനെ ശാസ്ത്രീയപഠനത്തിന് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

2. സൂചകം - സൂചിതം

സൂചകം (signifier), സൂചിതം (signified) എന്നിങ്ങനെയുള്ള രണ്ട് ഘടകങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതാണ് ചിഹ്നം. സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തോ അതാണ് സൂചകം. ശബ്ദം, ബിംബം, ആംഗ്യം എന്നിവയുടെ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതിപരമായ ബിംബമാണ് സൂചകം. അതിനോടൊപ്പം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്ന ആശയബിംബമാണ് സൂചിതം. ഭാഷയെ മുൻനിർത്തി ശബ്ദബിംബമാണ് സൂചകമെന്നും അത് കേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന സങ്കല്പമാണ് സൂചിതമെന്നും സൊസ്സ്യൂർ വിശദീകരിക്കുന്നു.

3. ഏകകാലികം - ബഹുകാലികം

ഭാഷാപഠനത്തിന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രണ്ട് രീതികളുണ്ടെന്ന് സൊസ്സ്യൂർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. (1) ഏകകാലികപഠനം (2) ബഹുകാലികപഠനം.

കാലത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ബിന്ദുവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഭാഷാവസ്തുതകളെ ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് ഏകകാലിക പഠനമെന്ന് പറയുന്നത്. ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചോ പടിപടിയായി ഭാഷ കൈവരിച്ച വികാസത്തെക്കുറിച്ചോ ഏകകാലികപഠനത്തിൽ പറയുന്നില്ല. ബഹുകാലിക പഠനത്തിലാകട്ടെ, ഭാഷാവസ്തുതകളെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. ഏതെങ്കിലുമൊരു ഭാഷ അതിന്റെ ആവിർഭാവം തൊട്ട് പല ഘട്ടങ്ങളിലായി കൈവരിച്ച വികാസം, പദങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങളിലും പ്രയോഗങ്ങളിലും വന്ന മാറ്റങ്ങൾ, ഭാഷയിലേക്കു കടന്നുവന്ന പുതിയ പദങ്ങൾ, പുതിയ പ്രയോഗങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ബഹുകാലികപഠനത്തിൽ പഠനവിധേയമാക്കുന്നു.

4. വിന്യസനപരം - സദൃശ്യപരം

ഘടനാവാദത്തിന്റെ ആധാരശിലകളിൽ പ്രധാനമായ മറ്റൊരു സങ്കല്പനമാണ് വിന്യസനപരവും സാദൃശ്യപരവുമായ ഘടകങ്ങൾ. ഘടനയുടെയുള്ളിൽ ഘടകങ്ങൾ വിന്യസിക്കുന്ന രീതിയെയാണ് വിന്യസനപരം എന്നു പറയുന്നത്. വാക്യത്തിൽ മുമ്പിൽ, പിമ്പിൽ, നടുവിൽ എന്നിങ്ങനെ പദങ്ങൾ വിന്യസിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

സാദൃശ്യപരമായ ബന്ധങ്ങൾക്ക് സൊസ്സ്യൂർ പറയുന്ന പേര് 'സഹവാസബന്ധങ്ങൾ' എന്നാണ്. ഭാഷാശൃംഖലയിലെ ഏത് ഘടകവും ഭാഷയിലെ മറ്റ് ഏകകങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. കാരണം ഈ ഘടകങ്ങൾ രൂപത്തിലും അർത്ഥത്തിലും പരസ്പരം സാമ്യമുള്ളവയോ വ്യത്യാസമുള്ളവയോ ആണ്. ഉദാഹരണം- 'പഠിപ്പിക്കൽ' എന്ന പദം രൂപപരമായ സാദൃശ്യമുള്ള 'നടക്കൽ', 'ഓടിക്കൽ' തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിയ്ക്കും. ഈ പദത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാവുന്ന മറ്റു പദങ്ങളെയും ഇത് ഓർമ്മയിൽ കൊണ്ടുവരും. പഠിപ്പ്, പഠിക്കുക, പഠിപ്പിച്ചു, പഠിപ്പിക്കുന്നു.... തുടങ്ങിയവ. ഇതേ അർത്ഥം വരുന്നതും എന്നാൽ രൂപവ്യത്യാസമുള്ളതുമായ മറ്റു ചില പദങ്ങളെയും ഈ പദം ഓർമ്മിപ്പിക്കും (ഉദാ: അധ്യാപനം, ഗുരു...) കൂടാതെ രൂപത്തിലും അർത്ഥത്തിലും വ്യത്യാസമുള്ള ചില പദങ്ങളും ഓർമ്മയിൽ വരാം (വിദ്യാലയം, കളിസ്ഥലം...) ഇത്തരത്തിൽ പദങ്ങളുടെ അസാന്നിധ്യത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളാണ് സാദൃശ്യപരങ്ങൾ. നിർമ്മിതിയിലുള്ള പദവും നിർമ്മിതിയിലില്ലാത്ത മറ്റു പദങ്ങളുമാണ് ഇവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്.

വിവരണാത്മക രീതി

ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ ഘടനാത്മക സമീപനരീതിയുടെ ശക്തനായ വക്താവാണ് ബ്ലൂംഫീൽഡ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാപഗ്രഥനരീതിയെ 'വിവരണാത്മകം' എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. വിവരണം വസ്തുനിഷ്ഠമായി

രിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഭാഷയിലെ അർത്ഥയുക്തമായ രൂപങ്ങളെ 'പരാശ്രിതം', 'സ്വതന്ത്രം' എന്നിങ്ങനെ ബ്ലൂംഫീൽഡ് വിഭജിക്കുന്നു. ഘടകം, വർഗ്ഗം, സംഹിത എന്നീ സങ്കല്പനങ്ങളിൽ ഊന്നിയാണ് വിവരണാത്മക നിയമങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഘടകത്തെ 'സന്നിഹിതം', 'അന്തിമം' എന്നിങ്ങനെ വിഭജിക്കുന്നു. ഇതിൽ അന്തിമഘടകങ്ങളാണ് രൂപിമങ്ങൾ. ഭാഷയിലെ പ്രയോഗതല വസ്തുതകളെ വ്യവസ്ഥീകരിക്കാനുള്ള ഒരു രീതിയാണ് വിവരണാത്മകപദ്ധതി.

ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനധാരണകളിലൂന്നിക്കൊണ്ടാണ് വിവരണാത്മകഭാഷാശാസ്ത്രം നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇത് വ്യത്യസ്തഭാഷകളുടെ ഘടനകൾക്ക് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്നു. സ്വനതലം, രൂപതലം, വാക്യതലം എന്നീ അവസ്ഥകളിലൂന്നിയാണ് വ്യവസ്ഥകൾ രൂപീകരിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം വ്യത്യയം, പൂരകബന്ധം, സ്വതന്ത്രപരിവർത്തനം എന്നീ ആശ്രിതബന്ധങ്ങളിലൂന്നിയാണ് ഭാഷാമാത്രകളുടെ വിതരണസ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഘടകങ്ങളുടെ അർത്ഥവ്യാവർത്തനശേഷിയാണ് വിവരണാത്മകപഠനം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

ഘടനാത്മകസമീപനരീതികൾ

സാഹിത്യവിമർശനത്തിൽ വളരെയേറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ് ഘടനാത്മകസമീപനരീതി. എന്നാൽ ഈ രീതി ആദ്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടത് ഭാഷാപഗ്രഥനത്തിന് വേണ്ടിയാണ്. ഭാഷ ഒരു ഘടനയാണെന്നും വിഭിന്നതലത്തിലുള്ള ഉപഘടനകളുടെ സമാഹാരമാണതെന്നും ഘടനാത്മകസമീപനം കണ്ടെത്തുന്നു. വ്യക്തമായി നിർണ്ണയിക്കാവുന്ന ഏകകങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥാപൂർണ്ണമായ സംയോജനമാണ് ഘടന.

ഘടന, വ്യവസ്ഥ എന്നീ രണ്ടു സങ്കല്പനങ്ങളിലൂന്നിയാണ് ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം നിലനിൽക്കുന്നത്. ഘടനയിൽ രണ്ടുവസ്തുതകളുണ്ട്. ഘടകങ്ങളും അവയുടെ നിയമാനുസൃതമായ ചേരുവകളും. ഒരേ പ്രതിഭാസത്തിലെ ഒന്നിലധികം ഘടനകൾക്ക് പ്രവചനീയമായ രീതിയിൽ ബന്ധമുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് വ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്ന് പറയാം. ഭാഷയിലെ ഘടകങ്ങളെയും അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയെയുമാണ് ഘടനാത്മകസമീപനം അപഗ്രഥനവിധേയമാക്കുന്നത്.

ഭാഷയ്ക്ക് മൂന്ന് തലങ്ങളുണ്ട്. സ്വനതലം, പദതലം, വാക്യതലം. ഓരോ തലത്തിലും വ്യക്തമായ ഘടനയുമുണ്ട്. സ്വനഘടന, രൂപഘടന, വാക്യഘടന. ഭാഷാഘടന എന്നാൽ ഈ മൂന്നു ഘടനകളുടെയും സാകല്യപൊരുത്തമാണ്.

പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടനാത്മകസമീപനരീതികൾ

1. സന്നിഹിത ഘടകാപഗ്രഥനം

വാക്യഘടനയുടെ അപഗ്രഥനത്തിന് ബ്ലൂംഫീൽഡ് അവതരിപ്പിച്ച ഒരു രീതിയാണ് സന്നിഹിത ഘടകാപഗ്രഥനം. ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന വാക്യങ്ങളെ സാദ്ധ്യമാകുന്നിടത്തോളം ചെറിയതും അർത്ഥവത്തുമായ ഘടകങ്ങളാക്കി അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ രീതി.

വാക്യത്തെ പൊതുവായി രണ്ടായി തിരിച്ചതിനുശേഷം ഓരോ ഘടകവും അടിസ്ഥാന ഘടകത്തിലെത്തുന്നതുവരെ ഈരണ്ടു വീതം ഘടകങ്ങളാക്കി വേർതിരിക്കുകയാണ് സന്നിഹിതഘടകാപഗ്രഥനത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. രൂപിമങ്ങളും പദങ്ങളുമായിരിയ്ക്കും ഈ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ. അപഗ്രഥനത്തിനൊടുവിൽ ലഭിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങളെ അന്തിമഘടകം എന്നു പറയുന്നു.

ഉദാ: കേരള മുഖ്യമന്ത്രി അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ദില്ലിക്ക് പോകുന്നുണ്ട്

<table>
<tr><td colspan="7">കേരള മുഖ്യമന്ത്രി അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ദില്ലിക്ക് പോകുന്നുണ്ട്</td></tr>
<tr><td colspan="2">കേരള മുഖ്യമന്ത്രി</td><td colspan="5">അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ദില്ലിക്ക് പോകുന്നുണ്ട്</td></tr>
<tr><td>കേരള</td><td>മുഖ്യമന്ത്രി</td><td colspan="2">അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച</td><td colspan="3">ദില്ലിക്ക് പോകുന്നുണ്ട്</td></tr>
<tr><td>കേരള</td><td>മുഖ്യമന്ത്രി</td><td>അടുത്ത</td><td>വെള്ളിയാഴ്ച</td><td>ദില്ലിക്ക്</td><td colspan="2">പോകുന്നുണ്ട്.</td></tr>
<tr><td>കേരള</td><td>മുഖ്യമന്ത്രി</td><td>അടുത്ത</td><td>വെള്ളിയാഴ്ച</td><td>ദില്ലിക്ക്</td><td>പോകുന്നു</td><td>ഉണ്ട്.</td></tr>
</table>

ഇവിടെ വാക്യഘടകങ്ങളെ പടിപ്പടിയായി പിരിച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഘടകങ്ങൾക്ക് തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് ഈ വിഭജനത്തിന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാനദണ്ഡം.

2. പദസംഹിതരചനാവ്യാകരണം

ചോംസ്കി നിർദ്ദേശിച്ച രണ്ടുതരം വ്യാകരണ മാതൃകകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് പദസംഹിത രചനാവ്യാകരണം. ഇതിൽ വാക്യത്തെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നതോടൊപ്പം വാക്യനിയമങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക വാക്യത്തെ ഒരു പ്രത്യേക വ്യാകരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആരു വിവരിച്ചാലും വിവരണം ഒരുപോലെ ആയിരിയ്ക്കണമെന്ന് ചോംസ്കി നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

3. രചനാന്തരണ പ്രജനകവ്യാകരണം

1940-കളിൽ ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ അനുയായി ആയ സെലിഗ് ഹാരിസ് അവതരിപ്പിച്ച ചില ആശയങ്ങളാണ് പ്രജനകവ്യാകരണത്തിന് വഴി തുറന്നത്. 1957-ൽ ഹാരിസിന്റെ ശിഷ്യനായ നോം ചോംസ്കിയാണ് രചനാന്തരണ പ്രജനക വ്യാകരണത്തെ ഒരു സിദ്ധാന്തമായി ആവിഷ്കരിച്ചത്.

രചനാന്തരണ പ്രജനകവ്യാകരണത്തിലെ അടിസ്ഥാന സങ്കല്പനങ്ങൾ

1. ഭാഷാർജ്ജനം രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് ജൈവികമായി നമുക്ക് കൈവരുന്ന ഭാഷാജ്ഞാനം. അതുകഴിഞ്ഞ് നാം പഠിച്ചെടുക്കുന്ന ഭാഷാർജ്ജനം. രണ്ടും രണ്ടായി കാണണമെന്ന് ചോംസ്കി പറയുന്നു.

2. ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയസംവേദനത്തിന്റെ മുഖ്യപ്രക്രിയ ആശയങ്ങളെ ഭാഷാചിഹ്നങ്ങളാക്കുന്നതും ഭാഷാചിഹ്നങ്ങളെ ആശയങ്ങളാക്കുന്നതുമാണ്. ഇവ രണ്ടും മാനസികവൃത്തികളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭാഷാപഠനം മനശ്ശാസ്ത്രപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തി പഠിയ്ക്കണം.

3. ഒരു ഭാഷയിലെ വാക്യങ്ങൾ എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്താനാകില്ല. സംസാരിക്കുമ്പോഴും എഴുതുമ്പോഴും നാം വൈവിധ്യമുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കും. ഓരോ വ്യക്തിയിലും താനുപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയുടെ ആന്തരികവ്യവസ്ഥകൾ അന്തർലീനമായി കിടക്കും. ആ അവബോധമാണ് ഭാഷാജ്ഞാനം.

4. ഭാഷ പ്രയോഗിക്കുന്നവരിലെല്ലാം ഭാഷാജ്ഞാനം ലീനമായി കിടപ്പുണ്ട്. അത് എല്ലാ ഭാഷകരിലും ഒരുപോലെയല്ല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. തന്നിലുള്ള ഭാഷാജ്ഞാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഓരോ ഭാഷകനും ചെയ്യുന്നത്. അത് വിശകലനം ചെയ്ത് വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഭാഷാപഗ്രഥനത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്.

5. ഭാഷയിലെ വിവരണസാധ്യതയുള്ള എല്ലാ വാക്യങ്ങൾക്കും വിശദീകരണം നൽകാൻ വ്യാകരണത്തിന് കഴിയണം. എങ്ങനെയാണ് പല ഘടനകളോടുകൂടിയ വാക്യങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നത് എന്ന് കാണിച്ചാൽ മാത്രമേ വ്യാകരണം കൊണ്ട് കാര്യമുള്ളൂ. ആധാരവ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളെ

സംജനിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന രീതി സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഈ രീതിയെ പ്രജനകവ്യാകരണമെന്ന് പറയുന്നത്.

ഒരേ ആശയം ഒന്നിലധികം തരത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ് രചനാന്തരണം.

വ്യവസ്ഥയെ ആധാരസംരചനയിൽനിന്ന് പ്രയോഗം എന്ന ബാഹ്യസംരചനയിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിനെയാണ് രചനാന്തരണം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

ഉദാ: ഞാൻ ഓടിവന്നു.

ഈ വാക്യത്തിലെ ആശയം തന്നെയാണ് ഞാൻ ഓടിയാണ് വന്നത്, ഓടി വന്നതാണ് ഞാൻ, ഓടിയാണ് ഞാൻ വന്നത് എന്നിവയിൽ ചെറിയ അർത്ഥഭേദത്തോടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. ആദ്യത്തേതിന്റെ രചനാന്തരണങ്ങളാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞ മൂന്നെണ്ണം.

Recap

- ആശയവിനിമയത്തിനുതകുന്ന അടിസ്ഥാന ഏകകം - വാക്യം
- പൂർണ്ണമായ ആശയത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഏകകം - വാക്യം
- ആശയപൂർത്തിയുള്ള പദസംഘാതമാണ് വാക്യം ? വാ, പോ തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങൾ ലുപ്തവാക്യങ്ങളാണ്
- കർത്താവും ക്രിയയും മാത്രമുള്ള വാക്യങ്ങൾ ലഘുവാക്യങ്ങളാണ്
- പദങ്ങളുടെ വാക്യത്തിനുള്ളിലുള്ള വിന്യസനവും പരസ്പരബന്ധവും അവയുടെ ലീനധ്വനികളും ചേർന്ന പഠനമാണ് വാക്യവിചാരം
- ഘടനയുടെ പൊരുത്തമാണ് വാക്യത്തിന് അർത്ഥം നൽകുന്നത്
- ഘടനാപരമായി പൂർണ്ണമായവയെ പൂർണ്ണവാക്യങ്ങളെന്ന് പറയുന്നു
- വ്യാകരണപരമായി സുഘടിതവും അർത്ഥപരമായി സ്വീകാര്യവും ആയ ആഖ്യാതത്തോടുകൂടിയ പദസംഘാതമാണ് വാക്യം
- ബ്ലൂംഫീൽഡിന്റെ പ്രശസ്തമായ ഗ്രന്ഥം - 'ഭാഷ' (Language)
- ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവ്- ഫെർഡിനാൻറ് ഡി സൊസ്സ്യൂർ
- സൊസ്സ്യൂറിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഷാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം - 'A Course in General Linguistics'
- വ്യവസ്ഥാപൂർവ്വമായ ഘടന ഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്
- ഭാഷയുടെ പ്രയോഗങ്ങൾക്ക് ആധാരമായിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥയാണ് ഘടനാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.
- ഭാഷയുടെ ആന്തരികവ്യവസ്ഥക്ക് ആധാരമായ രണ്ടുതരം ബന്ധങ്ങൾ- അക്ഷതലബന്ധം, ലംബതലബന്ധം
- വാക്യത്തിലെ ഘടകങ്ങൾക്കുള്ള അന്യോന്യബന്ധമാണ് അക്ഷതലബന്ധം
- വാക്യഘടനയിലെ ഓരോ ഘടകത്തിനും തുല്യധർമ്മങ്ങളുള്ള ഇതരഘടകങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ലംബതലബന്ധം
- ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ നാല് അടിസ്ഥാന ധാരകൾ-ഭാഷ- ഭാഷണം (ലാങ്, പരോൾ); സൂചകം-സൂചിതം; ഏകകാലികം-ബഹുകാലികം; വിന്യസനപരം-സദൃശ്യപരം
- ഭാഷാസമൂഹത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തി ബോധപൂർവ്വമല്ലാതെ ആർജ്ജിക്കുന്ന രീതികളുടെ കൂട്ടമാണ് ലാങ്
- ഭാഷാക്ഷമതയുടെ സമൂഹസൃഷ്ടിയാണ് ലാങ്

- വ്യക്തി സംസാരിക്കുന്നതിന്റെ ആകെത്തുകയാണ് പരോൾ
- സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് - സൂചകം
- സൂചകത്താൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ആശയബിംബം - സൂചിതം
- കാലത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകബിന്ദുവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഭാഷയെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്-ഏകകാലികം
- ഭാഷാ വസ്തുതകളെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് - ബഹുകാലികം
- ഘടനയുടെയുള്ളിൽ ഘടകങ്ങളെ വിന്യസിക്കുന്നത് വിന്യസനപരം
- ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ ഘടനാത്മകസമീപനരീതിയുടെ ശക്തനായ വക്താവാണ് ബ്ലൂംഫീൽഡ്
- പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടനാത്മകസമീപനരീതികൾ - സന്നിഹിത ഘടകാപഗ്രഥനം, പദസംഹിത രചനാവ്യാകരണം, രചനാന്തരണ പ്രജനക വ്യാകരണം

Objective Type Questions

1. ആശയവിനിമയത്തിനുതകുന്ന അടിസ്ഥാന ഏകകം ഏത്?
2. ഭാഷയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം?
3. ആശയപൂർത്തിയുള്ള പദസംഘാതം ഏത്?
4. എന്താണ് ലഘുവാക്യങ്ങൾ?
5. പൂർണ്ണവാക്യങ്ങൾ എന്നാലെന്ത്?
6. ആഖ്യയില്ലാത്ത വാക്യം ഏത്?
7. ആഖ്യാതമില്ലാത്ത വാക്യം?
8. ആഖ്യയും ആഖ്യാതവും ഇല്ലാത്ത വാക്യങ്ങൾ?
9. വ്യാകരണപരമായി സുഘടിതവും അർത്ഥപരമായി സ്വീകാര്യവുമായ ആഖ്യാതത്തോടുകൂടിയ പദസംഘാതം ഏത്?
10. ബ്ലൂം ഫീൽഡിയൻ മാതൃകയിലുള്ള ഘടനാവാദത്തിന് ശാസ്ത്രീയഭദ്രത കൈവരുത്തിയ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആര്?
11. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ ഭാഷാവിജ്ഞാനം, ഭാഷാനിർവഹണം എന്നീ ദ്വന്ദ്വസങ്കല്പം അവതരിപ്പിച്ച ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആര്?
12. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ ഭാഷ-ഭാഷണം (ലാങ്-പരോൾ) ദ്വന്ദ്വം അവരിപ്പിച്ചത് ആര്?
13. ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവ്?
14. സൊസ്സ്യൂറിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഷാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം ഏത്?
15. സാദൃശ്യപരമായ ബന്ധങ്ങൾക്ക് സൊസ്സ്യൂർ പറയുന്ന പേര്?
16. വിവരണാത്മകരീതിയുടെ ആവിഷ്കർത്താവ്?

17. ഭാഷയിലെ അർത്ഥയുക്തരൂപങ്ങളെ ബ്ലൂംഫീൽഡ് വിഭജിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?
18. സന്നിഹിത ഘടകാപഗ്രഥനത്തിന്റെ വക്താവ്?
19. പദസംഹിതരചനാവ്യാകരണം ആവിഷ്കരിച്ചത് ആര്?
20. രചനാനന്തരണ പ്രജനകവ്യാകരണം ഒരു സിദ്ധാന്തമായി ആവിഷ്കരിച്ച ഭാഷാ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ?

Answers

1. വാക്യം
2. ആശയവിനിമയം
3. വാക്യം
4. കർത്താവും ക്രിയയും മാത്രം ചേർന്ന വാക്യങ്ങൾ
5. ഘടനാപരമായി പൂർണ്ണമായ വാക്യങ്ങൾ
6. ലുപ്തവാക്യം
7. സംബോധനാ വാക്യം
8. വ്യാക്ഷേപകങ്ങൾ
9. വാക്യം
10. സെലിഗ് ഹാരിസ്
11. നോം ചോംസ്കി
12. ഫെർഡിനാൻറ് ഡി. സൊസ്സ്യൂർ
13. ഫെർഡിനാൻറ് ഡി സൊസ്സ്യൂർ
14. A Course in GeneraL Linguistics
15. സഹവാസബന്ധങ്ങൾ
16. ബ്ലൂംഫീൽഡ്
17. പരാശ്രിതം, സ്വതന്ത്രം
18. ബ്ലൂം ഫീൽഡ്
19. നോം ചോസ്കി
20. നോം ചോംസ്കി

SGOU

Assignment

1. ആധുനിക ഭാഷ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവായ ഫെർഡിനാന്റ് ഡി സൊസ്സ്യൂറിന്റെ ഭാഷാ ശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പറ്റി അപഗ്രഥിക്കുക.
2. നോം ചോംസ്കിയുടെ ഭാഷാശാസ്ത്ര സങ്കല്പനങ്ങളെപ്പറ്റി വിശകലനം ചെയ്യുക.

References

1. കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. എൻ. എൻ. ആനന്ദൻ, ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ ചോംസ്കിയൻ വിപ്ലവം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
3. വേണുഗോപാലപ്പണിക്കർ, നോം ചോംസ്കി, വിശ്വദർശനം, തൃശ്ശൂർ.
4. വി. ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
5. പ്രൊഫ. പി. മാധവൻ, ചോംസ്കിയൻ വാക്യഘടനാപഠനം, തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാള സർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണം, തിരൂർ.

BLOCK 02

ഭാഷ: സമൂഹവും പ്രയോഗവും

SGOU

യൂണിറ്റ് 1

ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനം

Learning Outcomes

- ഭാഷയ്ക്കുള്ളിലെ ഭാഷകളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നു
- കേരളത്തിലെ വിവിധ ഭാഷാഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സാമാന്യ അറിവ് നേടുന്നു
- വ്യക്തിഭാഷ, മാനകഭാഷ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഗ്രഹിക്കുന്നു
- ഭാഷാഭേദകാരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ഭാഷാഭേദ വിജ്ഞാനത്തെ വിലയിരുത്തുന്നു
- സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നു
- ഭാഷാഭേദനിർണ്ണയത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഷാശാസ്ത്ര സമീപനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു

Prerequisites

മനുഷ്യസൃഷ്ടിയായ എന്തിനും നിർവ്വചനം ദുഷ്കരമാണെന്നത് വസ്തുതയാണ്. ഭാഷയുടെ നിർവചനത്തിലും അതിവ്യാപ്തിയോ അവ്യാപ്തിയോ ആയ ദോഷം കടന്നു കൂടുന്നതിതുകൊണ്ടാണ്. 'മനുഷ്യൻ ആശയവിനിമയത്തിനുപയോഗിക്കുന്നതും, ആശയവുമായി വ്യവസ്ഥാപിത ബന്ധമുള്ളതുമായ ഉച്ചാരണ ശബ്ദങ്ങളുടെ സ്വരൂപഘടനയോടുകൂടിയ അഭ്യസ്തവൃത്തിയാണ് ഭാഷ' എന്ന് ഭാഷയെ നിർവ്വചിക്കുന്നു. മനുഷ്യഭാഷകളിൽ പ്രാദേശികവും, സാമൂഹികവുമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉച്ചാരണം, വ്യാകരണം, പദം, അർത്ഥം എന്നീ മേഖലകളിൽ പ്രകടമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഈ വ്യതിയാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന ഭാഷാശാസ്ത്ര ശാഖയാണ് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനീയം (Dialectology). സാമൂഹികമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭാഷാവ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനീയം ചർച്ച ചെയ്യുമെങ്കിലും ഈ പഠനം സവിശേഷ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് പ്രാദേശികമായ ഭാഷഭേദങ്ങൾക്കാണ്. ജാതിവ്യത്യാസം, സാമൂഹികമായ ഉച്ചനീചത്വം മുതലായ ഘടകങ്ങൾ ഭാഷാഭേദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഒരേ മതക്കാരോ, സമുദായക്കാരോ പലസ്ഥലങ്ങളിലായി സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രാദേശിക ഭാഷാസ്വഭാവം ഒന്നായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ? ഇങ്ങനെ ഒരേ സമൂഹത്തിന്റെ സംസാരഭാഷയ്ക്ക് പ്രാദേശിക വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനീയത്തിൽ പ്രാദേശിക ഭാഷകൾക്ക് പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നത്. തദ്ദേശീയഭാഷയും അന്യഭാഷയും കൂടിചേരുന്നതാണ് ഭാഷാമിശ്രം.

ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരു വിഷയപഠനം എന്നതിലുപരിയായി തുടർഗവേഷണത്തിനുള്ള സാധ്യത കൂടി തുറന്നിടുന്ന മേഖലയാണ്. ഇതര ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക മേഖലയിലൂടെ തൊഴിലന്വേഷണം പോലെ തന്നെയുള്ള അവസരങ്ങൾ ഭാഷാശാസ്ത്ര മേഖലയിൽ നിന്നു ലഭിയ്ക്കും.

ഭാഷകൾക്കുള്ളിലെ ഭാഷ എന്ന സാമാന്യാർത്ഥത്തിൽ പറയുന്ന ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ പഠനം ഇത്തരത്തിലൊരു ഗവേഷണമേഖലയാണ്. ആധുനിക വിവരസാങ്കേതികതയുടെ കാലത്ത് സ്ഥലകാല വ്യതിയാനങ്ങൾ അകന്നപ്പോൾ ഭാഷാഭേദം ഇല്ലാതായിത്തീരുമെന്ന ഒരു തോന്നൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കൂടുതൽ കരുത്തോടെ തന്നെ മിക്ക ഭാഷയിലും നിലനിൽക്കുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുത. കംപ്യൂട്ടേഷണൽ ലിംഗ്സ്റ്റിക്സിന്റെ പഠനമേഖല ഉപയോഗിച്ച് വിവിധ മാനകഭാഷാപ്രദേശങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ചരിത്രവും പഠിക്കുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ ഭാഷകളുടെ ഗോത്രപരമായ വിഭജനത്തിന്റെ മേഖലയിലും പുതിയ പഠനാന്വേഷണത്തിൽ സാധ്യതകളേറെയാണ്. ദശകങ്ങൾക്ക് മുൻപുള്ള കണ്ടെത്തലായി നിൽക്കുന്ന ഭാഷാഗോത്രസങ്കൽപ്പങ്ങളെ പുതിയ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനങ്ങളുടെ പിൻബലത്തിൽ അപഗ്രഥന വിധേയമാക്കിയാൽ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിന് അതൊരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും.

Keywords

ഭാഷാഭേദം - വ്യക്തിഭാഷ - മാനകഭാഷ - ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനം - സാമൂഹികഭാഷാഭേദം

Discussion

വ്യക്തിഭാഷ

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാഷയാണ് വ്യക്തിഭാഷ. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സകല ഭാഷണശീലങ്ങളുടെയും ആകെത്തുകയാണത്. ഒരാൾ തന്റെ വീട്ടിലും പൊതുവേദിയിലും ജോലിസ്ഥലത്തും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ സമാനമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഒരു തവണ പ്രയോഗിച്ച അതേ രീതിയിൽ തൊട്ടടുത്ത തവണ ഭാഷാപ്രയോഗം സാധ്യവുമല്ല. അപ്പോൾ ഒരേ വ്യക്തിതന്നെ വ്യത്യസ്തസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉച്ചരിക്കുന്ന ഭാഷാവ്യതിയാനങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകും. വ്യക്തിയുടെ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉച്ചഭേദം മാത്രമല്ല; അയാൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷാവ്യതിരിക്തതയും അബോധതലത്തിൽ ശ്രോതാവ് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു വ്യക്തിഭാഷകൾക്ക് തമ്മിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടുപിടിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലും പ്രായോഗികബുദ്ധി അവയെ കണക്കിലെടുക്കാറില്ല. വ്യക്തി പരമ്പരാഗതമായും സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ചും ആർജ്ജിക്കുന്ന സംസ്കാരം അയാളുടെ ഭാഷണശീലങ്ങളെ നിർണ്ണായകമായി സ്വാധീനിക്കും. വ്യക്തിഭാഷകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഭാഷാഭേദം. ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ സമാഹാരം ഭാഷയും. അപ്പോൾ ഭാഷയെന്നത് വ്യക്തിഭാഷകളുടെ സാകല്യമാണെന്ന് തെളിയുന്നു.

മാനകഭാഷ

ഏറ്റവും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതോ എല്ലാ ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽനിന്നും സമദൂരത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതോ ആയ ഭാഷാഭേദം കണ്ടെത്തി അക്കാദമികൾ പോലുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ മുഖേന നിഘണ്ടു, വ്യാകരണാദികൾ മുതലായവ നിർമ്മിച്ച് വിപുലമായ ജനാംഗീകാരം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് മാനകഭാഷ. ഒരു ഭാഷാഭേദത്തിലും നിലവിലില്ലാത്ത പ്രയോഗങ്ങളും അപൂർവ്വമായി മാനകഭാഷയുടെ നിർമ്മിതിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. പദങ്ങൾ, വാക്യഘടനാരീതി തുടങ്ങി ഓരോ ഘടകങ്ങളും വിശദമായ വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കിയായിരിക്കണം മാനകഭാഷയുടെ നിർമ്മിതി.

കൃത്രിമമായി പാകപ്പെടുത്തുന്നതാണ് മാനകഭാഷ. ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇട

യിൽ നിലവിലിരിയ്ക്കുന്ന ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ സുഗമമായ ആശയസംവേദനം അസാധ്യമാക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത കടമ്പ മറികടക്കാനുള്ള ഉപായമായി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതാണ് മാനകഭാഷ. പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും മാനകഭാഷയിലായിരിക്കും. അധ്യാപനമാധ്യമമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതും മാനകഭാഷതന്നെ. 'പ്രധാനമായും ആശയവിനിമയം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതും സാമാന്യമായി സ്വീകാര്യരീതി എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നതും സാഹചര്യവ്യത്യാസങ്ങൾ അധികമായി പ്രദർശിപ്പിക്കാത്തതും ശുദ്ധഭാഷ എന്ന സങ്കല്പനത്തിന് അടിസ്ഥാനമായതും ഔപചാരികസന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വാഭാവികരീതിയായി പരിഗണിക്കുന്നതുമായ ഭാഷാപ്രയോഗത്തെ മാനകഭാഷ എന്ന് പറയുന്നു.'

ഭാഷാഭേദം

ഒരേ ഭാഷ തന്നെ ദേശം, മതം, ജാതി, ലിംഗം എന്നിവയുടെ വ്യത്യാസം കൊണ്ട് വ്യത്യസ്തതരത്തിൽ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മഴ എന്നതിന് കോഴിക്കോട് മയ എന്നാണ് പറയുന്നത്. തൃശ്ശൂരിലെ കൊള്ളി മറ്റു ജില്ലകളിൽ കപ്പ, മരച്ചീനി, പൂള, ചീനി എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. അവൻ എന്നതിന് ഉത്തരകേരളത്തിൽ ഓൻ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഉത്തരകേരളീയൻ ഇലയെടുത്ത് ചാടുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗത്തുള്ളവർ ഇലയെടുത്ത് കാട്ടിക്കളയുകയോ ഇലയെടുത്ത് എറിയുകയോ ആണ് ചെയ്യുന്നത്. പദതലത്തിലും അർത്ഥതലത്തിലും ഉച്ചാരണത്തിലും സംഭവിക്കുന്ന ഇത്തരം മാറ്റങ്ങൾ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുന്നതോടെ ഭാഷണത്തിന്റെ ശൈലി മാറിപ്പോകുകയും ഭാഷയ്ക്കുള്ളിലൊരു ഭാഷ നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെയാണ് ഭാഷാഭേദം എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരേ ഭാഷയ്ക്കകത്ത് സംഭവിക്കുന്ന ഇത്തരം വ്യതിയാനങ്ങളുടെ കാരണം എന്താണെന്ന് നോക്കാം.

1. ദേശവ്യത്യാസം

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ എന്നിങ്ങനെ കേരളം പഴയകാലത്ത് മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉത്തരമധ്യദക്ഷിണകേരളത്തിലെ ഭാഷകൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായത് ഈ വിഭജനം മൂലമാണ്. ലക്ഷദ്വീപിൽ സംസാരിക്കുന്ന മലയാളവും നമ്മുടെ മലയാളവും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നത് കേരളം ലക്ഷദ്വീപിൽനിന്ന് സമുദ്രത്താൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്. സഹ്യനപ്പുറത്തുള്ള തമിഴകവും സഹ്യനിപ്പുറത്തുള്ള തമിഴകവും ആദ്യകാലത്ത് ഒരേ ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് അവയിലെ ഭാഷകൾ തമിഴ് മലയാളങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത് ഭാഷാഭേദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച വർദ്ധിച്ച് വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളായി തീർന്നതിന് തെളിവാണ്.

2. ജാതിമത വ്യത്യാസം

ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, ക്രിസ്ത്യൻ എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും അവരുടേതായ പ്രത്യേക പദങ്ങളുണ്ട്. പിതാവ് എന്ന പദത്തെ കുറിയ്ക്കാൻ ബാപ്പ, ഉപ്പ, അച്ഛൻ, അപ്പച്ഛൻ, അപ്പൻ, പപ്പ തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അച്ഛൻ അമ്മയുടെ സഹോദരനാണ്. ഹിന്ദുക്കൾക്കാകട്ടെ പിതാവും. അമ്മയുടെ സഹോദരനെ ഹിന്ദുക്കൾ വിളിക്കുന്നത് അമ്മാവൻ എന്നാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥ ശക്തമായി നിലനിൽക്കേണ്ടത് മുൻകാല സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്തരം അവസ്ഥകളെ ബോധപൂർവ്വം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക സ്വഭാവം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.

3. വർഗ്ഗവ്യത്യാസം

മേലാളന്റെയും കീഴാളന്റെയും ഭാഷകൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ജാതികേന്ദ്രീകൃതമായ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥ സമ്പദ്കേന്ദ്രീകൃതമായ അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് പരിണമിക്കുമ്പോൾ ഈ അവസ്ഥ കൂടുതൽ ശക്തമായി സമൂഹത്തിൽ വേരുറപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സമ്പത്തും ജാതിയും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന പാരസ്പര്യം ക്രമേണ തകർന്നു പോയപ്പോഴും ജാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പദസഞ്ചയങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ തുടർന്നു. അധികാരിയുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ തന്റേതാക്കി മാറ്റുകയെന്ന അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവന്റെ ആഗ്രഹം പല മേഖലകളിലും നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തി. എങ്കിലും അടിസ്ഥാന പദസഞ്ചയങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ ഒരു കാലത്ത് തുടർന്നു. അടിയൻ, കുപ്പാട്, വിടകൊള്ളുക, മുഖം കാണിക്കുക തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ

കീഴാളരും നോം, പള്ളിയുറക്കം, തേവാരം തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ മേലാളരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രം ഈ മേഖലയിലാണ് ഏറ്റവുമധികം പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നത്.

4. **സ്ത്രീപുരുഷവ്യത്യാസം**

പഴയ സംസ്കൃതനാടകങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ പ്രാകൃതത്തിലും പുരുഷൻമാർ സംസ്കൃതത്തിലുമാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്. പുരുഷൻമാരിൽ തന്നെ ദേവൻമാർ, രാജാക്കൻമാർ തുടങ്ങിയ ഉന്നതകുലജാതർക്കു മാത്രമേ സംസ്കൃതം പറയാവൂ. വിദൂഷകൻ തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങൾ പ്രാകൃതമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അവരെ സ്ത്രീകൾക്കു തുല്യം കണക്കാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സങ്കല്പമനുസരിച്ച് ഉന്നതകുലജാതമാരേ വീരപുരുഷൻമാരാകൂ എന്നതുകൊണ്ടാണ് കാവ്യനാടകാദികളിൽ അപ്രകാരം ഭാഷാവ്യതിയാനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

കരീബു വർഗ്ഗക്കാർക്കിടയിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും വ്യത്യസ്ത ഭാഷയുണ്ട്. ജർമ്മനിയിൽ ജൂതന്മാർക്കിടയിൽ പുരുഷന്മാർ ഹീബ്രുവും സ്ത്രീകൾ ജർമ്മനുമാണ് അഭിവാദനവേളകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്ത് നടപ്പുള്ളതോ ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിൽ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ ഭാഷയാണ് ഭാഷാഭേദം.

മലയാളത്തിൽ ആങ്ങള എന്ന പദം സ്ത്രീകൾക്കും പെങ്ങൾ എന്ന പദം പുരുഷന്മാർക്കും സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസം ഭാഷാവ്യത്യാസത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.

ഭാഷയും സമൂഹവും

ഓരോ സമൂഹത്തിനും അവരുടെ ആശയങ്ങളും ചിന്തകളും ഗ്രഹിക്കുവാനും പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ഉപാധി ഭാഷയാണ്. ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും അതിന്റെ പ്രയോജനങ്ങളും ആധുനികസമൂഹം ചർച്ചചെയ്യുന്നു. ചിന്തയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഭാഷയാണെന്നും ഭാഷയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ചിന്തയാണെന്നും ചിന്തയും ഭാഷയും പരസ്പരം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഭാഷാപഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

സമൂഹവും ഭാഷയും തമ്മിൽ ആഴത്തിലുള്ള ബന്ധമാണുള്ളത്. ഭാഷയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം ആശയവിനിമയമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ആശയവിനിമയം അനിവാര്യവുമാണ്. ഭാഷ സമൂഹത്തിൽ പല തരത്തിലും പ്രകടമാകുന്നു. അതുപോലെ സാമൂഹികമായ അവസ്ഥകൾ പ്രകടമാകുന്നത് ഭാഷയിലൂടെയും. സമൂഹം ശാന്തമാകുന്നതിനും അക്രമാസക്തമാകുന്നതിനും ഭാഷ കാരണമാകുന്നു. അധികാരം സമൂഹത്തിൽ ഇടപ്പെടുന്നത് ഭാഷയിലൂടെയാണ്. സാമൂഹ്യമാറ്റം സാധ്യമാകുന്നതും ഭാഷയിലൂടെയാണെന്ന് പറയാം. സമൂഹത്തിൽ സംസ്കാരം രൂപപ്പെടുന്നതിനും സാംസ്കാരിക കൈമാറ്റത്തിനും ഭാഷ കൂടിയേ തീരൂ.

ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനവും സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനവും

ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് ഉപശാഖകളാണ് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനവും സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനവും. ഇവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാദേശികഭേദങ്ങൾ പഠിക്കാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു പണ്ടത്തെ ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനപഠനങ്ങൾ.

ഭാഷയുടെ പ്രാദേശികഭേദങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനമേഖലയുടെ ലക്ഷ്യം. മറവിയിലേയ്ക്ക് മാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന ഭാഷാപദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തി അനന്തരതലമുറയിലേയ്ക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയാണ് ഈ മേഖലയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ശുദ്ധമായ ഭാഷാഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനമേഖലയിൽ ഗവേഷകർ നടത്തുന്നത്. മാനകീകരണം കൊണ്ട് ഏറ്റവും കുറച്ച് മാത്രം മാറിയിരിയ്ക്കുന്ന ഭാഷാഭേദമാണ് ശുദ്ധമായ ഭാഷാഭേദം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

1964–ലാണ് സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി ഒരു കോൺഫറൻസ് നടന്നത്. കാലിഫോർണിയ സർവ്വകലാശാലയിൽ വെച്ചുനടന്ന ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ലേഖനമാണ് വി

ല്യം ബ്രൈറ്റിന്റേത്. സാമൂഹികഭാഷാ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏഴു മാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഈ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. (1) വക്താവിന്റെ സാമൂഹിക വ്യക്തിത്വം (2) ശ്രോതാവിന്റെ സാമൂഹിക വ്യക്തിത്വം (3) ഭാഷണം നടക്കുന്ന ചുറ്റുപാട് (4) സാമൂഹികഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ സമകാലികവും ബഹുകാലികവുമായ അപഗ്രഥനം (5) ഭാഷയെക്കുറിച്ച് വക്താവിന്റെ വിലയിരുത്തൽ (6) ഭാഷാഭേദവ്യത്യാസങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി (7) സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രയുക്തത.

ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനവും സാമൂഹ്യഭാഷാവിജ്ഞാനവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ

ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനം

1. ഗ്രാമീണ മധ്യവയസ്കരായ ആവേദകരെ ആശ്രയിക്കുന്നു.
2. ആവേദകരിൽനിന്ന് ലഭിച്ച വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത പരിവർത്തനങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നു.
3. ഭാഷണസ്വഭാവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നില്ല.
4. ശൈലീവ്യതിയാനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.
5. ഭാഷയിലെ പ്രാദേശികഭേദങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.
6. ഗവേഷണം നടത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ച് കൃത്യത നേടുന്നു.
7. സ്ഥിതിവിവര കണക്കുകളെ ആശ്രയിക്കുന്നു.
8. ഭാഷാശാസ്ത്രചരങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല.
9. വിവരണാത്മകവ്യാകരണം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന്റേതായ സാഹിത്യസമ്പത്തുള്ളതു കൊണ്ട് കാര്യപദ്ധതിക്കായി മറ്റു പദ്ധതികളെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല.
10. നിലവിലുള്ള ഭാഷാപരിണാമങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നു.
11. ആവേദകരെ പരീക്ഷണശാലകളിൽ എത്തിക്കുന്നു.
12. ഉപരിതലസ്പർശിയായ ഗവേഷണരീതി.

സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനം

1. ഭാഷയുടെ വൈവിധ്യത്തിൽ ഊന്നുന്നു.
2. വ്യതിയാന കാരണങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നു.
3. സ്വന്തം ഭാഷണത്തിൽ വ്യക്തി ഏറ്റവും കുറച്ച് ശ്രദ്ധിച്ച് സ്വാഭാവിക ഭാഷണത്തിൽ ഊന്നൽ നൽകുന്നു.
4. സ്വാഭാവിക ഭാഷണത്തോടൊപ്പം ആകസ്മിക ഭാഷണം, സശ്രദ്ധ ഭാഷണം എന്നിവയിലൂന്നുന്നു.
5. ഭാഷണസന്ദർഭം, ഭാഷണശൈലി എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു.
6. ആവേദകരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ച് കൃത്യത നേടുന്നു.
7. മറ്റു പദ്ധതികളെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല.
8. അവയെ കണ്ടുപിടിച്ച് സാമൂഹികഘടകങ്ങളായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.
9. തനതായ വ്യാകരണപദ്ധതിയുണ്ട്. സാമൂഹികഘടകങ്ങളോടും സ്ഥിതിവിവരശാസ്ത്രത്തോടും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
10. ഭാഷാപരിണാമഗതിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു
11. ആവേദകരെ തേടി അവരുടെ സ്വാഭാവിക താവളങ്ങളിലെത്തുന്നു.
12. അഗാധതലസ്പർശിയായ ഗവേഷണ രീതി.

Recap

- ഒരു വ്യക്തിയുടെ സകല ഭാഷണശീലങ്ങളുടെയും ആകെത്തുകയാണ് അയാളുടെ ഭാഷ
- വ്യക്തിഭാഷകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഭാഷാഭേദം
- കൃത്രിമമായി നിർമ്മിക്കുന്നതാണ് മാനകഭാഷ
- പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും മാനകഭാഷയിലായിരിക്കും.
- ഒരേ ഭാഷയ്ക്കകത്ത് സംഭവിക്കുന്ന വ്യതിയാനമാണ് ഭാഷാഭേദം
- ഭാഷാഭേദത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ-ദേശവ്യത്യാസം, ജാതിമതവ്യത്യാസം, വർഗ്ഗവ്യത്യാസം, സ്ത്രീപുരുഷഭേദം.
- ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാന ഉപശാഖകൾ-ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനവും സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനവും
- ഒരേ ഭാഷ തന്നെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ സംസാരിച്ചു വരുന്നു.
- ഒരോ വ്യക്തിയെയും, അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഷാപ്രയോഗമാണ് വ്യക്തിഭാഷ
- തദ്ദേശീയഭാഷയും അന്യഭാഷയും കൂടിചേരുന്നതാണ് ഭാഷാമിശ്രം
- ഉപഭാഷകൾ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ വിലപ്പെട്ട മാതൃകകളാണ്
- ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും ഭാഷാഭേദപഠനത്തിൽ പ്രധാനമാണ്

Objective Type Questions

1. ഭാഷാഭേദം എന്നാലെന്ത്?
2. പ്രധാന ഭാഷാഭേദ കാരണങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
3. മാനകഭാഷ എന്നാലെന്ത്?
4. വ്യക്തിഭാഷ എന്നാലെന്ത്?
5. ഭാഷാമിശ്രം എന്നാലെന്ത്?
6. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് ഉപശാഖകൾ ഏതെല്ലാം?
7. ഭാഷാവിജ്ഞാന മേഖലയുടെ ലക്ഷ്യമെന്ത്?
8. സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യ കോൺഫറൻസ് നടന്നതെന്ന്? എവിടെ?
9. സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ത്?
10. ഭാഷാഭേദ വിജ്ഞാനീയത്തിൽ എന്തിനാണ് പ്രാധാന്യം?

Answers

1. ഒരേ ഭാഷയ്ക്കുള്ളിലെ വ്യത്യാസം (വ്യതിയാനം)
2. ദേശം, ജാതി, മതം, വർഗ്ഗം, സ്ത്രീപുരുഷഭേദം, ഭൂമിശാസ്ത്ര ചരിത്രപരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ
3. കൃത്രിമമായി പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്ന ഭാഷ
4. ഒരോ വ്യക്തിയെയും, അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഷാപ്രയോഗമാണ് വ്യക്തിഭാഷ
5. തദ്ദേശീയഭാഷയും അന്യഭാഷയും കൂടിചേരുന്നതാണ് ഭാഷാമിശ്രം
6. ഭാഷാഭേദ വിജ്ഞാനവും സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനവും
7. ഭാഷയുടെ പ്രാദേശികഭേദങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുക
8. 1964, കാലിഫോർണിയ
9. ഭാഷയുടെ സാമൂഹിക ശാസ്ത്ര വൈവിധ്യത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നു
10. പാദേശികശികഭാഷകൾക്ക്

Assignment

1. കേരളത്തിലെ വ്യത്യസ്ത ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമാക്കുക.
2. ഭാഷാനിർവ്വചനവും ഭാഷാഭേദകാരണങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുക.
3. ഭാഷാഭേദവിജ്ഞാനവും സാമൂഹ്യഭാഷാവിജ്ഞാനവും താരതമ്യാത്മകമായി വിലയിരുത്തുക.

References

1. ആൻഡ്രൂസ് എ. പി., ഭാഷാശാസ്ത്രം: സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും - മലയാളത്തിൽ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. ഇ. വി. എൻ. നമ്പൂതിരി, ഭാഷാവിജ്ഞാനീയം, പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.
3. കെ. ഗോദവർമ്മ., കേരള ഭാഷാവിജ്ഞാനീയം, കേരള സർവകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം.
4. കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയർ, ഭാഷാശാസ്ത്രവിവേകം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം.
5. രവിശങ്കർ. എസ്. നായർ., ഭാഷയും ഭാഷാശാസ്ത്രവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

6. കെ. ജോയ്പോൾ, സോളി,. വി. ആർ, ഭാഷാശാസ്ത്രം : സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, മലയാളപഠന ഗവേഷണ കേന്ദ്രം, തൃശ്ശൂർ.

SGOU

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

യൂണിറ്റ് 2

ഭാഷാഭേദഭൂപടം

Learning Outcomes

- ഭാഷണസമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് നേടുന്നു
- ഭാഷാഭേദം എന്ന പരികൽപ്പനയെ പരിചയപ്പെടുന്നു
- ഭാഷയും ഇടവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഗ്രഹിക്കുന്നു
- ഭാഷാഭേദഭൂപടത്തിന്റെ സവിശേഷകൾ കണ്ടെത്തുന്നു
- സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രമെന്ന പഠനമേഖലയെ പരിചയപ്പെടുന്നു

Prerequisites

സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രം

സാമൂഹികമായ അസ്തിത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഭാഷ എങ്ങനെ മാറുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രം. ഭാഷയും അത് വ്യവഹരിക്കുന്ന സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലൂടെ വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ജാതി- മത- വർഗ്ഗ-വർണ്ണ- അധികാര - തൊഴിൽ - സാമ്പത്തിക - കൂട്ടങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹത്തെ സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രം. ഇടത്തെയും അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തെയും സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രം പ്രശ്നവത്ക്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ പൊതുഭാഷയും സവിശേഷഭാഷയും വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് വിഷയത്തിന്റെ പ്രസക്തി. ആ നിലയിൽ ഭാഷയുടെ എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള വ്യതിയാനങ്ങളും, വ്യതിയാനത്തിനു പിന്നിലെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പ്രേരണകളും സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ പഠന വിധേയമാകുന്നു.

ഭാഷണസമൂഹം

ഭാഷയും അതു സംസാരിക്കുന്ന സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സാമൂഹിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന വിഷയമാണ്. ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തെ ഭാഷണ സമൂഹം (speech community) അഥവാ ഭാഷാസമൂഹം (linguistic community) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഷണസമൂഹത്തെ വേർതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതിലും നിർവ്വചിക്കുന്നതിലും നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ പരസ്പരം ആശയവിനിമയം നടത്തുന്ന വ്യക്തികളെല്ലാം ചേർന്നതാണ് ഒരു ഭാഷണസമൂഹം എന്ന് ഹോക്കറ്റ് നിർവചിക്കുന്നു. ഭാഷണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ആരൊക്കെ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചു ഭാഷണരീതികൾ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. ഭാഷകരുടെയും കേൾവിക്കാരുടെയും സാമൂഹിക ധർമ്മമനുസരിച്ച് (social role) ഭാഷാരീതി മാറുന്നു. മാനകഭാഷയും പ്രാദേശികഭാഷയും ഭാഷാസമൂഹത്തിന്റെ സവിശേഷതകളാണ്.

ഭാഷാഭേദം

കൃത്യമായ രൂപവും ഘടനയുമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഭാഷ കരുതപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ വ്യതിയാനം ഭാഷകളുടെ ഒരു പൊതുസ്വഭാവമാണ്. എല്ലാ ഭാഷകളിലും പലതരത്തിലുള്ള ഭാഷാഭേദങ്ങൾ (language varieties) നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. പ്രാദേശികത, സാമൂഹ്യസ്ഥിതി, സന്ദർഭം എന്നിവയനുസരിച്ചും ഭാഷയ്ക്ക് വ്യതിയാനമുണ്ടാകുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാഷയാണു വ്യക്തിഭാഷ അഥവാ തന്മൊഴി. വ്യക്തിഭാഷകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഭാഷാഭേദം. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ ഭാഷയും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരുടെ ഭാഷയും തമ്മിൽ പെട്ടെന്നു തിരിച്ചറിയാവുന്ന തരത്തിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. വീട്ടിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയല്ല ഔപചാരിക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വിവിധ തലമുറകളുടെ ഭാഷകൾ തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഇതൊക്കെയല്ലാതെ, ലിഖിതഭാഷയും സംസാരഭാഷയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ dialects, regional varieties, sociolects, accents, jargons, registers, slangs, colloquial speech എന്നൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പല തരത്തിലുള്ള ഭാഷാഭേദങ്ങളാണ്. മലയാളത്തിൽ എനിക്ക്, എനക്ക്, അനക്ക്, എനുക്ക്, യെനിക്ക് എന്നിങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഉദാഹരണം. ഭാഷാഭേദ നിർണയത്തിനു പ്രത്യക സ്ഥലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. നാം ആരിൽ നിന്നാണോ പദങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത്, ആ ആളിനെ ആവേദകൻ എന്നും ആരാണ് പദങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത് ആ ആളിനെ വിശ്ലേഷകൻ എന്നും പറയുന്നു.

Keywords

ഭാഷാഭേദമേഖലകൾ - ഭാഷാഭേദഭൂപടങ്ങൾ - സമഭാഷാംശസീമാരേഖ - കേന്ദ്രമേഖല - അവശിഷ്ടമേഖല - പരിവർത്തനമേഖല

Discussion

ഒരു ഭാഷാഭേദമേഖലയിൽ ഉച്ചാരണം, പദം, വ്യാകരണരൂപം, അർത്ഥം എന്നിവയിലെല്ലാം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഒരേ പദം വ്യത്യസ്തരീതിയിൽ ഉച്ചരിക്കുക, ഒരേ അർത്ഥമുള്ള വ്യത്യസ്ത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക, ഒരേ വ്യാകരണധർമ്മം സൂചിപ്പിക്കാൻ വ്യത്യസ്തരൂപങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക, ഒരേ പദത്തിന് വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക-ഇങ്ങനെയുള്ള സവിശേഷതകൾ ഓരോന്നും ഏതേത് സ്ഥലങ്ങളിലാണുള്ളത് എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി തയ്യാറാക്കുന്ന ഭൂപടങ്ങളെയാണ് ഭാഷാഭേദ ഭൂപടങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്.

ചോദ്യാവലികളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിലെ പദസഞ്ചയം നിഘണ്ടുവിന്റെ രൂപത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഭാഷാഭേദഭൂപടത്തിന്റെ ആദ്യപടി. ഉദാ: മഷി എന്ന പദത്തിന് മഴി, മശി, മസി, മയി എന്നിങ്ങനെ ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ ഭൂപടത്തിൽ വ്യത്യസ്ത അതിർത്തികൾ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവയ്ക്ക് വ്യത്യസ്ത നമ്പറുകൾ നൽകിയാണ് അടിസ്ഥാന ഭൂപടം നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഇത്തരം ഭൂപടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചാർട്ടുകൾ നിർമ്മിയ്ക്കാം. ചാർട്ടിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷാഭേദത്തിന്റെ നേരെ കൊടുത്തിരിയ്ക്കുന്ന നമ്പറുകളിൽനിന്നും ആ നമ്പറുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാം. അങ്ങനെ ആ പ്രദേശത്തു ഇവരുടെ ഭാഷാഭേദങ്ങൾ കണ്ടെത്താം.

സമഭാഷാംശസീമാരേഖ

ഭാഷാഭേദഭൂപടങ്ങൾ ഓരോ പദത്തിനും നിർമ്മിക്കുകയാണ് ഭാഷാഭേദപഠനം ശാസ്

ത്രീയമായി നിർവഹിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം. ഓരോ പദത്തിന്റെയും വ്യാപ്തി പലതായിരിയ്ക്കും. പദങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയുടെ അതിർത്തിരേഖയാണ് ഇതിൽ പ്രധാനം. അതിർത്തിരേഖകൾ ഒരോന്നിനും വരച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഓരോ പദത്തിന്റെയും രേഖകൾ കയറിയിറങ്ങി കിടക്കും. കുറെ പദങ്ങളുടെ അതിർത്തി വരയ്ക്കുമ്പോൾ ചില പ്രദേശത്ത് രേഖകൾ ഒന്നിച്ച് കടന്ന് പോകുന്നത് കാണാം. ഇങ്ങനെയുള്ള അതിർത്തി രേഖകളാണ് സമഭാഷാംശസീമാരേഖകൾ. സമഭാഷാംശസീമാരേഖകൾ കടന്നുപോകുന്ന ഇടം ഒരതിർത്തിയായി കല്പിക്കാം. ഇങ്ങനെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന അതിരുകൾക്കുള്ളിലെ പ്രദേശമാണ് ഭാഷാഭേദമേഖല.

കേന്ദ്രമേഖല

ഒരു ഭാഷാഭേദമേഖലയ്ക്കുള്ളിൽ ഉള്ള ഒരു കേന്ദ്രത്തെ അനേകം സമഭാഷാംശസീമാരേഖകൾ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഭാഷാരൂപങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരതയുള്ള ഈ കേന്ദ്രം രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക പ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥലമായിരിയ്ക്കും. ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ ആൾക്കാർ ഇവിടെയുള്ള ഭാഷ അനുകരിക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രദേശങ്ങളെ കേന്ദ്രമേഖല എന്നു പറയുന്നു.

അവശിഷ്ടമേഖല

എല്ലാ ഭാഷാരൂപങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ സഞ്ചരിയ്ക്കാനും പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കാനും കഴിയില്ല. ചില വാക്കുകൾ പുറത്തേക്കു സഞ്ചരിക്കാതെ ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ ഒതുങ്ങിക്കൂടും. മറ്റ് പദങ്ങൾക്ക് കടന്നുചെന്ന് ആക്രമിക്കാൻ പറ്റുന്നതിനേക്കാൾ ദൂരത്തായിരിയ്ക്കും ഈ മേഖല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ മേഖലയ്ക്കകത്തെ പദത്തിന്റെ അതേ അർത്ഥമുള്ള പദങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടാക്രമണം തുടങ്ങിയാലും മറ്റു വാക്കുകളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട് ആ പദം സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. ഇങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന രൂപങ്ങളെ അവശിഷ്ടരൂപങ്ങളെന്നും അവശിഷ്ടരൂപങ്ങളുള്ള സ്ഥലത്തെ അവശിഷ്ടമേഖല എന്നും പറയുന്നു.

പരിവർത്തനമേഖല

രണ്ട് ഭാഷാഭേദങ്ങൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന സ്ഥലത്ത് രണ്ടിന്റെയും അംശങ്ങൾ കൂടിക്കലർന്ന ഭാഷാരീതി കാണാം. ഇവിടെ രണ്ടു ഭാഷാഭേദമേഖലകളെ വേർതിരിയ്ക്കുന്ന അതിർത്തി വ്യക്തമായിരിയ്ക്കുകയില്ല. ഭാഷാരൂപങ്ങൾ സ്ഥിരതയില്ലാതെ മാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന മേഖലയായതുകൊണ്ട് ഒന്നിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള പാതയിലായിരിക്കുമത്. ബാഹ്യപ്രേരണകൾ എപ്പോഴും സ്വാധീനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മേഖലയാണ് പരിവർത്തനമേഖല.

ഭാഷാഭേദമേഖല എന്നത് ഏകതാനമല്ല. അതിനുള്ളിലെ ഭാഷായിനങ്ങളുടെ വിതരണത്തിൽ പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണാം. പ്രദേശങ്ങൾക്ക് അതിർത്തികളുള്ളതുപോലെ തന്നെ ഭാഷാഭേദങ്ങൾക്കും അതിർത്തികളുണ്ട്. ഭാഷാഭേദഭൂപടങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെയാണ് ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ അതിർത്തി നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്. ഭാഷാഗവേഷണത്തിന്റെ പൂരകമാണ് ഭാഷാഭേദപഠനം. ഭാഷഭേദഭൂപടങ്ങൾ ഒരു വാക്കും എവിടെ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. ഭാഷ എപ്പോഴും ചലനാത്മകമാണ് എന്ന വസ്തുതയാണ് ഭാഷാഭേദപഠനം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

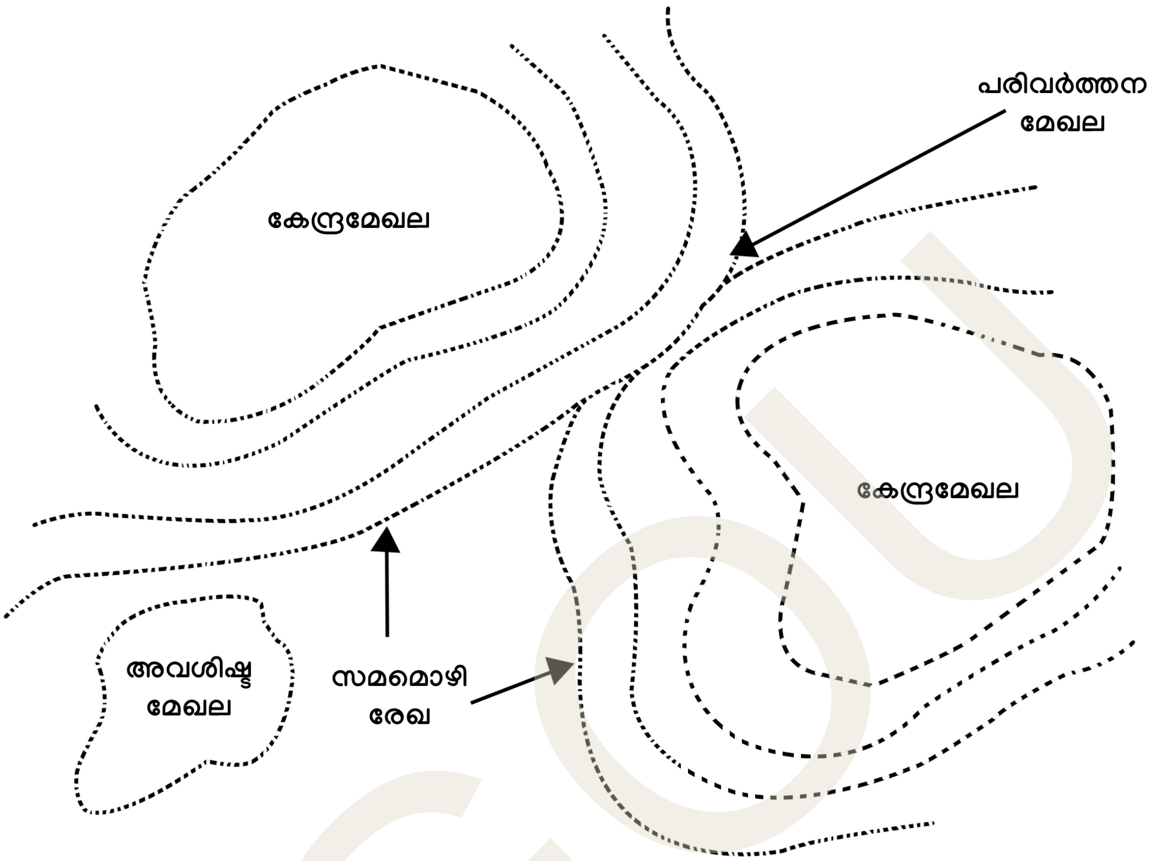

Recap

- ഭാഷാസവിശേഷതകൾ ഓരോന്നും ഏതേത് സ്ഥലങ്ങളിലാണുള്ളത് എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഭൂപടങ്ങളാണ് ഭാഷാഭേദഭൂപടങ്ങൾ.
- ഭാഷാഭേദം എന്നത് ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവമാണ്.
- ഭാഷാഭേദഭൂപടം
- പദസഞ്ചയവും നിഘണ്ടുരൂപവും
- പ്രദേശവും ഭാഷയും
- ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ സവിശേഷ പഠനമേഖല
- നാട്ടുമൊഴിവിജ്ഞാനീയം, സാമൂഹിക ഭാഷാവിജ്ഞാനീയം
- വ്യതിയാനങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ് വ്യക്തിഭാഷ
- ഭാഷയും സമൂഹവും തന്മയും
- സമഭാഷാംശസീമാരേഖകൾ: രേഖകൾ ഒന്നിച്ച് കടന്നുപോകുന്നു
- കേന്ദ്രമേഖല: ഭാഷാരൂപങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരത
- അവശിഷ്ടരൂപങ്ങളും അവശിഷ്ടമേഖലയും

- പരിവർത്തന മേഖല : ഭാഷാഭേദങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരതയില്ല, ഒന്നിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള പാത
- ബാഹ്യപ്രേരണകളുടെ സ്വാധീനം - പരിവർത്തന മേഖല

Objective Type Questions

1. തന്മൊഴി എന്നാലെന്ത്?
2. ആരാണ് ആവേദകൻ ?
3. ആരാണ് വിശ്ലേഷകൻ ?
4. ഭാഷാഭേദം അടയാളപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി തയ്യാറാക്കുന്ന ഭൂപടത്തിന്റെ പേര് എന്ത്?
5. ഉച്ചാരണം, പദം, വ്യാകരണരൂപം, അർത്ഥം എന്നിവയിലെല്ലാം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന മേഖലയ്ക്ക് പൊതുവിൽ പറയുന്ന പേര് എന്താണ് ?
6. ഭാഷാ ഭൂപടനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആദ്യ പടിയായി കണക്കാക്കുന്ന പ്രവർത്തനമെന്താണ് ?
7. കുറെ പദങ്ങളുടെ അതിർത്തി വരയ്ക്കുമ്പോൾ ചില പ്രദേശത്ത് രേഖകൾ ഒന്നിച്ച് കടന്നു പോകുന്നതായി കാണാം. ഇങ്ങനെയുള്ള അതിർത്തി രേഖകൾക്ക് പറയുന്ന പേരെന്താണ്?
8. ഒരു ഭാഷാഭേദമേഖലയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു കേന്ദ്രത്തെ അനേകം സമഭാഷാംശസീമാ രേഖകൾ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പ്രദേശത്തിന് പറയുന്ന പേരെന്ത് ?
9. അവശിഷ്ടരൂപങ്ങളുള്ള സ്ഥലത്തെ എന്ത് പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു ?
10. ബാഹ്യപ്രേരണകൾ എപ്പോഴും സ്വാധീനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഭാഷാരൂപങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരതയില്ലാത്തതും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ മേഖലയ്ക്ക് പറയുന്ന പേരെന്ത് ?

Answers

1. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാഷ
2. ആരിൽ നിന്നാണോ പദങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത് ആ ആളിനെ ആവേദകൻ എന്ന് പറയുന്നു
3. ആരാണോ പദങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത് ആ ആളിനെ വിശ്ലേഷകൻ എന്ന് പറയുന്നു
4. ഭാഷാഭേദഭൂപടം
5. ഭാഷാഭേദമേഖല
6. പദസഞ്ചയം നിഘണ്ടുവിന്റെ രൂപത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തുന്നു

7. സമഭാഷാംശസീമാരേഖ
8. കേന്ദ്രമേഖല
9. അവശിഷ്ടമേഖല
10. പരിവർത്തനമേഖല

Assignment

1. വ്യക്തിഭാഷകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഭാഷാഭേദം - പരിശോധിക്കുക.
2. ഭാഷാഭേദം എന്നാലെന്ത്? വിശദമാക്കുക.
3. ഭാഷാഭേദഭൂപടത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം? വിശദമാക്കുക.
4. സമഭാഷാംശസീമാരേഖയുടെ സവിശേഷതകൾ ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമാക്കുക.
5. കേന്ദ്രമേഖലയുടെ സവിശേഷതകൾ ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമാക്കുക.
6. അവശിഷ്ടമേഖലയുടെ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി വിവരിക്കുക.
7. പരിവർത്തനമേഖലയുടെ സവിശേഷതകൾ ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമാക്കുക.
8. ഭാഷാഭേദവും പ്രാദേശികതയും - ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
9. ഭാഷാഭേദനിർണ്ണയത്തിൽ ഭാഷാഭേദഭൂപടത്തിനും, സമഭാഷാസീമാരേഖയ്ക്കുമുള്ള പ്രാധാന്യം എന്ത്?

References

1. വി. ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. വി. ആർ . പ്രബോധനചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്ര നിഘണ്ടു, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
3. കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയർ, ഭാഷാവലോകനം, മൂന്നാം പതിപ്പ്, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം.
4. കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
5. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ, ഭാഷയും ഭാഷാശാസ്ത്രവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
6. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

7. സി. ജെ. ജോർജ്, വാക്കിന്റെ സാമൂഹിക ശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
8. പി. എം. ഗിരീഷ്, ഭാഷയും അധികാരവും, ഐ ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
9. പ്രൊഫ. എം. ശിവശങ്കരൻ., മനുഷ്യന്റെ ഉൽപ്പത്തി, പരിഷ്കരിച്ച മൂന്നാം പതിപ്പ്, കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്, തൃശ്ശൂർ.

SGOU

യൂണിറ്റ്
3

ഭാഷാപരിണാമം

Learning Outcomes

- ഭാഷാപരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് നേടുന്നു
- ഭാഷാപരിണാമരീതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നു
- ഭാഷാപരിണാമഹേതുക്കൾ കണ്ടെത്തുന്നു
- ആദാനത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു

Prerequisites

ഭാഷയും അധികാരവും

ഒരു പ്രദേശത്തെ ഭാഷാപ്രയോഗം അവിടത്തെ സാമൂഹികാധികാര ഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആധുനിക കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക ഘടന ഭാഷയിലൂടെ അധികാരബന്ധത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ വ്യത്യസ്ത മതവിഭാഗങ്ങളിൽ ഭാഷാഭേദങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. അവയിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭാഷാഭേദത്തോടാണ് ഹിന്ദു-മുസ്ലീം, ക്രിസ്ത്യൻ ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഭൂരിപക്ഷം ആവേദകർക്കും താല്പര്യം. ഹിന്ദു-മുസ്ലീം, ക്രിസ്ത്യൻ മതവിഭാഗക്കാരിൽ ഉൽക്കർഷവും ആകർഷകവുമായ മനോഭാവങ്ങൾ ഭാഷാഭേദങ്ങൾ ഭാഷാഭേദത്തോട് വച്ചു പുലർത്തുന്നവരുണ്ട്. സ്ത്രീ- പുരുഷന്മാർക്കനുസരിച്ചും, പ്രായം, വിദ്യാഭ്യാസം, സമ്പത്ത് എന്നിവയ്ക്കനുസരിച്ചും, ഭാഷാഭേദമനോഭാവങ്ങൾ മാറുന്നത് വിധേയത്വാധികാരവും ജ്ഞാനാധികാരവും ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഓരോ മതവിഭാഗവും തങ്ങളുടെ ഭാഷാഭേദങ്ങളോടുള്ള മനോഭാവവും നിലപാടും വ്യക്തമാക്കുന്നതിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്.

ഏകകാലികഭാഷാശാസ്ത്രവും ബഹുകാലിക ഭാഷാശാസ്ത്രവും

ഭാഷാപഠനത്തിലുള്ള രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സമീപനങ്ങളാണ് ഏകകാലികവും(synchronic) ബഹുകാലികവുമായ(diachronic)പഠനങ്ങൾ. സ്വിസ് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഫെർഡിനാൻഡ് ഡി സൊസ്യൂർ അവതരിപ്പിച്ച ഭാഷാപഠന സമീപനരീതികളാണ് ഇവ രണ്ടും. ഭാഷയുടെ ചരിത്രപരമായ പഠനമാണ് ബഹുകാലിക പഠനം. ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയെ ഒരുപ്രത്യേകകാലത്തിൽ മാത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ച് പഠിക്കുന്ന സമീപനമാണ് ഏകകാലികമായ ഭാഷാപഠനത്തിന്റേത്.

ഭാഷാപരിണാമം

ഒരേ കാലയളവിൽ തന്നെ, വ്യത്യസ്ത മാനദണ്ഡങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പഠനം നടത്തിയാൽ, ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും അനവധി ഭേദങ്ങളുണ്ടെന്ന് കാണാം. ഒരു ഭാഷയുടെ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ലിഖിതങ്ങൾ പഠനവിഷയമാക്കുമ്പോൾ ഭാഷാപരിണാമചരിത്രത്തിന്റെ ഒരേകദേശ രൂ

പം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു ഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്ത കാലയളവുകളിലെ ലിഖിതങ്ങൾ താരതമ്യപഠനവിധേയമാക്കുമ്പോൾ കാലം എപ്രകാരം ഭാഷയിൽ ഭേദഗതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നു തെളിയും. ഭാഷയിൽ കാലാന്തരത്തിൽ എന്തെല്ലാം ഭേദഗതികൾ/പരിണാമങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഭാഷാപരിണാമശാസ്ത്രത്തിലെ പഠനവിഷയം. ലിഖിതങ്ങളില്ലാത്ത ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭാഷാപരിണാമപഠനം ഒരു പരിധിയ്ക്കപ്പുറം സാധ്യമല്ലെന്നു പറയാം. പ്രാചീനലിഖിതങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഭാഷാപരിണാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം പ്രധാനമായും നടന്നു വരുന്നത്. ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനം എന്നതു പോലെ തന്നെ ഭാഷയുടെ അപഗ്രഥനത്തിനു ശേഷമാണ് ഭാഷാപരിണാമപഠനവും നടത്തേണ്ടത്. സ്വനിമികതലം, വ്യാകരണതലം, സന്ധിതലം, അർഥതലം, സ്വനതലം എന്നിങ്ങനെ ഭാഷയ്ക്ക് ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളുണ്ട്.

ദീർഘകാലത്തെ ഉപയോഗം ഭാഷകളിൽ നിരവധി പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കും. ഈ മാറ്റങ്ങൾ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് ബഹുകാലികഭാഷാശാസ്ത്രം. ഭാഷയുടെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ പ്രത്യേകത അതൊരിക്കലും നിശ്ചലമായി നില്ക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്. ബാഹ്യതലത്തിലും ആന്തരികതലത്തിലും ഭാഷ നിരന്തരപരിണാമത്തിന് വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സ്വനതലം, വ്യാകരണതലം, സന്ധിതലം എന്നീ ആന്തരികതലങ്ങളും ശബ്ദതലം, അർത്ഥതലം എന്നീ ബാഹ്യതലങ്ങളും പരിണാമവിധേയമാകുന്നു. ഈ അംശങ്ങളിലെല്ലാം പൊതുവായി സംഭവിക്കുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾ ബഹുകാലികഭാഷാശാസ്ത്രം പഠനവിധേയമാക്കുന്നു. ഈ വ്യത്യസ്തതലങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനത്തിലൂടെ വ്യത്യസ്തകാലഘട്ടത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഭാഷാസ്വഭാവത്തെ പരിശോധിക്കാനും ഭാഷയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയും.

Keywords

ഭാഷാപരിണാമം - ഭാഷാപരിണാമരീതികൾ - സ്വനിമിക പരിണാമം - വ്യാകരണതലപരിണാമം - സന്ധിതലപരിണാമം - ഭാഷാപരിണാമഹേതുക്കൾ - ആദാനത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ

Discussion

ഭാഷാപരിണാമം (Grammatical Change)

ഭാഷാപരിണാമചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖകൾ പ്രാചീനശിലാരേഖകളാണ്. ലിഖിതങ്ങളുടെ അഭാവം ഈ പഠനത്തെ അസാധ്യമാക്കും. ഈ പഠനത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. ഒരേ ഭാഷാഭേദത്തിന് കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ സംഭവിച്ച പരിണാമങ്ങളാണ് പഠനവിധേയമാക്കേണ്ടത്. വ്യത്യസ്ത ഭാഷാഭേദങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കിയാൽ അബദ്ധത്തിൽ ചെന്നു ചാടും. കാരണം ദേശ്യഭേദത്തിനനുസരിച്ചുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ ഭാഷാപരിണാമം കൊണ്ടുണ്ടായതാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കേണ്ടിവരും.

2. ലിപികൾ സംസാരഭാഷയെ തികച്ചും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യണമെന്നില്ല. ലിപികളിൽനിന്ന് ഉച്ചാരണഭേദം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമാവുന്നു. ഉദാഹരണമായി ലീലാതിലകത്തിലെ അധികാക്ഷരനിരൂപണം എന്ന ഭാഗത്ത് കൊടുക്കുന്ന 'ന്റ' യുടെ ഉച്ചാരണം എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുക വിഷമമാണ്. അധികാക്ഷരമെന്ന നിലയിൽ അതിനെ ഒറ്റ അക്ഷരമായി

കണക്കാക്കാനും വയ്യ.

3. ലിഖിതരൂപത്തിലുണ്ടാകുന്ന എഴുത്തുപിഴവുകൾ ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിവരുന്നു. സശ്രദ്ധം വിലയിരുത്തിയാലേ ഈ പഠനം ലക്ഷ്യം കാണൂ.

ഭാഷാപരിണാമരീതികൾ

സ്വനിമിക പരിണാമം (Phonemic Change)

സ്വനിമങ്ങളും അവയുടെ ചേരുവകളും ചേർന്നതാണ് ഭാഷയുടെ സ്വനിമികതലം. ഒരു ഭാഷയിലെത്തന്നെ വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടത്തിലെ സ്വനിമങ്ങൾ തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള പല സ്വനിമങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുനർവിചിന്തനം ആവശ്യമാണെന്ന് വരും. പല സ്വനിമങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമാകും. പുതിയ ചില സ്വനിമങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടിവരും. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആവശ്യമായിവന്നാൽ സ്വനിമതലത്തിൽ പരിണാമം സംഭവിച്ചു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

'ഹ'കാരവും അതിന്റെ ചേർച്ചകൊണ്ട് ഭാഷയ്ക്ക് കൈവന്ന അതിഖരങ്ങളും മലയാളത്തിന് സംസ്കൃതഭാഷ സംഭാവനചെയ്തതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത് മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതം ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം വ്യക്തമാക്കും.

വ്യാകരണതലപരിണാമം (Grammatical Change)

വ്യാകരണതലം എന്നതുകൊണ്ട് രൂപിമതലം എന്നാണ് അർത്ഥമാകുന്നത്. സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളും ബദ്ധരൂപിമങ്ങളും ഭാഷയിലുണ്ട്. ഇവയിൽ പരിണാമത്തിന് വിധേയമാകുന്നത് ബദ്ധരൂപിമങ്ങളാണ്. തന്മൂലം അതിന്റെ പഠനത്തിലാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. പ്രത്യയങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്ന ഈ രൂപിമങ്ങളുടെ ആഗമ പരിഷ്ക്കരണങ്ങൾ ഭാഷാപരിണാമത്തെ ബാധിക്കും. ഈ പരിണാമത്തെയാണ് വ്യാകരണപരിണാമം എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളുടെ ആഗമതിരോധാനങ്ങളെ പദസഞ്ചയപരിണാമത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്.

സന്ധിതലപരിണാമം

സന്ധിതലപരിണാമം രണ്ടുതലത്തിലുണ്ട്.

1. **ആകൃതിവ്യതിയാനം**-രൂപിമത്തിന് വരുന്ന രൂപവ്യതിയാനമാണ് ആകൃതിവ്യതിയാനം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പൊടിത്തു പൊടിച്ചു എന്നായി മാറിയത് ഇതിനുദാഹരണമാണ്. സ്വതന്ത്രരൂപിമവും തു എന്ന ഭൂതകാലപ്രത്യയവും ഇവിടെ ചേരുമ്പോഴാണ് ഈ പരിണാമം സംഭവിക്കുന്നത്.

2. **രൂപാന്തരണം**- ഇത് സന്ധിതലത്തിലുണ്ടാകുന്ന വ്യതിയാനമാണ്. ഇത് ക്രമേണ നിയമബദ്ധമാകുന്നു. അങ്ങനെ പരിണാമത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു.

ലീലാതിലകം പറയുന്ന പല സന്ധിനിയമങ്ങളും ഇന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. 'ലനയോ കച പേഷു റഃ' എന്ന ലീലാതിലകസൂത്രപ്രകാരം ല ന എന്നീ വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കുശേഷം ക, ച, പ ങ്ങൾ വന്നാൽ ല, ന, ഇവ റ ആയിത്തീരും. പൊൻ+കണ്ണാടി- പൊർക്കണ്ണാടി എന്നാകുന്നു. ആദേശസന്ധിയിൽ പെടുത്താവുന്ന ഈ പരിണാമം മലയാളത്തിൽ ഇന്നില്ല. കർക്കുളം എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപങ്ങൾ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ലീലാതിലകം പറയുന്ന കാറ്റാളം, കോറ്റേൻ തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങളും ഇന്നില്ല. ഇത്തരം പരിണാമങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി.

അർത്ഥതലപരിണാമം

പദങ്ങൾ വ്യവഹാരത്തിനിടെ അതിന്റെ അർത്ഥം പരിഷ്ക്കരിക്കുകയോ പരിണാമപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യും. കാലാന്തരത്തിൽ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിനു സംഭവിക്കുന്ന പരിണാമത്തെയാണ് അർത്ഥതലപരിണാമം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ദ്രാവിഡത്തിലെ മൂഞ്ചി എന്ന പദം സംസ്കൃതത്തിലെ മുഖം നിഷ്ക്കാസനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. തന്ത, തള്ള തുടങ്ങിയ പദങ്ങളും മാറ്റി അച്ഛൻ, അമ്മ എന്നിവർ തൽസ്ഥാനത്ത് എത്തിപ്പറ്റി. മലയാളത്തിൽ വന്ന ഈ മാറ്റം തമിഴിനെ അങ്ങനെ ബാധിച്ചില്ല. മലയാളത്തിൽ ഇന്നും ഈ പദങ്ങൾ അനാദരവ് സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുമുണ്ട്.

സ്വനപരിണാമം

കാലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് സ്വനത്തിന്റെ ഉച്ചാരണത്തിലും ധ്വനിയിലും മാറ്റം സംഭവിക്കും. ഇത്തരം വ്യതിയാനത്തെയാണ് സ്വനപരിണാമം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഈ പരിണാമം ദീർഘകാലം കൊണ്ടുമാത്രമേ സംഭവിക്കാറുള്ളൂ.

വളരെ മന്ദഗതിയിലായതുകൊണ്ട് ഈ മാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുതന്നെ വളരെക്കാലത്തിനുശേഷ മായിരിക്കും. സ്വനപരിണാമത്തെ ധ്വനിവ്യതിയാനമെന്നും ശീഘ്രസ്വനപരിണാമം എന്നും രണ്ടായിതിരിക്കാം. കാലക്രമത്തിൽ സ്വനത്തിന്റെ ഉച്ചാരണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന വ്യതിയാനമാണ് ധ്വനിവ്യതിയാനം. ധ്വനിവ്യതിയാനത്തേക്കാൾ വേഗത്തിലാണ് ശീഘ്രസ്വനപരിണാമം സംഭവിക്കുന്നത്.

സ്വരങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായ ആവൃത്തിപരിധിയും വിതരണപരിധിയും ഉണ്ട്. വക്താവിന്റെ ഉദാസീനതയും ശ്രോതാവിന്റെ നിർമ്മമതയും ഈ പരിധികളെ മറികടക്കാൻ കാരണമാകുന്നു. കാലവസ്ഥയുടെ മാറ്റവും ഉച്ചാരണാവയവങ്ങളുടെ രൂപവ്യതിയാനവും സ്വനപരിണാമത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. കുട്ടികൾ ക്രമാനുഗതമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷ മുതിർന്നവരുടെ ഭാഷയുടെ തനിപ്പകർപ്പാകണമെന്നില്ല. ഭാഷ ശിശു സ്വന്തമാക്കുന്നത് സ്വന്തം നിലപാടിലാണ്. അത് പരിണാമത്തെ സഹായിക്കുന്ന ഘടകമാണ്.

അനാശ്രിതവും ആശ്രിതവുമായ പരിണാമം

എല്ലാ ശാബ്ദികപരിസരത്തിലും സ്വനപരിണാമം സംഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ അത്തരം പരിണാമത്തെ അനാശ്രിതപരിണാമമെന്ന് വിളിക്കും. ചില നിശ്ചിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് പരിണാമം സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത്തരം പരിണാമത്തെ ആശ്രിതം എന്നു പറയും.

ഭാഷാപരിണാമഹേതുക്കൾ

ഭാഷാപരിണാമത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന നിരവധി ഘടകങ്ങളുണ്ട്. അവയെ സാമാന്യമായി ആദാനം, സംക്രമണം എന്ന് രണ്ടായി തിരിക്കാം.

ലോകം ചെറുതാവുകയും ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം വേഗത്തിലാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പല ദേശങ്ങളുമായും പല വർഗ്ഗങ്ങളുമായും ഇടപഴകാനുള്ള അവസരമുണ്ടായി. ഇത് ഭാഷാപരിണാമത്തെ സ്വാധീനിച്ചു. മറ്റൊരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആളുമായുള്ള സമ്പർക്കം ആദാനപ്രദാനങ്ങൾക്ക് കാരണമാകും. വളരാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും ഇതിനെ സഹായിക്കും. തിരുവനന്തപുരത്ത് ജോലിയ്ക്കായി എത്തിച്ചേരുന്ന പാലക്കാടുകാരന്റെ ഭാഷ നിരവധി പരിണാമങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകും. എത്രകാലം അവിടെ കഴിയുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിണാമം ഏറുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യും. വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവവും ഇവിടെ പ്രധാനമാണ്. എത്ര സാഹചര്യം മാറിയാലും സ്വന്തം ഭാഷ കൈവിടാത്ത സന്ദർഭങ്ങളും കാണാം. സാധാരണനിലയിൽ തിരുവനന്തപുരം ഭാഷയിലേക്ക് പതുക്കെപ്പതുക്കെ മാറാനുള്ള പ്രവണത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ക്രമേണ ഭാഷ തനി പാലക്കാടനോ തനി തിരുവനന്തപുരമോ ആകാതെ മിശ്രണത്തിന് വിധേയമാകും. വ്യക്തിഗതമായ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളുണ്ടായാലും ആദാനം കാര്യമായ മാറ്റം വരുത്തിത്തീർക്കും.

ആദാനപ്രദാനങ്ങൾവഴി വ്യക്തികളും വ്യക്തികളുൾപ്പെട്ട സമൂഹവും ഭാഷയുടെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്തും. ഇങ്ങനെ ഭാഷാഘടനയിൽ വരുത്തുന്ന മാറ്റത്തെ ഭാഷാസംക്രമണം എന്നാണ് വ്യവഹരിക്കുന്നത്.

ആദാനത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ

'ഏ' എന്നും 'ബി' എന്നുമുള്ള രണ്ടു സമൂഹങ്ങൾ സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. അവ പരസ്പരം ആദാനപ്രദാനങ്ങൾ നടത്തും. ഒരു ഭാഷയിൽനിന്ന് മറ്റൊരു ഭാഷ പദങ്ങൾ കടം കൊള്ളണമെങ്കിൽ അതിനു ചില നിബന്ധനകൾ ദീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

1. മാതൃകയായി നില്ക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ സവിശേഷമായ ഭാഷണരീതി ഭാഷകന് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കണം.
2. കടം വാങ്ങുന്ന ഭാഷയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഭാഷകന് ചില ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണം.

ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ പദവിയും മൂല്യവുമാണ് ഭാഷയ്ക്കും ലഭിക്കുക. ആര്യവർഗ്ഗത്തിന് സമൂഹത്തിൽ ലഭിച്ച ഔന്നത്യം സംസ്കൃത ഭാഷയെ ആദരണീയമാക്കുകയും അതിൽനിന്ന് പദങ്ങളും മറ്റും കടംകൊള്ളാൻ അവസരമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുതന്നെയാണ് ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കാര്യത്തിലും സംഭവിച്ചത്. ഒരു വിഷമ

വും കൂടാതെ നാം ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് നിരവധി പദങ്ങൾ കടംകൊണ്ടു.

വ്യത്യസ്തഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഒരിടത്ത് കഴിയുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ അധികാരമുള്ള വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭാഷ മറ്റു ഭാഷകളെ സ്വാധീനിക്കും. ഭരിക്കുന്നവരുടെ ഭാഷ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഭാഷയെ ക്രമേണ കീഴടക്കും. കീഴടക്കുന്ന ഭാഷയിൽനിന്നും കീഴടങ്ങുന്ന ഭാഷയിലേക്ക് നിരവധി പദങ്ങൾ കടന്നുകയറും. ഇത്തരം സംക്രമണമാണ് പദങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാവുക.

വർണ്ണസങ്കല്പം, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നീ അധികാരികളുടെ അവസ്ഥകളെ അശക്തവിഭാഗം അന്ധമായി അനുകരിക്കും. സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും അതിന്റെ പ്രയോഗം സംഭവിക്കും. അതുതന്നെയാണ് ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിലും സംഭവിക്കുന്നത്. ഭാഷയ്ക്ക് അധികാരചിഹ്നം ലഭിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിന് കേരളത്തിൽ കൈവന്ന ആ പ്രത്യേക അംഗീകാരം ഓഫീസുകളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മൂല്യവത്താകുന്നത് അനുഭവമാണ്. ക്രമത്തിൽ അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സാംസ്കാരികനിലവാരത്തിലേക്കെത്തിച്ചേരാനുള്ള ത്വര ഭാഷയെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തും.

ആവശ്യകത

ആവശ്യമാണ് ഭാഷാസംക്രമണത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഘടകം. പുതിയ വസ്തുക്കളുമായും ആശയങ്ങളുമായും ഇടപെടേണ്ടിവരുമ്പോൾ നാം പുതിയ പദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. മറ്റു ഭാഷകളിൽനിന്ന് പദം അതേപടി സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കമ്പ്യൂട്ടറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നാമിന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് അതേപടി സ്വീകരിച്ചതാണ്. അപരിചിതമായ വസ്തുക്കളെ വ്യവഹരിക്കാൻ അതാണ് മാർഗ്ഗവും. അല്ലാതെ അതിനൊക്കെ നാട്ടുഭാഷാ പദങ്ങൾ വേണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

സ്വതന്ത്രാഗതശബ്ദം

മറ്റൊരു ഭാഷയിൽനിന്ന് യാതൊരു രൂപമാറ്റവും കൂടാതെ സ്വീകരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണിവ. തത്സമം എന്ന് നാം വിളിക്കുന്ന പദങ്ങളോട് പ്രത്യയം ചേർത്ത് പരിഷ്ക്കരിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യൂ. കാർ, സ്വിച്ച് തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഉദാഹരണം. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും മറ്റും നാം സ്വീകരിച്ച പദങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെയേറെയാണ്.

ആഗതാർത്ഥപരിവൃത്തി

പദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയത്തെമാത്രം സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ ഭാഷയ്ക്ക് അനുസരിച്ച് പുതിയ പദങ്ങളുണ്ടാക്കും. അതിന് ആഗതാർത്ഥപരിവൃത്തി എന്ന് പറയുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലെ ട്രെയിൻ മലയാളിക്ക് തീവണ്ടിയാണ്, റേഡിയോ ആകാശവാണിയും.

ആഗതപരിഭാഷ

ആദാനത്തിന് വേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്ന പദം സമസ്തപദമാണെങ്കിൽ അതിനനുസരണമായ പദം തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതാണ് ഇത്. റെഡ് ടേപ്പ് ചുവപ്പുനാടയാകുന്നു. ബ്ലാക് മാർക്കറ്റ് കരിഞ്ചന്തയാകുന്നു.

ആഗതമിശ്രം

സ്വതന്ത്രാഗതശബ്ദത്തിന്റെയും ആഗതപരിഭാഷയുടെയും കലർപ്പാണ് ആഗതമിശ്രം. അതിനുള്ള ഉദാഹരണമാണ് മലയാളത്തിലുപയോഗിക്കുന്ന 'സിനിമകൊട്ടക' എന്ന പദം. ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് പദമായ സിനിമയോട് ഭാഷാപദമായ കൊട്ടക ചേർക്കുന്നു. സിനിമ എന്ന പദത്തോട് തിയേറ്റർ പദത്തിന്റെ പരിഭാഷ ചേർത്ത് പുതിയ പദം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

മറ്റൊരു ഭാഷയിൽനിന്ന് പദം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ആ പദത്തിന് മൂലഭാഷയിലുള്ള അതേ ഉച്ചാരണം സ്വീകരിക്കുന്ന ഭാഷയിലുണ്ടാകണമെന്നില്ല. കൻറീൻ, ക്യാൻറീൻ, കാൻറിൻ എന്നൊക്കെ എഴുതുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് നമുക്ക് പരിചയമുള്ളതാണ്. ഇതൊന്നുമല്ല ഇംഗ്ലീഷിൽ ഈ പദത്തിനുള്ള ഉച്ചാരണം. കടംകൊള്ളുന്ന ഭാഷയിലെ ഭാഷണസ്വഭാവങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ആഗതപദത്തിന് രൂപമാറ്റം വരും.

സദൃശസൃഷ്ടി

സ്വനനിയമങ്ങൾ തെറ്റിക്കാൻ സദൃശസൃഷ്ടിക്കു കഴിയും. ചില പദങ്ങളുടെ സാദൃശ്യം മറ്റു ചില പദങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ സവിശേഷപ്രാപ്തിക്കാണ് സദൃശസൃഷ്ടി എന്ന് പറയുന്നത്.

ന്യൂനപക്ഷത്തിനുമേലുള്ള ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ സ്വാധീനമാണ് സദൃശസൃഷ്ടി എന്ന് പറയാം. അനുകരണമാണ് ഇതിന് അടിസ്ഥാനം. ഭാഷയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിക്കാണുന്ന ചില സവിശേഷതകൾ അത് ആവശ്യമില്ലാത്ത ഇടങ്ങളിലും കടന്നുകയറുന്നു. ഇത് ഭാഷയിൽ പുതിയ രൂപങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്ക് കാരണമാകുന്നു. ഭാഷയിലെ 'മുതു' ശബ്ദത്തോട് 'അൻ' ചേർന്നാൽ 'മുതുവൻ' എന്നാണ് രൂപം വരേണ്ടത്. പക്ഷേ ചെറുക്കനിൽ കാണുന്ന 'ക്ക്' മുതുവനെ മുതുക്കനാക്കും. അതുപോലെ ഒരു + അൻ 'ഒരുവനാകും.' അതുപോലെ ഒരു+അൾ 'ത്തി' എന്ന സ്ത്രീലിംഗരൂപം ചേർന്ന് 'ഒരുത്തി'യാകും. നാം പലപ്പോഴും 'ഒരുവൾ' എന്ന രൂപമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീലിംഗത്തിൽ 'ത്തി' വരാമെങ്കിലും ഒരുവനിൽ ഒരുത്തൻ വരാനാവില്ല. ഒരുത്തിയുടെ സദൃശകല്പനയിലൂടെ നാം ഒരുത്തനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പുതിയ രൂപങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി ഭാഷയുടെ കഴിവിനെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. സദൃശസൃഷ്ടിയിൽ സാദൃശ്യം അർത്ഥാസ്പദമോ, രൂപാസ്പദമോ ആകാം. പദഘടന, വാക്യഘടന എന്നിവ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകുന്നു.

Recap

- ഭാഷാപ്രയോഗവും സാമൂഹ്യ അധികാരഘടനയും
- ഭാഷാപരിണാമവും ബഹുകാലിക ഭാഷാശാസ്ത്രവും
- ഭാഷാപരിണാമരീതികൾ
- ഭാഷാപരിണാമത്തിന്റെ അന്തരികതലങ്ങളും ബാഹ്യതലങ്ങളും
- സ്വനിമിക പരിണാമം -വ്യാകരണതലപരിണാമം -സന്ധിതലപരിണാമം
- ശബ്ദതലവും - അർത്ഥതലവും
- ഭാഷാപരിണാമഹേതുക്കൾ
- ആദാനത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ
- പ്രാചീന ശിലാരേഖകളും ഭാഷാപരിണാമചരിത്രവും
- ലിഖിതങ്ങളുടെ അഭാവം ഭാഷാപരിണാമചരിത്ര പഠനത്തെ അസാധ്യമാക്കുന്നു
- ലിപികളും സംസാരഭാഷയും
- ഉച്ചാരണഭേദവും ലിപികളും
- ഒരേ ഭാഷാഭേദത്തിന് കാലഘട്ടത്തിലൂടെ സംഭവിച്ച പരിണാമം
- സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളും ബദ്ധരൂപിമങ്ങളും
- ആകൃതി വ്യതിയാനവും രൂപാന്തരണവും
- സ്വനത്തിന്റെ ഉച്ചാരണത്തിലും ധ്വനിയിലും വരുന്ന മാറ്റം
- ധ്വനിവ്യതിയാനവും ശീഘ്രസ്വനപരിണാമവും
- സ്വരങ്ങളുടെ ആവൃത്തിപരിധിയും വിതരണപരിധിയും
- അനാശ്രിത പരിണാമവും - ആശ്രിത പരിണാമവും
- ആദാനവും സംക്രമണവും

Objective Type Questions

1. ദീർഘകാല ഉപയോഗം ഭാഷകളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് പറയുന്ന പേരെന്ത്?
2. ഭാഷാപരിണാമത്തിന് വിധേയമാകുന്ന ആന്തരികതലങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ?

3. ഭാഷാപരിണാമത്തിന് വിധേയമാകുന്ന ബാഹ്യതലങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
4. ഭാഷാപരിണാമചരിത്രം പഠിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖ എന്താണ്?
5. ഭാഷാപരിണാചരിത്ര പഠനത്തെ അസാധ്യമാക്കുന്നത് എന്തിന്റെ അഭാവമാണ് ?
6. എന്തെല്ലാം ചേരുന്നതാണ് ഭാഷയുടെ സ്വനിമതലം?
7. പരിണാമത്തിന് വിധേയമാകുന്ന രൂപിമം ഏത്?
8. സന്ധിതല പരിണാമത്തിന്റെ രണ്ട് തലങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
9. കാലാന്തരത്തിൽ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിന് സംഭവിക്കുന്ന പരിണാമത്തിന് പറയുന്ന പേരെന്ത്?
10. കാലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് സ്വനത്തിന്റെ ഉച്ചാരണത്തിലും ധ്വനിയിലും വരുന്ന മാറ്റത്തിന് പറയുന്ന പേരെന്ത്?

Answers

1. ബഹുകാലിക ഭാഷാശാസ്ത്രം
2. സ്വനതലം, വ്യാകരണതലം, സന്ധിതലം
3. ശബ്ദതലം, അർത്ഥതലം
4. പ്രാചീനശിലാരേഖകൾ
5. ലിഖിതങ്ങളുടെ
6. സ്വനിമങ്ങളും അവയുടെ ചേരുവകളും
7. ബദ്ധരൂപിമം
8. ആകൃതിവ്യതിയാനം, രൂപാന്തരണം
9. അർത്ഥപരിണാമം
10. സ്വനപരിണാമം

Assignment

1. ഭാഷാപരിണാമം എന്നാലെന്ത്?
2. പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഷാപരിണാമരീതികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുക.
3. സന്ധിതലപരിണാമം എന്നാലെന്ത്? വിശദമാക്കുക.
4. ഭാഷാപരിണാമ ഹേതുക്കൾ വിശദമാക്കുക.

5. ആദാനത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ എന്തെല്ലാം? വിവരിക്കുക.
6. സദൃശസൃഷ്ടി എന്നാലെന്ത്?
7. ഭാഷാപരിണാമ ചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
8. ഏകകാലിക ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനവും ബഹുകാലിക ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനവും - കുറിപ്പെഴുതുക.
9. ഭാഷാസംക്രമണത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.

References

1. ഡോ. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. വി. ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
3. വി. ആർ. പ്രബോധനചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്ര നിഘണ്ടു, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം
4. കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയർ, ഭാഷാവലോകനം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം.
5. കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
6. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ, ഭാഷയും ഭാഷാശാസ്ത്രവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
7. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
8. സി. ജെ. ജോർജ്, വാക്കിന്റെ സാമൂഹിക ശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
9. പി. എം. ഗിരീഷ്, ഭാഷയും അധികാരവും, ഐ ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

യൂണിറ്റ് 4

ഭാഷാസൂത്രണം

Learning Outcomes

- ഭാഷാസൂത്രണം എന്ന പരികല്പനയെക്കുറിച്ച് ധാരണ ലഭിക്കുന്നു
- ഭാഷാനയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു
- ഭാഷയും അധികാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തിരിച്ചറിയുന്നു
- പ്രയുക്തഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ഭാഷാ കംപ്യൂട്ടിംങിനെക്കുറിച്ച് അറിവു നേടുന്നു
- വിവിധ എൻകോഡിംഗ് പദ്ധതികൾ പരിചയപ്പെടുന്നു

Prerequisites

ഒരു രാഷ്ട്ര സംവിധാനത്തിനകത്ത് ഭാഷയുടെ വികസനത്തിനായി ഭരണകൂടം ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഭാഷാസൂത്രണം എന്ന് പറയാം. ഭരണത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും കോടതിയിലും മറ്റു വ്യവഹാര ഇടങ്ങളിലും ഭാഷ എങ്ങനെയാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതും ഇതിനുള്ള നിയമ സംവിധാനം എന്തെല്ലാമാണെന്നതും ഭാഷാസൂത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പദവിപരമായ ആസൂത്രണം (status planning), സമാർജനപരമായ ആസൂത്രണം (acquisition planning), ഘടനാപരമായ ആസൂത്രണം (corpus planning) എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് പ്രധാന വിഭാഗങ്ങൾ ഭാഷാസൂത്രണത്തിനുണ്ട്. സ്റ്റാറ്റസ് പ്ലാനിങ്ങ് ഒരു ഭാഷയുടെ പ്രവർത്തന(function)ങ്ങളിലും അതിന്റെ ഉപയോക്താക്കളുടെ അവകാശങ്ങളിലും മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നു. ഒരു ഭാഷയുടെ പദവിയെ നിർണയിക്കുന്നവയായി നാല് കാര്യങ്ങൾ ക്ലോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഉൽപ്പത്തി (origin), മാനകീകരണത്തിന്റെ അവസ്ഥ (degree of standardization), നീതിപരിപാലനപരമായ അവസ്ഥ (juridical status), ഓജസ്സ് (vitality) എന്നിവയാണ് അവ. ഭാഷയെ വികസിപ്പിക്കാനാണ് കോർപ്പസ് പ്ലാനിങ്ങ് ശ്രമിക്കുന്നത്. മാറുന്ന കാലത്തിനനുസരിച്ച് ഭാഷയെ ഒരുക്കി നിർത്തലാണത്. ഭാഷയുടെ പോരായ്മകളിൽനിന്നാണ് കോർപ്പസ് പ്ലാനിങ്ങിന്റെ ആവശ്യകത ഉയർന്നുവരുന്നത് എന്ന് പറയാം. കോർപ്പസ് പ്ലാനിങ്ങിന്റെ ഉപവിഭാഗങ്ങളായി മൂന്ന് മേഖലകളെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനാവുക. ലിപി ആവിഷ്കരണം (graphization), മാനകീകരണം (standardization), ആധുനികീകരണം (modernization) എന്നിവയാണവ. സമാർജനപരമായ ആസൂത്രണം (Acquisition Planning) എന്ന പുതിയ വിഭാഗം 1989 ൽ റോബർട്ട് കൂപ്പറാണ് മുന്നോട്ടുവച്ചത്. ഭാഷാപദവി, സാക്ഷരത തുടങ്ങിയവയെ മുൻനിർത്തി ദേശീയ സംസ്ഥാന പ്രാദേശികതലങ്ങളിൽ സർക്കാർ നേതൃത്വത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് സമാർജനപരമായ ആസൂത്രണം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്.

Keywords

ഭാഷാസൂത്രണം - പ്രയുക്ത ഭാഷാശാസ്ത്രം - ഭാഷാ കമ്പ്യൂട്ടിങ്ങ് - എൻകോഡിങ്ങ് പദ്ധതികൾ.

Discussion

"ലാംഗ്വേജ് പ്ലാനിങ് ഇൻ മോഡേൺ നോർവേ' എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ അമേരിക്കൻ നോർവീജിയൻ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രകാരനായ ഈനർ ഹോഗനാണ് ഭാഷാസൂത്രണം എന്ന പദം സവിശേഷമായ അർത്ഥത്തിൽ ആദ്യമായി പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഏതൊരു ഭാഷയുടെയും വികാസത്തിനും നിലനിൽപ്പിനും ആസൂത്രണം ആവശ്യമാണ്. ഭാഷാപരമായും സാംസ്കാരികമായുമുള്ള അധിനിവേശത്തിന്റെ വർത്തമാന കാലത്ത് പ്രാദേശികഭാഷകൾ നിലനിൽപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രതിരോധത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമായി ഭാഷാസൂത്രണത്തെ കാണുന്നുവെന്ന് ഡോ. എച്ച്. കെ. സന്തോഷ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ദേശീയതാബോധത്തിന്റെ വികാസവുമായി ഭാഷാസൂത്രണത്തിന്റെ ചരിത്രവും ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതായി നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

1960-കൾ പിന്നിട്ടതോടെ ഭാഷാസൂത്രണമെന്നത് മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായി. ഭാഷയെ ആധുനീകരിക്കാൻ ഔദ്യോഗികതലത്തിൽ നടക്കുന്ന ശ്രമമാണിത്. പലപ്പോഴും സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങൾ തന്നെ ഇതിന് മുൻകയ്യെടുക്കുന്നു. നിലനിൽക്കുന്ന ഭാഷകളെ ക്രമീകരിക്കുകയോ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയോ പുതിയ പൊതുപ്രാദേശിക അന്താരാഷ്ട്രഭാഷകളെ സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പദ്ധതിയാണ് ഭാഷാസൂത്രണം എന്നും ഭാഷണത്തിലോ ലേഖനത്തിലോ രണ്ടിലുമോ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സംഘടിതപ്രവർത്തനമാണ് ഭാഷാസൂത്രണമെന്നുമെല്ലാം ഇത് നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്നു. ഭാഷാസൂത്രണത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില നിർവ്വചനങ്ങൾ:-

- ഒരു ഏകഭാഷാപ്രദേശത്ത് ആ ഭാഷണസമൂഹത്തിലെ ഭാഷകന്മാർക്കും ലേഖകന്മാർക്കും വേണ്ടി നിർദ്ദേശാത്മക സ്വഭാവത്തിലുള്ള വ്യാകരണം, നിഘണ്ടു, ഉച്ചാരണം, ലിപി, അക്ഷരമാല എന്നിവ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രവർത്തനമാണ് ഭാഷാസൂത്രണം- ഈനർ ഹോഗൻ.
- അക്കാദമികളും വിവിധ ഭാഷാസമിതികളും നിർദ്ദേശാത്മക സ്വഭാവത്തിൽ നടത്തുന്ന ഭാഷാപോഷണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള രൂപപരിഷ്കരണങ്ങൾ, ഭാഷയുടെ പരിഷ്കരണത്തിനും മാനകീകരണത്തിനും വേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഭാഷാസൂത്രണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്- കൂപ്പർ.
- ഭാഷാപരമായ കുഴപ്പങ്ങളുടെ പരിഹാരം ലക്ഷ്യമാക്കി മിക്കവാറും ദേശീയതലത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഘടിതശ്രമം-ജോഷാ ഫിഷ്മാൻ.

ഭാഷാസൂത്രണത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി റോബർട്ട് എൽ. കൂപ്പർ അതിനെ മൂന്നായി തരംതിരിക്കുന്നു. ഘടനാപരമായ ആസൂത്രണം, പദവിപരമായ ആസൂത്രണം, സമാർജ്ജനപരമായ ആസൂത്രണം എന്നിവയാണവ.

1. ഘടനാപരമായ ആസൂത്രണം-നിഘണ്ടു നിർമാണം, വ്യാകരണ രചന, ലിപി, അക്ഷരമാല, ഉച്ചാരണം എന്നിവയെല്ലാമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരിഷ്കാരങ്ങളാണ് ഈ മേഖലയിൽ വരുന്നത്. മാറുന്ന കാലത്തിനൊത്ത് ഭാഷ ജീവസുറ്റതാക്കി നിർത്തുന്ന പ്രവർത്തനമാണിത്.

2. പദവിപരമായ ആസൂത്രണം- ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് ഔദ്യോഗിക ഭാഷാപദവി നൽകൽ, ദേശീയഭാഷാപദവി നൽകൽ, ഭരണഘടനാപരമായ പദവി നൽകൽ, ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷയായി പ്രഖ്യാപിക്കൽ, ഷെഡ്യൂൾഡ് ഭാഷയായി അവരോധിക്കൽ എന്നിവയെല്ലാം പദവിപരമായ ആസൂത്രണമാണ്.

3. സമാർജ്ജനപരമായ ആസൂത്രണം-ഭാഷാപഠനത്തിലും ബോധനത്തിലും വരുത്തുന്ന

ആസൂത്രിതമായ ഇടപെടലാണിത്. കരിക്കുലത്തിൽ ഏത് ക്ലാസ്സ് മുതൽ ഏത് ഘട്ടംവരെ ഭാഷാപഠനം ഉൾപ്പെടുത്തണം, അധ്യയനമാധ്യമം എന്തായിരിക്കണം എന്നെല്ലാമുള്ള നയരൂപീകരണങ്ങൾ സമാർജ്ജനപരമായ ആസൂത്രണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഭാഷയും അധികാരവും

ഒരു വ്യക്തിക്ക് മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ മേലോ, ഒരു സമൂഹത്തിന് മറ്റൊരു സമൂഹത്തിന് മേലോ ഉള്ള നിയന്ത്രണവും സ്വാധീനവുമാണ് സാമാന്യമായ അർത്ഥത്തിൽ അധികാരം എന്നത്. ജാതി, ലിംഗം, പ്രായം, സമ്പത്ത് എന്നിവ അധികാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയെന്നത് ഇവയെല്ലാം ചേർന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ്. ഭാഷയിലൂടെയാണ് വ്യക്തിയുടെ ആശയങ്ങൾ വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ വ്യക്തിയുടെ അധികാരബന്ധങ്ങൾ ഭാഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. സാമൂഹീകരണം വ്യക്തിയെ സാമൂഹികധർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മാറ്റുന്നു. ഭാഷാർജ്ജനവും ഭാഷാപ്രയോഗവും സാമൂഹീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിത്വനിർണ്ണയത്തിൽ സാമൂഹീകരണത്തിന് പങ്കാളിത്തം ഉള്ളതുപോലെ ഭാഷയ്ക്കും പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

ഏതെങ്കിലുമൊരു സാമൂഹികസ്ഥാപനത്തെ അപഗ്രഥിച്ചാൽ ഭാഷയും അധികാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വെളിപ്പെടും. പരസ്പരാശ്രിതമായ ഘടനാബന്ധം ഇവ തമ്മിലുണ്ട്. സമൂഹത്തിലെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉപകരണമായി മതസ്ഥാപനങ്ങളെയും കുടുംബത്തെയും കാണുന്ന അൽത്തൂസർ ക്ലാസ്സ്മുറികളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷ ഒരു രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അഥവാ അധികാരത്തിന്റെ ഭാഷയാണെന്നും അതിനാൽ അതിന്റെ അപഗ്രഥനം രാഷ്ട്രീയാവസ്ഥയുടെയും അധികാരത്തിന്റെയും വിശകലനമായിരിക്കുമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥി സംവാദങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷ കൃത്യമായിത്തന്നെ സാമൂഹികാധികാരഘടനയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് മറ്റ് സാമൂഹികാധികാര സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്രമേണ അവയുടെ അധികാരഘടനയും വശത്താക്കുന്നു.

ജാതി, ലിംഗം, വർഗ്ഗം, ദേശം തുടങ്ങിയവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വിവേചനങ്ങൾ അധികാരവ്യവസ്ഥയും മേൽക്കോയ്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നു. ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ലിംഗവിവേചനം പുരുഷമേധാവിത്വ സമൂഹത്തിന്റെ അധികാരഘടനയുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. അതോടൊപ്പം ജാതി, പ്രായം, സമ്പത്ത് എന്നിവയിൽ ഏതേതിനെല്ലാം സമൂഹത്തിൽ മേൽക്കോയ്മ ലഭിക്കുന്നുവോ അതിനനുസരിച്ച് മേധാവിത്വപൂർണ്ണമായൊരു അധികാരബന്ധം ഭാഷയിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടുവരും.

ഒരു സമൂഹം താരതമ്യേന ഒരു ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ആ ഭാഷയ്ക്കകത്ത് പല തരത്തിലുള്ള വ്യതിരിക്തതകളും കാണാം. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതപശ്ചാത്തലം, സാമൂഹികസ്ഥിതി, സാമൂഹികാചാരങ്ങൾ എന്നിവ ഓരോ ഭാഷയിലും വൈജാത്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ വൈജാത്യങ്ങൾ കൃത്യമായ അധികാരവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രത്യക്ഷഘടകങ്ങളാണ്.

പ്രയുക്തഭാഷാശാസ്ത്രം

ഭാഷകളിലെ താത്വികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുകയും അവയ്ക്ക് പരിഹാരം കാണാൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് പ്രയുക്ത ഭാഷാശാസ്ത്രം ചെയ്യുന്നത്. ഭാഷാപ്രയോഗവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന എല്ലാ വശങ്ങളെയും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ വിശാലമാണ് പ്രയുക്ത ഭാഷാശാസ്ത്രം. ഭാഷാബോധനം (Language Teaching), സ്ഖലിതാപഗ്രഥനം (Error Analysis), വിവർത്തനം (Translation), നിഘണ്ടു നിർമ്മാണം തുടങ്ങി നിരവധി മേഖലകളിലെ പ്രായോഗിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യാനായി പ്രയുക്തഭാഷാശാസ്ത്രം ശ്രമിക്കുന്നു.

നിഘണ്ടുക്കൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ഉള്ളടങ്ങുന്ന താത്വികവും പ്രയോഗികവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും സമാധാനം നൽകാൻ പ്രയുക്ത ഭാഷാശാസ്ത്രം ശ്രമിക്കുന്നു. വിവർത്തന (Translation) വിജ്ഞാനമാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും വെളിച്ചമുൾക്കൊണ്ട മറ്റൊരു പ്രയുക്തമേഖല. വിവർത്തന സമമൂല്യത, ചല

നാത്മക സമമൂല്യത, വിവർത്തനവ്യതിചലനം, പുനഃസൃഷ്ടി തുടങ്ങിയ സങ്കല്പങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടതോടെ വിവർത്തനരംഗത്ത് മൂല്യനിർണ്ണയം, നിരൂപണം, ഗുണനിലവാര പരിശോധന, പരിശീലനം, ഉപകരണനിർമ്മിതി എന്നീ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പൂർവ്വാധികം ശാസ്ത്രീയത വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്.

ഭാഷാ കമ്പ്യൂട്ടിങ്ങ്/കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ ഭാഷാശാസ്ത്രം (Computational Lingustics)

കമ്പ്യൂട്ടറിന് ഭാഷകൾ മനസ്സിലാക്കാനുതകുന്ന സാങ്കേതികതകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനമേഖലയാണ് കമ്പ്യൂട്ടർ ഭാഷാശാസ്ത്രം അല്ലെങ്കിൽ കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ്. മനുഷ്യഭാഷയെയും അതിന്റെ ഘടനാപരമായ പ്രത്യേകതകളെയും മനസ്സിലാക്കി, അതിനു സമാനമായ കമ്പ്യൂട്ടർ മോഡലുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ഇതിൽ ചെയ്യുന്നത്. സൂചിക (Index), ഗ്ലോസ്സറി, നിഘണ്ടു, വിജ്ഞാനകോശം തുടങ്ങിയ റഫറൻസ് സാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ പലവിധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഒരുപദം അന്വേഷിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ട് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഒരു പദം അന്വേഷിക്കുവാൻ ഉണ്ടാകില്ല. പദങ്ങളെ സെർച്ച് ചെയ്യാനുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണത്. ഇതുപോലെ സ്പെല്ലിംഗ് ചെക്കർ, വ്യാകരണ പിശകുകൾ, വോയ്സ് സെർച്ച് തുടങ്ങിയവ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ സാധ്യമാകുന്നത് ഈ പഠനമേഖലയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുദാഹരണമാണ്.

വിവിധ എൻകോഡിങ്ങ് പദ്ധതികൾ

അടിസ്ഥാനപരമായി കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ സംഖ്യകളാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അക്ഷരങ്ങളും അക്കങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളുമൊക്കെ സംഖ്യകളായിട്ടാണ് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നത്. അക്ഷരങ്ങൾ സംഖ്യാരീതിയിലാക്കാൻ വിവിധ എൻകോഡിങ്ങ് രീതികൾ നിലവിലുണ്ട്. ആസ്കി (ASCII), എബ്സിഡിക് (EBCDIC), യൂണിക്കോഡ് എന്നിങ്ങനെ വിവിധ രീതികൾ. അക്കങ്ങളും ഭാഷാചിഹ്നങ്ങളുമൊക്കെ സംഖ്യകളായാണ് കമ്പ്യൂട്ടറിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ഇത്തരം സംഖ്യകൾ സാധാരണ സംഖ്യകൾ പോലെയല്ല കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

1. ആസ്കി (ASCII)

മുഖ്യമായും യൂറോപ്യൻ മനുഷ്യഭാഷകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 256 അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ലിപിസ്ഥാനപ്പട്ടികയാണ് ആസ്കി (American Standard Code for Information Interchange).

മനുഷ്യഭാഷകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ലിപികൾ, അക്ഷരങ്ങൾ, ചിഹ്നങ്ങൾ, മറ്റു പ്രമുഖരൂപങ്ങൾ എന്നിവയെ 0, 1 എന്നീ രണ്ട് (ബൈനറി) അക്കങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കമ്പ്യൂട്ടർ വിവരവ്യവസ്ഥയിലെ സമാനമായ ഗദ്യത്തിലേയ്ക്കും തിരിച്ചും ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന, അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പട്ടികകളാണ് ലിപിസ്ഥാനപട്ടികകൾ.

സ്പേസ് ഉൾപ്പെടെ, അച്ചടിക്കാവുന്ന 95 അക്ഷരരൂപങ്ങളും ഗദ്യവിന്യാസത്തിനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഗദ്യവിന്യാസചിഹ്നങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു ആസ്കിരൂപം. മുഖ്യമായും ഇംഗ്ലീഷ് അടക്കമുള്ള യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലെ അക്ഷരങ്ങളാണ് ഈ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഇംഗ്ലീഷ് മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടറുകളിൽ 128 വ്യത്യസ്ത അക്ഷരസ്ഥാനങ്ങൾ ആവശ്യത്തിന് ഉതകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ഭാഷകളും കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന അവസ്ഥയിൽ ഇവ മതിയാകാതെ വന്നു. ഇതിന് പരിഹാരമായി ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒരു ബിറ്റ്കൂടി ചേർത്ത് 256 സ്ഥാനങ്ങളുള്ള Extended ASCII പ്രയോഗത്തിൽവന്നു. ഇംഗ്ലീഷിനു പുറമെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താം എന്നതായിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രയോജനം. പക്ഷേ പ്രത്യേക ഫോർമാറ്റ് ചെയ്ത രൂപത്തിൽ മാത്രമേ ഈ സ്വരസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുള്ളൂ എന്നത് ഈ കോഡിങ്ങിന്റെ ഒരു പരിമിതിയാണ്.

2. യൂണികോഡ്

നിലവിലുള്ള ലോകഭാഷകളെ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതും ഭാവിയിൽ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതുമായ ആലേഖനരീതിയാണ് യൂണികോഡ്. യഥാർ

ത്തത്തിൽ ആസ്കിയെ വിപുലപ്പെടുത്തിയ സമ്പ്രദായമാണ് ഇത്. ആസ്കിയിൽ 8 ബിറ്റ് (256 ക്യാരക്ടറുകൾ) ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. യൂണികോഡിൽ 16 ബിറ്റുകളാണുള്ളത്. ഇതിൽ 11, 14, 12 ക്യാരക്ടറുകൾ വരെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളതും ഇനി വരാവുന്നതുമായ ഏത് ഭാഷകളും എൻകോഡ് ചെയ്യാം എന്നർത്ഥം. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ 256 ക്യാരക്ടറുകൾ ആസ്കിയിലേതുതന്നെ. ബാക്കി സ്ഥലങ്ങളിൽ മറ്റു ഭാഷകളുടെ ക്യാരക്ടറുകളാണ്.

9 ഇന്ത്യൻ ഭാഷകൾ 1152 കോഡുകളിലായി നൽകിയിരിയ്ക്കുന്നതിൽ 3328 മുതൽ 3455 വരെയുള്ള 128 എണ്ണം മലയാളഭാഷയ്ക്കാണ് തന്നിരിക്കുന്നത്. ഏത് ഭാഷയിലെ അക്ഷരങ്ങളും തനതായ ഒരു കോഡായി കമ്പ്യൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു യൂണികോഡ് ഫോണ്ട് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതത് ഭാഷകളിൽ തന്നെ കാണാൻ കഴിയും.

മലയാളം സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകൾ

നേരിട്ട് മലയാളം ടൈപ്പ് ചെയ്യാൻ നല്ലത് ഇൻസ്ക്രിപ്റ്റ് ആണെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാവുന്ന ഒരാൾക്ക് മംഗ്ലീഷിൽ ടൈപ്പു ചെയ്യുന്നതാണ് കൂടുതൽ സൗകര്യം. ഈ രീതി ഉപയോഗിക്കാനായി മലയാളം വാക്കുകളുടെ ഉച്ചാരണവുമായി സാദൃശ്യമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരങ്ങൾ ടൈപ്പു ചെയ്യണം. ഇത് സാധ്യമാക്കുന്ന സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകളാണ് ട്രാൻസ്ലിറ്ററേറ്ററുകൾ. ഗൂഗിളിന്റെ ഗൂഗിൾ ഐഎംഇ, വരമൊഴി, മൊഴി തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രമുഖ ട്രാൻസ്ലിറ്ററേറ്ററുകൾ.

Recap

- ഭരണകൂടനയവും ആസൂത്രണവും
- ലാംഗ്വേജ് പ്ലാനിംഗ് ഇൻ മോഡേൺ നോർവേ
- പ്രാദേശിക ഭാഷകളുടെ പ്രതിരോധം
- ഭാഷാനയവും ഭാഷാസൂത്രണവും
- ഭാഷാസൂത്രണവും മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളും
- ഉൽപ്പത്തി (origin), മാനകീകരണത്തിന്റെ അവസ്ഥ (degree of standardization), നീതിപരിപാലന പരമായ അവസ്ഥ (juridical status), ഓജസ്സ് (vitality)
- പദവിപരമായ ആസൂത്രണം (status planning), സമാർജനപരമായ ആസൂത്രണം (acquisition planning), ഘടനാപരമായ ആസൂത്രണം (corpus planning)
- ലിപി ആവിഷ്കരണം (graphization), മാനകീകരണം (standardization), ആധുനികീകരണം (modernization)
- വർണവിന്യാസം നിജപ്പെടുത്തൽ, പുതിയ പദങ്ങളുടെ രൂപീകരണം, സാങ്കേതികപദങ്ങളുടെ രൂപീകരണം, നിഘണ്ടുക്കൾ, വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വിജ്ഞാനകോശങ്ങൾ
- മാറുന്ന കാലത്തിനനുസരിച്ച് ഭാഷയെ ഒരുക്കുന്നു
- ഭാഷാപോഷണത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം
- റോബർട്ട് കൂപ്പർ
- സർക്കാർ നേതൃത്വത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കൊണ്ടുവരുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ - അക്വസിഷൻ പ്ലാനിങ്.
- ഹേഗൻ - കൂപ്പർ -ഫിഷ്മാൻ
- ഭാഷയും അധികാരവും
- പ്രയുക്ത ഭാഷാശാസ്ത്രവും വിവർത്തനവും
- കംമ്പ്യൂട്ടർ ഭാഷാശാസ്ത്രം
- എൻകോഡിംഗ് - ആസ്കി, അബ്സിഡിക്, യൂണിക്കോഡ്
- മലയാളം സോഫ്റ്റ്‌വെയർ
- ട്രാൻസ്ലിറ്ററേറ്ററുകൾ

Objective Type Questions

1. ഒരു ഭാഷയുടെ പദവിയെ നിർണയിക്കുന്നവയായി ക്ലോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന നാല് കാര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
2. കോർപ്പസ് പ്ലാനിങ്ങിന്റെ ഉപവിഭാഗങ്ങളായ മൂന്ന് മേഖലകൾ ഏതെല്ലാം?
3. ഭാഷയും അധികാരവും എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത് ആര്?
4. ഭാഷാസൂത്രണത്തിനുള്ളിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങൾ ഏവ?
5. ഭാഷാസൂത്രണം എന്ന പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ച സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞനാര്?
6. ഹേഗൻ ഏതു പ്രബന്ധത്തിലാണ് സവിശേഷമായ അർത്ഥത്തിൽ ഭാഷാസൂത്രണം എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്?
7. കമ്പ്യൂട്ടറിന് ഭാഷകൾ മനസ്സിലാക്കാനുതകുന്ന സാങ്കേതികതകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഭാഷാ ശാസ്ത്ര മേഖലയ്ക്ക് പറയുന്ന പേരെന്ത് ?
8. കമ്പ്യൂട്ടറിൽ അക്ഷരങ്ങൾ സംഖ്യാരീതിയിലേക്ക് മാറ്റുന്ന പ്രവർത്തനത്തിന് പറയുന്ന പേരെന്ത് ?
9. മുഖ്യമായും യൂറോപ്യൻ മനുഷ്യഭാഷകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 256 അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകിയിട്ടുള്ള കംമ്പ്യൂട്ടർ ലിപിസ്ഥാനപ്പട്ടിക അറിയപ്പെടുന്ന പേരെന്ത്?
10. ആസ്കിയെ അപേക്ഷിച്ച് യൂണിക്കോഡിൽ എത്ര ബിറ്റുകളുണ്ട് ?

Answers

1. ഉൽപ്പത്തി (origin), മാനകീകരണത്തിന്റെ അവസ്ഥ (degree of standardization), നീതിപരിപാലന പരമായ അവസ്ഥ (juridical status), ഓജസ്സ് (vitality)
2. ലിപി ആവിഷ്കരണം (graphization), മാനകീകരണം (standardization), ആധുനികീകരണം (modernization)
3. പി. എം. ഗിരീഷ്
4. പദവിപരമായ ആസൂത്രണം (status planning), സമാർജനപരമായ ആസൂത്രണം (acquisition planning), ഘടനാപരമായ ആസൂത്രണം (corpus planning)
5. ഹേഗൻ
6. ലാംഗ്വേജ് പ്ലാനിംഗ് ഇൻ മോഡേൺ നോർവേ
7. കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ് അഥവാ കമ്പ്യൂട്ടർ ഭാഷാശാസ്ത്രം
8. എൻകോഡിംഗ്
9. ആസ്കി (American Standard Code for Information Interchange)
10. 16

Assignment

1. ഭാഷാസൂത്രണവും ഭാഷാനയവും - ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
2. എന്താണ് ആസ്കി?
3. യൂണികോഡിന്റെ പ്രത്യേകത എന്ത്?
4. ഭാഷാസൂത്രണം എന്ന പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക.
5. മാതൃഭാഷയുടെ രാഷ്ട്രീയവും ഭാഷാസൂത്രണ പ്രവർത്തനങ്ങളും വിശദീകരിക്കുക.
6. വിജ്ഞാനഭാഷ എന്ന നിലയിൽ മലയാളഭാഷയുടെ ശേഷി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഭാഷാസൂത്രണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വിവരിക്കുക.
7. ഭാഷയും അധികാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
8. വിവിധ എൻകോഡിംങ് രീതികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുക.
9. ഭാഷാകമ്പ്യൂട്ടിംങ്ങും മലയാളഭാഷയും - കുറിപ്പെഴുതുക.
10. മാനകഭാഷയുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം?
11. ഭാഷാസൂത്രണവും മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളും - ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
12. മലയാളം ടൈപ്പ് ചെയ്യുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട സോഫ്റ്റ് വെയറുകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുക.

References

1. ഡോ. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
2. വി. ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
3. വി. ആർ. പ്രബോധനചന്ദ്രൻ നായർ, ഭാഷാശാസ്ത്ര നിഘണ്ടു, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം
4. കെ. എം. പ്രഭാകരവാരിയർ, ഭാഷാവലോകനം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം
5. കെ. എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
6. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ, ഭാഷയും ഭാഷാശാസ്ത്രവും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
7. എ. പി. ആൻഡ്രൂസ് കുട്ടി, ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ഭാഷാ

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
8. സി. ജെ. ജോർജ്, വാക്കിന്റെ സാമൂഹിക ശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
9. പി. എം. ഗിരീഷ്, ഭാഷയും അധികാരവും, ഐ ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
10. പ്രൊഫ. എം. ശിവശങ്കരൻ മനുഷ്യന്റെ ഉൽപ്പത്തി, പരിഷ്കരിച്ച മൂന്നാം പതിപ്പ്, കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്, തൃശ്ശൂർ
11. സി. എം. മുരളീധരൻ, ഭാഷാസൂത്രണം, പൊരുളും വഴിയും, കേരള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പരിഷത്ത്, തൃശ്ശൂർ.
12. സന്തോഷ് എച്ച് കെ, ഭാഷാസൂത്രണത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തികതലം, ഭാഗം ഒന്ന് https://www.youtube.com/watch?v=Gdc7uGf2msQ
13. Fishman A Joshua, The Sociology of Language, Sociolinguistics A Reader, Edited by Nikolas Coupland and Adam Jaworski, Macmillan Education.

SGOU

സർവ്വകലാശാലാഗീതം

വിദ്യയാൽ സ്വതന്ത്രരാകണം
വിശ്വപൗരരായി മാറണം
ഗ്രഹപ്രസാദമായ് വിളങ്ങണം
ഗുരുപ്രകാശമേ നയിക്കണേ

കൂരിരുട്ടിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ
സൂര്യവീഥിയിൽ തെളിക്കണം
സ്നേഹദീപ്തിയായ് വിളങ്ങണം
നീതിവൈജയന്തി പാറണം

ശാസ്ത്രവ്യാപ്തിയെന്നുമേകണം
ജാതിഭേദമാകെ മാറണം
ബോധരശ്മിയിൽ തിളങ്ങുവാൻ
ജ്ഞാനകേന്ദ്രമേ ജ്വലിക്കണേ

കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Regional Centres

Kozhikode
Govt. Arts and Science College
Meenchantha, Kozhikode,
Kerala, Pin: 673002
Ph: 04952920228
email: rckdirector@sgou.ac.in

Thalassery
Govt. Brennen College
Dharmadam, Thalassery,
Kannur, Pin: 670106
Ph: 04902990494
email: rctdirector@sgou.ac.in

Tripunithura
Govt. College
Tripunithura, Ernakulam,
Kerala, Pin: 682301
Ph: 04842927436
email: rcedirector@sgou.ac.in

Pattambi
Sree Neelakanta Govt. Sanskrit College
Pattambi, Palakkad,
Kerala, Pin: 679303
Ph: 04662912009
email: rcpdirector@sgou.ac.in

ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനം

COURSE CODE: B21ML01SE

വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക

SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

ISBN 978-81-966572-3-9

YouTube

Sreenarayanaguru Open University
Kollam, Kerala Pin- 691601, email: info@sgou.ac.in, www.sgou.ac.in Ph: +91 474 2966841

9 788196 657239